மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்

MALAYSIAN JOURNAL OF TAMIL

தொகுதி 3 (பகுதி 1)
Volume 3 (Issue 1)

சூன் 2025 / June 2025

வெளியீடு:
மலேசியத் தமிழ்க்கல்வியாளர் மகிழ்மன்றம்

Published by:
Malaysian Tamil Academics Appreciative Association

eISSN 2990-9694

Malaysian Journal of Tamil

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Website: http://kpatmalaysia.com/ojs/index.php/mjt/index

eISSN:

2990-9694

Publisher:

Malaysian Tamil Academics Appreciative Club
No. 64, Fasa 2, Taman Kenanga, 33000 Kuala Kangsar, Perak, Malaysia
016-8956014
kpat.malaysia@gmail.com

வெளியீடு:

மலேசியத் தமிழ்க்கல்வியாளர் மகிழ்மன்றம்

The publisher of Malaysian Journal of Tamil will not be responsible for the statement made by the authors in any articles published in the journal. Under no circumstances will the publisher of this publication be a liable for the loss or damage cost by your reliance on the advice, opinion or information obtained either explicitly or implied through the contents of this publication.

©Malaysian Tamil Academics Appreciative Association. All rights reserved. No part of this journal may be reproduced in any forms or by any means without publisher's prior permission.

eISSN 2990-9694

9 772990 969001

PREFACE

Esteemed colleagues, distinguished scholars, and dear readers,

It is my profound pleasure to present this comprehensive issue of our journal, which showcases the remarkable diversity and scholarly rigor of contemporary Tamil literary and linguistic research. The ten articles featured in this edition represent a rich tapestry of academic inquiry that spans classical literature, modern narratives, linguistic analysis, and sociocultural studies, demonstrating the vibrant and evolving nature of Tamil scholarship.

Our first article, "Moral Principles Based on the Tirukkural in Pāvai's Short Stories" by Saraswathy Kuthirakkal Kunhikannan and Manonmani Devi M.A.R Annamalai, examines how the timeless ethical teachings of Tirukkural find expression in contemporary Tamil short fiction. Through a qualitative analysis of twenty-seven short stories from Pāvai's collection "Thiravi," the researchers identify twelve distinct moral principles derived from Tirukkural across twenty-one narratives. This study brilliantly demonstrates how classical Tamil wisdom continues to inform and enrich modern literary expression, highlighting the seamless integration of ancient ethical concepts into contemporary storytelling.

Moving to the realm of classical Tamil poetry, Ragani Ramadas and Manonmani Devi M.A.R Annamalai present "The Use of the Interjection of 'Uvamai' in the Perumbanattrupadai." This meticulous study examines the employment of metaphorical interjections in this significant Sangam period work. Through careful analysis of the 500-line composition, the researchers identify over eighty instances of metaphorical interjections, revealing the sophisticated linguistic techniques employed by ancient Tamil poets to enhance both meaning and aesthetic appeal.

V. Vignesh contributes a valuable exploration of medieval Tamil scholarship in "Theivachilaiyarin Maruppu Nalam," focusing on the distinctive rejection patterns employed by the commentator Theivachilaiyar in his interpretation of Tolkappiyam's Cholladhikaram. This study illuminates the scholarly methodologies and intellectual traditions that shaped Tamil grammatical discourse, demonstrating how commentators engaged with and challenged established interpretations to advance understanding of linguistic principles.

The next three articles delve into specific grammatical phenomena within Tamil's greatest ethical work, the Tirukkural. Saalini Rao and Manonmani Devi M.A.R Annamalai examine "The Usage of 'Maiyeetru Panbutthogai' in Thirukkural," revealing how compound word formations ending with the suffix 'mai' predominate in Tiruvalluvar's verses. Jayaaisree Subramaniam and Manonmani Devi M.A.R Annamalai analyze "Kutriyalukaram in Thirukkural," investigating the phonological patterns of shortened vowel sounds in hard consonant combinations. Sutha Kunsuraman and Manonmani Devi M.A.R Annamalai contribute "The Usage of 'Kutriyalikaram' in Thirukkural," exploring another phonological feature that demonstrates the sophisticated sound patterns in classical Tamil poetry. These studies collectively illuminate the linguistic complexity and artistic achievement of Tirukkural, showing how phonological and morphological features contribute to its enduring appeal.

Dhilip Kumar Agilan presents a compelling sociological study in "Widows in Malaysian Tamil Folk Songs," examining the cultural restrictions and social oppression faced by widows as reflected in traditional songs. Through analysis of ten folk songs from Thandayutham's collection, this research reveals the systematic marginalization of widows through ritual restrictions, dietary limitations, and social exclusion. The study serves as an important cultural document that highlights the need for social reform while preserving the historical significance of these musical traditions.

Shanmuganathan Nadarajan and Manonmani Devi M.A.R Annamalai explore "The Usage of 'Peyareccam Vinaiyeccam' in Kambaramayanam," analyzing noun and verb participles in Kamban's masterpiece. Through examination of verses from the Surpanakha episode in Aranya Kandam, this study demonstrates how grammatical structures enhance narrative flow and poetic expression in one of Tamil literature's greatest epic works.

Paskaran Krishnan and Manonmani Devi M.A.R Annamalai contribute "Imperative Verbs in Kondrai Vendhan – A Study," examining the use of imperative verb forms in this ethical treatise. Among the 91 verses analyzed, imperative constructions were identified in 23 verses, revealing how grammatical structures serve didactic purposes in moral literature, effectively conveying ethical instructions and life principles.

Our final article, "Aādujēēviṭhām: A Mirror Reflecting Social Reality" by Dr. S. Kamaraj, provides a thought-provoking analysis of Benyamin's novel "Aadujeevitham." This study examines how the novel employs social realism to portray the harsh realities of expatriate life in Arab nations, exploring themes of displacement, exploitation, and human survival. The analysis demonstrates how contemporary Malayalam literature engages with urgent social issues while maintaining literary excellence.

This diverse collection of articles represents the breadth and depth of Tamil literary and linguistic scholarship in the contemporary academic landscape. From classical ethics to modern social commentary, from ancient poetics to contemporary narrative techniques, these studies demonstrate the continued relevance and vitality of Tamil literary traditions. The meticulous analytical approaches employed by our contributors ensure that this issue makes significant contributions to our understanding of Tamil language, literature, and culture.

I extend my heartfelt gratitude to all the contributors, reviewers, and editorial team members who have made this issue possible. Their dedication to scholarly excellence and their commitment to advancing Tamil studies continue to enrich our understanding of this ancient yet ever-evolving literary tradition.

May this issue serve as a valuable resource for scholars, students, and all those interested in the rich tapestry of Tamil literary and linguistic heritage.

Associate Professor Dr Samikkanu Jebamoney Ishak Samuel
Editor-in-Chief
Malaysian Journal of Tamil
30 June 2025

முன்னுரை

சமகாலத் தமிழ் இலக்கிய, மொழியியல் ஆய்வுகளின் குறிப்பிடத்தக்க பொருண்மையையும் அறிவார்ந்த கண்டுபிடிப்புகளையும் வெளிப்படுத்தும் இந்த இதழை உங்கள் முன் வைப்பதில் எனக்கு ஆழ்ந்த மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. இந்த பதிப்பில் இடம்பெற்றுள்ள பத்துக் கட்டுரைகள் செம்மொழித் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியம், நவீன இலக்கியம், மொழியியல் பகுப்பாய்வு, சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்வுகளை உள்ளடக்கிய அறிவார்ந்த ஆய்வின் வளமான விளைபயனைக் காட்டுகின்றன.

நமது முதல் கட்டுரையான "பாவை சிறுகதைகளில் திருக்குறளின் அடிப்படையிலான அறக்கோட்பாடுகள்" என்ற சரஸ்வதி குதிரக்கல் குஞ்ஞிக்கண்ணன், மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலையின் ஆய்வு, திருக்குறளின் காலத்தால் அழியாத அறக்கல்வி எவ்வாறு சமகால தமிழ் சிறுகதைகளில் வெளிப்பாடு பெறுகின்றது என்பதை ஆராய்கிறது. பாவையின் "திறவி" சிறுகதைத் தொகுப்பிலிருந்து இருபத்தேழு சிறுகதைகளின் பண்புசார் பகுப்பாய்வின் மூலம், இருபத்தொரு கதைகளில் திருக்குறளிலிருந்து பெறப்பட்ட பன்னிரண்டு தனித்துவமான அறநெறிகளை அடையாளம் காண்கிறார்கள். இந்த ஆய்வு செம்மொழி தமிழ் ஞானம் எவ்வாறு நவீன இலக்கிய வெளிப்பாட்டை தொடர்ந்து தெரிவுபடுத்தி வளப்படுத்துகிறது என்பதை சிறப்பாக நிரூபிக்கிறது.

செம்மொழி தமிழ்ச் சங்க இலக்கியத்தின் பகுதியாக, ராகணி இராமதாசு, மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலையின் "பெரும்பாணாற்றுப்படையில் 'உம்மை' இடைச்சொல்லின் பயன்பாடு" என்ற ஆய்வு இந்த முக்கியச் சங்க கால நூலில் உம்மை இடைச்சொல்லின் பயன்பாட்டை நுணுக்கமாக ஆராய்கிறது. 500 அடிகளைக் கொண்ட படைப்பின் கவனமான பகுப்பாய்வின் மூலம், ஆய்வாளர் எண்பதுக்கும் மேற்பட்ட இடைச்சொல் பயன்பாட்டினை அடையாளம் காண்டுள்ளார், பண்டைய தமிழ் கவிஞர்களால் பொருள், அழகியல் திறனை மேம்படுத்த பயன்படுத்தப்பட்ட அதிநவீன மொழியியல் நுட்பங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

வி.விக்னேசு "தெய்வச்சிலையாரின் மறுப்பு நலம்" என்ற கட்டுரையில் இடைக்கால தமிழ் கல்வித்துறையின் மதிப்புமிக்க ஆய்வை வழங்குகிறார், தெய்வச்சிலையாரால் தொல்காப்பியத்தின் சொல்லதிகாரத்தின் விளக்கத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட தனித்துவமான மறுப்பு முறைகளை ஆராய்கிறார். இந்த ய்வு தமிழ் இலக்கண உரையாடலை வடிவமைத்த அறிவுசார் மரபுகளை வெளிச்சம் போட்டு காட்டுகிறது, உரையாசிரியர்கள் எவ்வாறு நிறுவப்பட்ட விளக்கங்களுடன் ஈடுபட்டு, மொழியியல் கொள்கைகளின் புரிதலை மேம்படுத்த சவால் விட்டார்கள் என்பதை நிரூபிக்கிறது.

அடுத்த மூன்று கட்டுரைகள் தமிழின் மிகச்சிறந்த அறநூலான திருக்குறளில் குறிப்பிட்ட இலக்கணப் பயன்பாட்டினை ஆராய்கின்றன. சாலினி இராவ், மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலையின் "திருக்குறளில் 'மையீற்றுப் பண்புத்தொகையின்' பயன்பாடு" என்ற ஆய்வு, திருவள்ளுவரின் குறட்பாக்களில் மையீற்றுப் பண்புத்தொகைகள் எவ்வாறு ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஜெயஸ்ரீ சுப்பிரமணியம், மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலையின் "திருக்குறளில் குற்றியலுகரத்தின் ஆய்வு" என்ற ஆய்வு, குற்றியலுகர ஒலிகளின் ஓசையியல் அமைப்புகளை ஆய்வு செய்கிறது.

சுதா குஞ்சுராமன், மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலையின் "திருக்குறளில் 'குற்றியலிகரத்தின்' பயன்பாடு" என்ற ஆய்வு, செம்மொழி தமிழ் கவிதையின் அதிநவீன ஒலி அமைப்புகளை நிரூபிக்கும் மற்றொரு ஒலியியல் கூற்றினை ஆராய்கிறது. இந்த ஆய்வுகள் ஒன்றிணைந்து திருக்குறளின் மொழியியல் சிக்கலையும் கலைத்திறனையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

திலிப்குமார் அகிலன் "மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் விதவைகள்" என்ற கட்டுரையில் பாரம்பரிய நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் பிரதிபலிக்கப்பட்ட விதவைகள் எதிர்கொள்ளும் கலாச்சாரக் கட்டுப்பாடுகளையும் சமூக அடக்குமுறையையும் ஆராயும் ஒரு சமூகவியல் ஆய்வை வழங்குகிறார். முனைவர் இரா. தண்டாயுதத்தின் தொகுப்பிலிருந்து பத்து நாட்டுப்புறப்பாடல்களின் பகுப்பாய்வின் மூலம்,

இந்த ஆய்வானது சடங்குக் கட்டுப்பாடுகள், உணவு வரம்புகள், சமூக ஒதுக்கல் மூலம் விதவைகளின் முறையான விளிம்பு நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது.

சண்முகநாதன் நடராஜன், மனோன்மணி தேவியின் "கம்பராமாயணத்தில் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் பயன்பாடு" என்ற ஆய்வு, கம்பனின் மகாகாவியத்தில் பெயரெச்சம், வினையெச்சம் சொற்களைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. ஆரண்யகாண்டத்தில் சூர்ப்பணகை அத்தியாயத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட பாடல்களின் ஆய்வின் மூலம், இந்த ஆய்வு தமிழ் இலக்கியத்தின் மிகப்பெரிய காப்பிய நூல்களில் இலக்கண அமைப்புகள் எவ்வாறு கதை ஓட்டத்தையும் கவித்துவ வெளிப்பாட்டையும் மேம்படுத்துகின்றன என்பதை நிரூபிக்கிறது.

பாஸ்கரன் கிருஷ்ணன், மனோன்மணி தேவியின் "கொன்றை வேந்தனில் ஏவல் வினைகள் - ஒரு ஆய்வு" என்ற ஆய்வு, இந்த அறநூலில் ஏவல் வினைமுற்று வடிவங்களின் பயன்பாட்டை ஆராய்கிறது. ஆய்வுசெய்யப்பட்ட *91* பாடல்களில் *23* பாடல்களில் ஏவல் அமைப்புகள் அடையாளம் காணப்பட்டன, இலக்கண அமைப்புகள் எவ்வாறு அறவியல் நூல்களில் பயிற்றுவிக்கும் நோக்கங்களுக்குச் சேவை செய்கின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

எங்கள் இறுதி கட்டுரையான "ஆடுஜீவிதம்: சமூக யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி" என்ற ஆய்வு, பென்யமினின் "ஆடுஜீவிதம்" நாவலின் சிந்தனைத்தூண்டும் பகுப்பாய்வை வழங்குகிறது. அரபு நாடுகளில் பிரவாசி வாழ்க்கையின் கடுமையான யதார்த்தங்களை சித்தரிக்க இந்த நாவல் எவ்வாறு சமூக யதார்த்தவாதத்தை பயன்படுத்துகிறது என்பதை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது.

இந்தப் பலதரப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்புச் சமகாலக் கல்வி நிலப்பரப்பில் தமிழ் இலக்கிய, மொழியியல் கல்வித்துறையின் அகலத்தையும் ஆழத்தையும் குறிக்கிறது. செம்மொழி அறம் முதல் நவீன சமூக வர்ணனை வரை, பண்டைய காவியம் முதல் சமகால கதைக்கலை நுட்பங்கள் வரை, இந்த ஆய்வுகள் தமிழ் இலக்கிய மரபுகளின் தொடர்ச்சியான பொருத்தப்பாட்டையும் உயிர்த்துடிப்பையும் நிரூபிக்கின்றன. எங்கள் பங்களிப்பாளர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட கவனமான பகுப்பாய்வு அணுகுமுறைகள் இந்த இதழ் தமிழ் மொழி, இலக்கியம் மற்றும் கலாச்சாரம் பற்றிய நமது புரிதலுக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளை வழங்குகிறது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

இந்த ஆய்விதழ் வெளிவர துணைபுரிந்த அனைத்து பங்களிப்பாளர்கள், மதிப்பாய்வாளர்கள், ஆசிரியர் குழு உறுப்பினர்களுக்கு நான் எனது அன்பான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அறிவுத்துறை சிறப்பிற்கான அவர்களின் அருப்பணிப்பும் தமிழ் ஆய்வுகளை முன்னேற்றுவதற்கான அவர்களின் அருப்பணிப்பும் இந்தப் பண்டைய ஆனால் எப்போதும் பரிணமிக்கும் மொழி-இலக்கிய மரபின் நமது புரிதலை வளப்படுத்தத் தொடர்கிறது.

இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல்
தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்
மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
30 சூன் 2025

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Malaysian Journal of Tamil
eISSN: 2990-9694

பாவை சிறுகதைகளில் திருக்குறளின் அடிப்படையிலான அறக் கோட்பாடுகள்

Moral Principles Based on the Tirukkural in Pāvai's Short Stories

Saraswathy Kuthirakkal Kunhikannan / சரஸ்வதி த/பெ குதிரக்கல் குஞ்ஞிக்கண்ணன்[1]
Manonmani Devi M.A.R Annamalai / மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை[2]

[1]Postgraduate Student, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.
[2]Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.

Date of Submission: 07-05-2025
Date of Acceptance: 23-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email: manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

ஆய்வு சுருக்கம்

இந்த ஆய்வு எழுத்தாளர் பாவை அவர்களின் ‘திறவி’ சிறுகதைத் தொகுப்பில் வெளியான சிறுகதைகளில் திருக்குறள் அறத்தின் கோட்பாடுகளை அடையாளம் காணும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகும். இவ்வாய்வு பண்புசார் முறை அடிப்படையிலான பகுப்பாய்வாகும். எழுத்தாளர் பாவை சிறுகதைகளில் திருக்குறள் அறத்தின் பயன்பாடுகளை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள இந்த முறை பயன்படுத்தப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆய்வின் முடிவுகள், எழுத்தாளர் பாவையின் இருபத்து ஏழு சிறுகதைகளை ஆராய்ந்ததில், பன்னிரெண்டு திருக்குறள் அறக்கோட்பாடுகள் மொத்தம் இருபத்து ஒன்று சிறுகதைகளில் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. மேலும், பாவை என்ற சிறுகதை எழுத்தாளர், தனது கதைகளில் திருக்குறள் அறத்தை திறமையாக இணைத்துள்ளதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

கருச்சொற்கள்: திருக்குறள், அறம்

Abstract

This study aims to identify and examine the ethical principles of the Tirukkural as reflected in the short stories featured in Thiravi, a collection by the writer Paavai. The research is conducted through an explanatory and qualitative approach. This method is employed to gain a comprehensive understanding of how Tirukkural ethics are integrated into Paavai's short stories. The findings of the study, based on an analysis of twenty seven short stories, reveal that twelve ethical concepts derived from the Tirukkural are discernible across twenty-one of the stories. Moreover, the study highlights Paavai's literary skill in seamlessly weaving Tirukkural ethics into the fabric of her narratives.

Keywords: Tirukkural, Moral Principles

முன்னுரை

இலக்கியக் கலை என்பது தனிநபரின் ஆன்மீக அம்சத்தை வளர்க்கக்கூடிய ஒரு அறிவியலாகும். இலக்கியப் படைப்புகளைப் படிப்பதன் மூலம் ஒருவரின் சிந்தனை, மனிதத்தன்மையை வளர்க்க முடியும் என்று கூறப்படுகிறது. சமூகப் பிரச்சினைகள் போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளை மனிதனின் ஆன்மீகத்தை வளர்ப்பதன் மூலம் குணப்படுத்த முடியும். எனவே, ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு இலக்கியக் கலை ஒரு பொருத்தமான ஊடகமாக உள்ளது. மகிழ்வூட்டும் செயல்பாடாக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இலக்கியப் படைப்புகள் ஒரு சமூகத்திலிருந்து மற்ற சமூக உறுப்பினர்களுக்குக் கலாச்சாரத்தைப் பரப்புவதற்கான தகவல் தொடர்பு ஊடகமாகவும் செயல்படுகின்றன. எனவே, இலக்கியப் படைப்புகள் ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்கு ஒரு இனத்தின் கலாச்சாரத்தையும் நாகரிகத்தையும் பரம்பரையாகக் கொண்டு செல்ல உதவுகின்றன.

'திருக்குறளின் உயர்ந்த அறநெறி மதிப்புகள் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன என்றாலும், தமிழ் சமூகத்தில் இன்னும் பரவலாக உள்ள பல சமூகப் சிக்கல்களைக் கருத்தில் கொண்டு, அவற்றின் முழுமையான செயல்திறன் இன்னும் கேள்விக்குறியாகவுள்ளது (மோகன் குமார், 2014).

மேற்கண்ட கூற்று, திருக்குறளின் மதிப்புகளைப் பிற இலக்கிய வடிவங்களில் பயன்படுத்துவது பற்றிய ஓர் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தைக் காட்டுகிறது. எனவே, ஆய்வாளர் எழுத்தாளர் பாவை அவர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பான ‘திறவி, எனும் நூலினை ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இந்நூலில் காணப்படும் சிறுகதைகளில் வெளிப்படும் திருக்குறள் அறக் கோட்பாடுகளை ஆய்வு செய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். பிற இலக்கிய வடிவங்களை விரும்புபவர்களுக்குத் திருக்குறளின் மதிப்புகளை மறைமுகமாக அனுபவிக்கவும் அவற்றின் பயன்பாட்டுச் சூழலைப் புரிந்துகொள்ளவும் இவ்வாய்வு வழிவகுத்துள்ளது.

திருக்குறள்

திருக்குறள் என்பது உலக மக்களுக்குப் பயனுள்ள நெறிமுறைகள், மனித நேயத்தை உள்ளடக்கிய தமிழின் பெருங்காப்பியமாகும். இந்த திருக்குறள் 133 அதிகாரங்களில் 1330 குறட்பாக்களைக் கொண்ட சிறு கவிதைகளால் ஆனது. இந்தக் குறட்பாக்கள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் ஆகிய பிரிவுகளை உள்ளடக்கியுள்ளன. ஒவ்வொரு குறட்பாவும் ஏழு சொற்களைக் கொண்டுள்ளது, முதல் வரியில் நான்கு சொற்களும், இரண்டாவது வரியில் மூன்று சொற்களும் உள்ளன. திருக்குறள் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருவள்ளுவர் என்ற புலவரால் இயற்றப்பட்டது. தொடக்கப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி தமிழ் பாடத்திட்டத்தில், மாணவர்களிடையே நல்ல பண்புகளை வளர்ப்பதற்கும், நல்ல குணநலன்களை உருவாக்குவதற்கும் திருக்குறள் கற்பிக்கப்படுகிறது.

சிறுகதை

சிறுகதை என்ற சொல்லுக்குப் பல்வேறு விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. எனினும், அந்த அனைத்து விளக்கங்களையும் சிறுகதையைப் பற்றிய உறுதியான புரிதலுக்கு ஒரு திடமான பொருளாகத் தொகுக்கலாம். சிறுகதை என்பது கதை, சிறிய என்ற இரண்டு சொற்களின் சுருக்கமாகும். 'சிறு' என்பது சிறிய என்ற சொல்லிலிருந்தும், 'கதை' என்பது கதை என்ற சொல்லிலிருந்தும் வந்தது. ஆங்கிலத்தில் இந்த இலக்கிய வடிவம் "short story" என அழைக்கப்படுகிறது. அனைத்துக் கதைகளும் சிறுகதைகள் அல்ல, ஆனால் அனைத்து சிறுகதைகளிலும் ஒரு கதை இருக்க வேண்டும். அந்தக் கதை, கதை கூறுதல் அல்லது விவரித்தல் வடிவில் உருவாக்கப்பட வேண்டும். மிகவும் துல்லியமான, குறிப்பிட்ட, இலக்கிய மதிப்புள்ள கண்ணோட்டத்தில், ஒரு சிறுகதையின் சூழல் உருவாக வேண்டும்.

அறம்

அறம் என்பது அரபு மொழியிலிருந்து பெறப்பட்ட 'குலுக்' என்ற சொல்லிலிருந்து வந்த ஒழுக்கவியல் சொல்லைக் குறிக்கிறது, இது நடத்தை அல்லது செயல்பாடு, பழக்கவழக்கம், நம்பிக்கை,

கொள்கை அல்லது மதம் என வரையறுக்கப்படலாம். இந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில், ஒழுக்கம் என்பது ஒரு நபரின் உள்ளார்ந்த தோற்றத்தை அல்லது வடிவத்தைக் காட்டும் நடத்தை, பழக்கம், கண்ணியம் அல்லது மதமாகும். ஒழுக்கம் என்பது தனிநபர் பிறந்த நாள் முதலே கொண்டிருப்பதால் நடத்தை அல்லது பழக்கம் என்றும் பொருள்படுத்தப்படுகிறது.

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பு

எழுத்தாளர் பாவையின் சிறுகதைகளில் திருக்குறளின் பல அறக் கோட்பாடுகளைக் காணலாம். ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட இருபத்தேழு சிறுகதைகளிலும் திருக்குறளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல்வேறு அறங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எழுத்தாளர் பாவை தனது படைப்புகளில் தனிமனித வளர்ச்சி தொடர்பான அறங்களை அதிகம் முன்னிலைப்படுத்தியுள்ளார். எழுத்தாளர் பாவையின் சிறுகதைகளில் திருக்குறளின் பன்னிரண்டு அறங்கள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.

இறைநம்பிக்கை

நாம் அறிந்தவாறு, திருக்குறள் மதக் கோட்பாடுகளை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்ட படைப்பல்ல. திருவள்ளுவர் தனது முதல் அதிகாரத்தை இறைவனின் மீதான நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தும் வரிகளால் தொடங்குகிறார். இது, திருவள்ளுவர் இறைவனின் மேன்மையை நம்பியதோடு வாசகர்களையும் இறையின் இருப்பை ஏற்றுக்கொள்ள அழைக்கிறார் என்பதைத் தெளிவாக நிரூபிக்கிறது.

ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட எழுத்தாளர் பாவையின் இருபத்து ஏழு சிறுகதைகளில் ஐந்து சிறுகதைகள் மட்டுமே இறைநம்பிக்கை தொடர்பான அறத்தை கொண்டுள்ளன. 'கனவுக்குக் காத்திருப்பவன்', 'தன்னை அறியும் தருணங்கள்', 'கடல் தாண்டும் அலைகள்', 'மாய பிம்பங்கள்', 'புதுப்பித்தப் பொழுதுகள்', 'சுடுகின்ற மலர்களும்...சுமையாகும் காலங்களும்!' ஆகிய சிறுகதைகளில் இறைநம்பிக்கை அறம் இடம்பெற்றுள்ளன.

நற்பண்பு

நற்பண்பு என்பது பெரும்பாலான மக்களிடம் காணப்படும் மனிதனின் உண்மையான இயல்பாகும். இந்த வாழ்க்கைப் பண்பு பள்ளிப் பருவத்திலிருந்தே மிகவும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. எனினும், சமூகத்தில் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான மக்கள் தங்களது அன்றாட வாழ்க்கையில் இந்த மதிப்பை பொருட்படுத்துவதில்லை. இந்தப் பண்பு திருவள்ளுவரால் அவரது படைப்பில் சிறப்பாக வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த மதிப்பைப் பற்றி பரவலாகப் பேசப்பட்டாலும், திருக்குறளில் காணப்படும் உயர்ந்த பண்புகளை மனித மேம்பாட்டிற்காகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். நற்பண்பு என்ற அறத்தின் மேன்மையை கடைப்பிடித்தல் மனித வாழ்க்கையில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

எழுத்தாளர் பாவையின் சிறுகதைகள் தனிநபர் வளர்ச்சி தொடர்பான நற்பண்பு என்ற அறத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆய்வு செய்யப்பட்ட இருபத்து ஏழு சிறுகதைகளில், ஆறு சிறுகதைகள் நற்பண்பு அறத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. அச்சிறுகதைகள், 'விளையாட்டு', 'வீடு', 'கருவாட்டுச் சந்தையும் ரோஜா மலர்களும்', 'மாய பிம்பங்கள்', 'கருணையும் காய்ந்து போகும்...!', 'பிச்சைப் பாத்திரம்', 'நுட்ப வெளிகள்', 'சுடுகின்ற மலர்களும்...சுமையாகும் காலங்களும்!', 'உணர்வும் உணர்தலும்' ஆகும்.

ஒழுக்கம்

ஒழுக்கம் என்பது விதிகளையும் வாழ்க்கை மதிப்புகளையும் பின்பற்றும் நடத்தையாகும். நாம் பிரபஞ்சத்தின் விதிகளையும் ஒழுங்குமுறைகளையும் ஏற்று பின்பற்றுவதன் மூலம் நம்மை நாமே அறிந்துகொள்ள இயலும். ஒழுக்கம் என்பது நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதிகளின் அடிப்படையில் மனிதனின்

அனைத்து முறைப்படுத்தப்பட்ட செயல்களையும் குறிக்கிறது.

ஆய்வு செய்யப்பட்ட எழுத்தாளர் பாவையின் இருபத்து ஏழு சிறுகதைகளில் ஆறு கதைகள் ஒழுக்கம் என்ற அறத்தை உள்ளடக்கியுள்ளன. அச்சிறுகதைகள் பின்வருமாறு: 'மாயைகள்', 'கடல் தாண்டும் அலைகள்', 'கதாசிரியனும் காலதேவனும்', 'பிச்சைப் பாத்திரம்', 'நெகிழிப் பூக்கள்', 'சுடுகின்ற மலர்களும்...சுமையாகும் காலங்களும்!'. அனைத்துச் சிறுகதைகளும் ஒழுக்கம் தொடர்பான பல்வேறு பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

உயர்ந்த பண்பு

உயர்ந்த பண்பு என்பது நாகரிகம், தன் தவறுகளை ஒப்புக்கொள்ளுதல், நட்புடன் பழகுதல், சிறப்பை நோக்கி முழு அர்ப்பணிப்புடனும் நேர்மையுடனும் எல்லா நல்ல செயல்களையும் செய்ய எப்போதும் தயாராக இருத்தல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த மனித பண்பாகும்.

எழுத்தாளர் பாவையின் படைப்புகளில் நான்கு சிறுகதைகள் மட்டுமே உயர்ந்த பண்பு பற்றிய மதிப்பை பேசுகின்றன. உயர்ந்த பண்பை வெளிப்படுத்தும் சிறுகதைகள், 'மரணத்தின் ஜனனம்', 'தனித்தனியாய் மனிதர்கள்', 'துரைசாமியும் தொலைக்காட்சி அலைவரிசையும்', 'தன்னை அறியும் தருணங்கள்'.

பணிவு

பணிவு என்பது அகந்தையைப் பிரதிபலிக்காத, இறுமாப்பு இல்லாத மனித பண்பாகும். மாறாக, இந்த மதிப்பு செருக்கு இல்லாத தாழ்மையான குணாதிசயத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இத்தகைய தனிநபர்கள் நிச்சயமாக நற்பண்புகளைக் கொண்டிருப்பார்கள்.

எழுத்தாளர் பாவை எழுதிய இருபத்து ஏழு சிறுகதைகளில் மூன்று சிறுகதைகள் பணிவு எனும் அறம் தொடர்பாக அமைந்துள்ளன. ‘கடல் தாண்டும் அலைகள்’, ‘சுடுகின்ற மலர்களும்... சுமையாகும் காலங்களும்!’, ‘தனித்தனியாய் மனிதர்கள்’ என்பனவாகும். இந்த மூன்று கதைகளிலும் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் அங்கம் வகிக்கும் பாத்திரங்கள், சாந்தமாகவும் மரியாதையாகவும் நடந்துகொள்வதன் மூலம் சமூகத்தில் நேர்மையும் மனிதநேயமும் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. எழுத்தாளர் பாவை, இந்த கதைகளின் மூலம் மனிதர்களிடையே மரியாதையும் பண்பும் மிக முக்கியமானவை என்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

மித மனப்பான்மை

மித மனப்பான்மை என்பது ஒரு மனிதனின் கர்வமற்ற, அகந்தையற்ற குணத்தைக் குறிக்கிறது. இந்த அறம் பெருமை இல்லாத மனப்பாங்குள்ள ஒரு நற்பண்பைப் பிரதிபலிக்கிறது. இத்தகைய தன்மையுடைய நபர்கள் நிச்சயமாக நல்ல மனமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்.

எழுத்தாளர் பாவை எழுதிய இருபத்து ஏழு சிறுகதைகளில் ஆய்வு செய்யப்பட்டவற்றுள் மூன்று சிறுகதைகள் மித மனப்பான்மை அறத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அவை, ‘அந்திம தவங்கள்’, ‘கருவாட்டுச் சந்தையும் ரோஜா மலர்களும்’, ‘மாய பிம்பங்கள்’ ஆகும். இந்தக் கதைகளில் மித மனப்பான்மை குணநலன்கள் கொண்ட கதாபாத்திரங்கள் தங்களின் பணிவு, வெறுப்பில்லாத செயல்களின் மூலம் அறத்தைக் கடைபிடிப்பதைக் காட்டுகின்றனர். அயலாரின் உணர்வுகளை மதிப்பது, பெருமிதம் இல்லாத ஒழுக்கத்தை கடைபிடிப்பது என்பதைக் கூறும் வகையில், பாவை இந்தச் சிறுகதைகளில் மனிதருக்கேற்ற உயரிய பண்பாக மித மனப்பான்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

அறிவு

அறிவு என்பது ஒரு மதிப்புமிக்க பொக்கிஷமாகும். அறிவின்றி மனிதரின் வாழ்க்கை எந்நிலையிலும் அர்த்தமற்றதாகிவிடும். நல்ல அறிவு, மனப்பாங்கைச் சிறப்பாக உருவாக்கக்கூடியதாகும். கடவுள் படைத்த ஒரு மனிதராக, ஒவ்வொருவரும் தகுந்த அறிவைப் பெறுவதற்காக முயற்சிக்க வேண்டும், ஏனெனில் இது தற்போதைய வாழ்க்கைச் சவால்களை எதிர்கொள்வதில் மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. திருவள்ளுவர் அறிவைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பல குறள்களில், மனிதன் பெற வேண்டிய உண்மையான அறிவு குறித்து வலியுறுத்துகிறார். அவர் கூறுவது போல, கல்வி என்பது ஒரு மனிதனை உயர்விக்கக் கூடியது மட்டுமல்ல, வாழ்க்கையில் ஒழுக்கத்தையும் நல்வழியையும் ஏற்படுத்தும் ஒரு வழிகாட்டியாகவும் அமைகிறது.

எழுத்தாளர் பாவையின் இருபத்து ஏழு சிறுகதைகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டவற்றில் 'கருவாட்டுச் சந்தையும் ரோஜா மலர்களும்' என்ற சிறுகதை மட்டுமே அறிவு சார்ந்த அறத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இச்சிறுகதையில் அறிவின் முக்கியத்துவம், அறிவுடைய நபரின் பார்வை எவ்வாறு சமூகத்தைப் மேம்படுத்தும் என்பதைக் காட்டுகின்றார். எழுத்தாளர் பாவை, அறிவை ஒரு நேர்மறையான சமூக மாற்றத்துக்கான சாதனமாகச் சித்தரித்து, மனித வாழ்க்கையின் முக்கியமான தருணங்களில் அறிவின் வலிமை எவ்வளவு அவசியம் என்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

முயற்சி

முயற்சி என்பது வாழ்க்கையில் சிறந்த முன்னேற்றத்திற்கான ஒரு நேர்மறை செயலாகும். இந்த மனப்பாங்கு தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியினைக் குறிப்பதோடு, நற்பண்புகளுடன் கூடிய தன்மையை உருவாக்கும் உற்சாகத்தையும் தூண்டுகிறது. திருக்குறள் இந்த நற்குணத்தைப் பற்றி பல இடங்களில் விரிவாக விவரிக்கிறது. திருவள்ளுவர், ஒரு நபர் புத்தகங்களை அதிகம் படித்தால், அது பள்ளக் களத்தில் இருந்து வெளிவரும் நீர் போலவோ, அல்லது மணலில் தேங்கும் நீர் போலவோ அறிவாக அதிகரிக்கும் என வலியுறுத்துகிறார். உண்மையான தேடலில் இருந்தால் அறிவு பெருகும் என அவர் கூறுகிறார். தூய்மைமிக்க மனதைக் கொண்டவர்களே நற்சிறந்த அறிவைப் பெறுவார்கள். முயற்சியில்லாதவர்கள் எந்தவிதமான அறிவையும் பெற முடியாது. உண்மையான அறிவு சுத்தமான ஆன்மாவிலும் உடலிலும் தான் நிலைத்து நிற்கும்.

எழுத்தாளர் பாவை எழுதிய இருபத்து ஏழு சிறுகதைகளில் முயற்சி தொடர்பான அறத்தைப் பிரதிபலிக்கும் சிறுகதைகள் இரண்டு மட்டுமே உள்ளன. அவை, 'தனித்தனியாய் மனிதர்கள்', 'கருவாட்டுச் சந்தையும் ரோஜா மலர்களும்' ஆகும். இந்தச் சிறுகதைகளில், பாத்திரங்கள் வாழ்க்கையின் சவால்களை எதிர்கொள்வதில் தங்கள் உழைப்பு, விடாமுயற்சியின் மூலம் முன்னேறுவதைக் காட்டுகின்றன. முயற்சியுடனும் நிலைத்த மனப்பாங்குடனும் செயற்படும் மனிதர்கள் தான் சமூகத்தில் உண்மையான முன்னேற்றத்தை அடையக்கூடியவர்கள் என்பதை பாவை தன் கதைகளின் வாயிலாக உணர்த்துகிறார்.

அன்பு

அன்பு என்பது தன்மீதும், பிறர்மீதும், சுற்றியுள்ள இயற்கையின் மீதும், தாய்நாட்டின் மீதும் கொண்ட காதலான பண்பாகும். ஒருவரின் உள்ளத்திலிருந்து பசுமைமிக்க உணர்வுகள், ஆழ்ந்த பாசமும் நிலைத்த காதலும் புறப்படுகின்றன. குடும்பத்தில் அன்பும் பாசமும் அவசியமான ஒன்றாகும். அன்பு நிரம்பிய குடும்பம் என்பது சாந்தியும் மகிழ்ச்சியும் நிறைந்த குடும்பமாக அமையும். அதற்கு மாறாக, அன்பும் பாசமும் இல்லாத குடும்பம் நரகமாகக் கூறப்படலாம்.

எழுத்தாளர் பாவை எழுதிய இருபத்து ஏழு சிறுகதைகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டதில், ஆறு சிறுகதைகள் மட்டும் அன்பு தொடர்பான அறத்தைக் குறிக்கின்றன. இந்த அறம் பாவை எழுதிய கதைகளில் மிகவும் அதிகமாகப் பிரதிபலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனிதர்களுக்கிடையே உள்ள அன்பு, பரிவு,, மனிதநேயத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பாவை தனது கதைகளின் மூலம் வலியுறுத்துகிறார். பரிவும் காதலும் கொண்ட அறத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ள சிறுகதைகள், 'அந்திம தவங்கள்', 'மாயைகள்', 'துரைசாமியும் தொலைக்காட்சி அலைவரிசையும்', 'தன்னை அறியும் தருணங்கள்', 'பிச்சைப் பாத்திரம்', 'சுடுகின்ற மலர்களும்... சுமையாகும் காலங்களும்!' , 'தங்கக் கூண்டில் தாமரை

மலர்!' ஆகியவையாகும். இக்கதைகள் காதல், பரிவு, மனிதாபிமானம் போன்ற உணர்வுகளின் ஊடாக சமுதாயத்தில் நல்லிணக்கத்தையும் ஒற்றுமையையும் உருவாக்கும் விதமாக அறத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

பொறுப்பு

பொறுப்புடன் வாழும் குடும்பம் என்பது நேர்மையும் உண்மையுடனும் அமைந்த, மற்றவர்களால் நம்பத்தக்க குடும்பமாகும். குடும்ப உறுப்பினர்களின் ஒவ்வொரு நேர்மையான செயலும் பொறுப்பினைக் குறிப்பதாகும். பொறுப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்ட குடும்ப வாழ்க்கை மற்றவர்களால் வெறுக்கப்படாமல் ஒளிரும். நேர்மை, நம்பிக்கை, விசுவாசம் போன்றவை ஒருவரின் நற்குணங்களை உருவாக்கும் உண்மை பண்புகளாக இருக்கின்றன; அவை நீதிமிக்க குடும்பத்திற்கு அடித்தளமாக அமையும்.

எழுத்தாளர் பாவை எழுதிய சிறுகதைகளில் பொறுப்பு தொடர்பான அறம் முக்கியமான கருப்பொருளாக வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஆய்வு செய்யப்பட்ட இருபத்து ஏழு சிறுகதைகளில் ஐந்து சிறுகதைகள் இந்த அறத்தைத் வலியுறுத்துகின்றன. நம்பிக்கையை மதித்து அதைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு, நேர்மை, தர்ம உணர்வுடன் கூடிய வாழ்க்கை நெறி ஆகியவை இக்கதைகளின் மையமாகின்றன. பொறுப்பு தொடர்பான அறத்தைப் பிரதிபலிக்கும் சிறுகதைகள், 'விளையாட்டு', 'தனித்தனியாய் மனிதர்கள்', 'கருவாட்டுச் சந்தையும் ரோஜா மலர்களும்', 'மாய பிம்பங்கள்', 'கதாசிரியனும் காலதேவனும்', 'கருணையும் காய்ந்து போகும்...!' என்பவையாகும். இந்தக் கதைகள் மனித உறவுகளில் நம்பிக்கையின் இடத்தை உணர்த்துவதுடன், ஒருவருடைய பொறுப்புணர்வும் அறநெறியுடனான வாழ்வும் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு அவசியமான அம்சங்களாக இருப்பதையும் உணர்த்துகின்றன.

நன்றியுணர்வு

நன்றியுணர்வு என்பது ஒருவர் செய்த உபகாரங்களையும் அனுபவங்களையும் நற்குணமாக ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்காக நன்றி கூறும் தன்மையாகும். கடவுள் வழங்கிய அருள்கள், இயற்கை தரும் வளங்கள், வாழ்வில் கிடைக்கும் பலன்கள் ஆகிய அனைத்தையும் மதித்து ஏற்றுக்கொள்ளும் பண்பு, மனிதனின் உயரிய பண்பாகக் கருதப்படுகிறது. இத்தகைய நன்றியுணர்வும், அங்கீகார உணர்வும் குடும்ப உறுப்பினர் ஒவ்வொருவராலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய நற்சிறப்பான மதிப்புமிக்க அறமாகும்.

எழுத்தாளர் பாவை எழுதிய இருபத்து ஏழு சிறுகதைகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டதில், நன்றியுணர்வு தொடர்பான அறம் வெளிப்படுத்தும் சிறுகதைகள் இரண்டு மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இச்சிறுகதைகள் நன்றி கூறும் பண்பின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றன. இறைவன் வழங்கிய அருள்களும், வாழ்க்கையில் பிறர் செய்த நன்மைகளும், இயற்கையின் அருமையும் ஆகியவற்றைப் போற்றும் மனப்பான்மை மனிதனின் உள்ளார்ந்த நற்சிறப்பாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. நன்றியுணர்வைப் பிரதிபலிக்கும் சிறுகதைகள், 'கனவுக்குக் காத்திருப்பவன்',, 'வீடு' ஆகும். இந்தக் கதைகள், ஒருவர் பெற்றதைக் குறைவாக மதிக்காமல், எதிர்பார்ப்பு இல்லாமல் நன்றி கூறும் குணத்தை வளர்த்துக் கொள்ளும் அவசியத்தை நுட்பமாக வாசகர்களுக்கு எடுத்துரைக்கின்றன.

மனத்தூய்மை

மனத்தூய்மை என்பது ஆரோக்கியமான, நேர்மறையான சிந்தனைகளை உடைய மனப்பான்மையாகும். இது குடும்ப உறுப்பினர்களிடையே மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும் தமது சிந்தனை, நடத்தையைச் சீராக வைத்திருக்க வேண்டும். இதன் மூலம் பொறுப்புணர்வும், அதனூடாக மகிழ்ச்சியான குடும்ப சூழலும் உருவாகும். தூய்மையான சிந்தனை வாழ்வில் உண்மையையும் நன்மையையும் உருவாக்குகிறது. மனிதனின் சிந்தனை தூய்மையாக இருப்பதற்கான அடிப்படை அவனுடைய நற்குணமுடைய இதயம் ஆகும். இத்தகைய நற்குணம், தூய்மையான, உண்மையான மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் உருவாகின்றது. இதனைக் குடும்ப

வாழ்வின் வழிகாட்டியாகக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும்.

பாவை எழுதிய இருபத்து ஏழு சிறுகதைகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டதில், மூன்று சிறுகதைகள் மனத்தூய்மை தொடர்பான அறத்தினைக் கருத்தாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. இச்சிறுகதைகள் சிந்தனையின் தூய்மை, மனப்பான்மையின் நற்சீர், மனிதருள் இருந்து வரும் உள்நடப்புகளின் ஒழுக்கம் போன்றவற்றை வலியுறுத்துகின்றன. இச்சிந்தனையைப் பிரதிபலிக்கும் சிறுகதைகள், 'மரணத்தின் ஜனனம்', 'தனித்தனியாய் மனிதர்கள்', 'தன்னை அறியும் தருணங்கள்' ஆகும். இக் கதைகள் மனிதர்களின் சிந்தனையை நேர்மறை வழியில் வழிநடத்தும் பண்புகளை ஊக்குவிக்கின்றன. தூய்மையான மனப்பாங்கு ஒழுக்கமிக்க நடத்தையையும், சமூகத்தின் நலனை எண்ணும் மனநிலையையும் உருக்கும் என்பதை எழுத்தாளர் நுட்பமாக காட்சிப்படுத்துகிறார்.

முடிவுரை

சிறுகதை எழுத்தாளர் பாவை, தனது சிறுகதைகளில் திருக்குறள் அறக் கோட்பாடுகளைச் சிறப்பாகவும், இயல்பாகவும் கையாண்டுள்ளார். ஆய்விற்குட்பட்ட இருபத்து ஏழு சிறுகதைகளில், இருபத்து ஒன்று சிறுகதைகள் திருக்குறளின் அறக் கோட்பாடுகளைத் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. இது, பாவை அவர்களின் கதைகளில் திருக்குறள் அறத்தின் நேர்த்தியான ஒருங்கிணைப்பைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

Agilan Kannan. (2003). Vetrhi Pathai-Valluvar Vazhiyil. Chennai: Dhagam.

Akilan. (2002). Kathai kalai. Chennai: Dhagam Publication

Amirthalingan, P. (1955). Thiruvalluvar Kanda Uyirinam. Karaikkudi: Parinilayam.

Ammini Ayau. (2012). Kajian tema cerpen penulis-penulis Tamil negeri Johor 1950- 2010. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.

Balu, S. (2008). Cerpen karya puspaleelavathy (Paavai): Satu kajian tema. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.

Beermohamad,S. (2012). Malaysiath Tamil Sirukataikal Kadanthu Vantha 82 Aandukal.

Mohan Kumar. (2014). Amalan nilai-nilai murni yang unggul dalam karya Tirukkural: Kajian Ph.D. Jabatan Pengajian India Fakulti Sastera dan Sains, Universiti Malaya.

Paavai. (2019). Thiravi paavaiyin sirukataigal, Percetakan Advanco Sdn.Bhd, Kuala Lumpur.

Ravindran,M. (2012). Penggambaran Citra Wanita Dalam Cerpen Tamil Malaysia, 1970-2010: Satu Kajian Berasaskan Teori Arketaipal. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Malaysian Journal of Tamil
eISSN: 2990-9694

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் 'உவமை' இடைச்சொல்லின் பொருள் ஒப்புமை பயன்பாடு

The Use of the Interjection of 'Uvamai' in the Perumbanattrupadai

Ragani Ramadas / இராகிணி இரமதாசு[1]

Manonmani Devi M.A.R Annamalai / மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை[2]

[1]Postgraduate Student, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia

[2]Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia

Date of Submission: 28-06-2025
Date of Acceptance: 28-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email: manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பெரும்பாணாற்றுப்படை சங்க கால தமிழ் இலக்கிய நூல். பத்துப்பாட்டுத் தொகுப்பிலுள்ள ஒரு ஆற்றுப்படை இலக்கியமாகும். இதில் பேரியாழ் வாசிக்கும் பாணனொருவன் வறுமையில் வாடும் பிரிதொரு பாணனை, தொண்டைமான் இளந்திரையன் என்னும் மன்னன் ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வின் நோக்கமானது பெரும்பாணாற்றுப்படைப் பாடல்களில் உவமை இடைச்சொல்லைக் கண்டறிவதும் பகுத்தாய்தலும் ஆகும். இஃது ஒரு பண்புசார் ஆய்வாக அமைகிறது. மொத்தம் 500 அடிகள் கொண்ட பாட்டில் எண்பதுக்கு மேலான உவமை இடைச்சொற்களின் பயன்பாடு கண்டறியப்பட்டன. அவற்றில் குறிப்பிட்ட சில பெரும்பாணாற்றுப்படை வரிகளை இவ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன.

கருச்சொல்: பெரும்பாணாற்றுப்படை, உவமை, இடைச்சொல், பயன்பாடு

Abstract

Perumbanattrupadai Sangam period Tamil literary work. It is a literary work in the Pattupatil collection. In it, a panan who plays the Periyazh is consoled by a king named Thondaiman Ilandhirayan who is living in poverty. The purpose of this study is to identify and analyze the grammar of metaphorical interjections in the Pattupatu songs of Perumbanattrupadai. This is a qualitative study. Identifying the use of metaphorical interjections in the Pattupatu songs is the discovery of this study. The use of more than eighty metaphorical interjections was identified in the Pattupatu with a total of 500 lines. Some of the Pattupatu lines were included in this study.

Keywords: Perumbanattrupadai, metaphor, interjection, meaning

முன்னுரை

உவமை இடைச்சொற்கள்

இருவேறு பொருள்களுக்கிடையே ஒப்புமை காட்ட உதவுவது உவமை இடைச்சொற்கள். இவை பொதுவாக, பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், உரிச்சொல் ஆகிய மூன்றிலும் அடங்காத சொற்கள். இந்த இடைச்சொற்கள் தொடர்களின் இடத்தையும் முறையையும் சார்ந்து வகைப்படுத்தப்படுகின்றது. இடைச்சொற்கள் இதர சொற்களுடன் இணைந்து நுட்பமான உவமையில் பொருள் தருகின்றது (சீனி நைனா முகமது,2014). அவ்வகையில் உவமை இடைச்சொல்லானது 36 வகை என தொல்காப்பியர் அவர்தம் நூற்பா வழி குறிப்பிடுகின்றார். இந்நிலையில் பெரும்பாணாற்றுபடை பாடல்களில் அன்ன, ஆங்கு, என்ன, ஏய்ப்ப, ஒப்ப, கடுப்ப, புரைய, போல், போல, மான போன்ற இடைச்சொல் உணர்த்தும் இருவேறு பொருள்களுக்கிடையே ஒப்புமை குறித்த பயன்பாட்டை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

உவமை இடைச்சொல் தொல்காப்பியம்

‘வினைபயன் மெய் உரு என்ற நான்கே
வகைபெற வந்த உவமத் தோற்றம்’

(தொல்., உவமை., நூற்.1)

உவமை இடைச்சொற்கள் வினை, பயன், மெய், உரு என்றும் பெருமை சிறுமை பற்றியும் கூறப்படும் உவமங்கள் உலக வழக்கினைக் கடந்து இனிமையற்றவையாக இல்லாமலிருக்கக் கேட்பவரது மனம் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளும்படி சிறப்புடையதாகவே இருக்கின்றது. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் 36 வகை உவம இடைச்சொற்கள் இருப்பதாக,

அவைதாம்,
அன்ன ஏய்ப்ப உறழ ஒப்ப
என்ன மான என்றவை எனாஅ
ஒன்ற ஒடுங்க ஒட்ட ஆங்க
என்ற வியப்ப என்றவை எனாஅ
எள்ள விழைய விறப்ப நிகர்ப்ப
கள்ள கடுப்ப ஆங்கவை எனாஅ
காய்ப்ப மதிப்ப தகைய மருள
மாற்ற மறுப்ப ஆங்கவை எனாஅ
புல்ல பொருவ பொற்ப போல
வெல்ல வீழ ஆங்கவை எனாஅ
நாட நளிய நடுங்க நந்த
ஓட புரைய என்றவை எனாஅ
ஆறு ஆறு அவையும் அன்ன பிறவும்
கூறும் காலைப் பல் குறிப்பினவே.

தொல்காப்பியர் இவற்றைப் பொருள் நோக்கில் வரிசைப்படுத்தித் தொகுத்துள்ளார். வினை உவமம் 8 ஆகவும் (அன்ன, ஆங்க, மான, விறப்ப. என்ன, உறழ, தகைய, நோக்க), பயன் உவமம் 8 ஆகவும் (எள்ள, விழைய, புல்ல, பொருவ, கள்ள, மதிப்ப, வெல்ல, வீழ), மெய் உவமம் 8 ஆகவும் (கடுப்ப, ஏய்ப்ப, மருள, புரைய, ஒட்ட, ஒடுங்க, ஓட, நிகர்ப்ப), உரு உவமம் 8 ஆகவும் (போல, மறுப்ப, ஒப்ப, காய்த்த, நேர, வியப்ப, நளிய, நந்த) வகைப்படுத்தியுள்ளார். உவமச்சொல் இந்த 4 வகையான மரபில் பொருளை உணர்த்தும். இந்த 4 வகையானது 8 ஆக பெருமை, சிறுமை என்னும் மனப்பான்மை வகையாகவும் பிரியும் என்கிறார்.

ஆய்வு நோக்கம்

புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் இயற்றிய பெரும்பாணாற்றுப்படை பத்துப்பாட்டுப் பாடல் வரிகளில் உவமை இடைச்சொற்களின் பயன்பாட்டை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் முதன்மையான நோக்கமாகும்.

ஆய்வு வரையறை

பெரும்பாணாற்றுப்படைப் பாட்டில் உள்ள 500 அடிகளில் இடம்பெற்றுள்ள உவமை இடைச்சொற்களை முறையே கண்டறியப்பட்டுள்ளன. பின் கண்டறியப்பட்ட பாடல் வரிகளில் குறிப்பிட்ட 10 வரிகளில் உவமை இடைச்சொற்களை அடையாளங்கண்டு பகுப்பாய்வு செய்யும் வகையில் இவ்வாய்வின் வரையறை வரையறுக்கப்பட்டன. இவ்வாய்வுக்குப் புலவர் கா. கோவிந்தனார் இயற்றிய, ‘பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்கவுரை’, எனும் நூல் முதன்மை நூலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

ஆய்வின் மீள்நோக்கு

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் ‘உவமை’ இடைச்சொல்லின் பொருள் ஒப்புமை பயன்பாடு – ஓர் ஆய்வு எனும் தலைப்பில் இதற்கு முன்பு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவில்லை. பி.பியோலா, ஸ்ரீபாஜா (2022), ‘பெரும்பாணாற்றுப்படையில் விருந்தோம்பல் பண்பு’, என்கிற ஆய்வில், சங்க கால நாகரிகமும் வாழ்க்கை முறையும் விருந்தோம்பல் என்னும் பண்பை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய நில மக்கள் தங்கள் நில அமைப்பு, பொருளாதார நிலை, பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப விருந்தோம்பல் பண்புக் குறித்து ஆராய்ந்துள்ளார். அடுத்து இர. மணிமேகலை (2024), ‘பெரும்பாணாற்றுப்படையில் வாழ்நிலைப் பதிவுகள்’, எனும் தலைப்பில் சங்க இலக்கியங்கள் ஐந்திணை வாழ்வைப் பதிவிட்டிருக்கின்றன என்ற நிலையில் இந்நிலப் பகுப்புகளில் வாழும் மக்கள் வாழ்வின் நிலைகளைக் கட்டுரையாக ஆய்வுக்குட்படுத்தியுள்ளார். மேலும், கி.பாலமுருகன் (2021), ‘பத்துப்பாட்டில் அளபெடை வடிவங்கள்’, என பத்துப்பாட்டு நூல்களில் காணலாகும் அளபெடைகளைச் சேகரித்து வகை தொகை செய்து அதன் வகைகளான செய்யுளிசை, இன்னிசை, சொல்லிசை அளபெடைகளை வகை தொகை செய்தலும், அளபெடைகள் பயின்று வரும் இடங்களான முதல், இடை, கடை எனப் பிரித்து அறிதலும் மேலும் தொடை நிலையில் அளபெடையினைப் பார்த்து அளபெடை விகற்பங்களைப் பத்துப்பாட்டில் கண்டறிந்து ஆய்வு செய்தாகவும் இவ்வாய்வு அமையப் பெற்றுள்ளது. மேற்சூட்டிய ஆய்வுகள் பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான பெரும்பாணாற்றுப்படையில் விருந்தோம்பல் பண்பு, வாழ்நிலைப் பண்பு, அளபெடை வடிவங்கள் ஆராய்தலை நோக்கமாகக் கொண்டதாகும். ஆகவே, ஆய்வாளரின் இவ்வாய்வு முன்னாய்வுகளோடு வேறுபடுகின்றது.

ஆய்வு நெறிமுறை

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் ‘உவமை’ இடைச்சொல் இலக்கணத்தின் பயன்பாட்டினை ஆராய்வதால் இஃது ஒரு பண்புசார் ஆய்வாக அமைகிறது. இது பகுப்பாய்வு விளக்க முறையில் இருப்பதாலும் இதை விளக்கமுறை ஆய்வாகவும் கொள்ளலாம். இந்த ஆய்வில் 2 பண்புசார் அணுகுமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாவதாக, நூலகப் பகுப்பாய்வு முறை. பெரும்பாணாற்றுப்படை பத்துப்பாடலில் ‘உவமை’ இடைச்சொல்லை ஆராய்வதால், இதில் நூல் பகுப்பாய்வு முறை கையாளப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவதாக, பெரும்பாணாற்றுப்படை பத்துப்பாடல்களை ஆழமாக ஆராய்வதன் வழி உள்ளடக்க பகுப்பாய்வு முறையும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஆய்வாளர் நூல்கள், ஆய்வேடுகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், இணைய பதிவுகள் முதலானவற்றைத் தரவுக்கான மூலங்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவற்றின் கண்டுபிடிப்புகளை மையமாக வைத்துப் பெரும்பாணாற்றுப்படை ‘உவமை’ இடைச்சொல் இலக்கணத்தின் பயன்பாட்டினை விவாதித்துள்ளார்.

ஆய்வுக் கண்டுப்பிடிப்பும் கலந்துரையாடலும்

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் நான்காவதாக அமைந்தது இப்பாடலாகும். இதனைப் பாடிய புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார். இவரே பத்துப்பாட்டில் ஒன்பதாவது பாடலாகிய பட்டினப்பாலை என்னும் பாடலையும் இயற்றியுள்ளார். இப்பாடலுக்குரிய தலைவன் தொண்டைமான் இளந்திரையன். இவன் காஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்த ஒரு சிற்றரசன்.

தொண்டைமான் இளந்திரையனைப் போற்றிப்பாடி, அவனிடம் பரிசில் பெற்றுத் திரும்பும் ஒரு பெரும்பாணன், செல்லும் வழியில் தான் காணும் பிரிதொரு பெரும்பாணனைக் கண்டு, அவனையும் இளந்திரையன்பால் ஆற்றுப்படுத்தும் முகமாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் தொண்டைமான் வள்ளல் தன்மையும், அவனிடம் பரிசில் பெறுவதற்காகச் செய்ய வேண்டிய வழிகளும், அவற்றின் இயல்புகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பிரிதொரு தனிச்சிறப்பு இதன் ஆசிரியர் பயன்படுத்திருக்கும் உவமைகளின் சிறப்பு ஆகும். 500 அடிகள் கொண்ட இப்பாடலில் 86 உவமைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

யாழை அதன் நரம்புகளின் எண்ணிக்கையில் சிறிய யாழ் என்றும் பெரிய யாழ் என்றும் பகுப்பர். சிறிய யாழ் சீறியாழ் என்றும் பெரிய யாழ் பேரியாழ் என்றும் அழைக்கப்படும். பெரிய யாழை மீட்டிப் பாடும் பாணன் பெரும்பாணன் என்றும் இவர்கள் அரசர்களையும், வள்ளல்களையும் அண்டிப் பிழைப்பவர்களாவர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பாணன் தொண்டைமான் இளந்திரையனிடம் பரிசில் பெற்றுவரச் செல்கிறான். இவனை வழிப்படுத்துபவன் ஏற்கனவே இளந்திரையனிடம் பரிசில் பெற்றுத் திரும்பிய பிரிதொரு பெரும்பாணான். அவனது கூற்றகாவே இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

யாழ் வருணனை

வினை உவமை

செயலால் அமைகின்ற உவமை வினை உவமையாகும். பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பல இடங்களில் இவ்வுவமை கையாளப்பட்டுள்ளது.

“அகல் இரு விசும்பில் பாய் இருள்...” - வானத்தின் பரவல், இருளின் ஊடுபாயும் காட்சி. இயற்கை சார்ந்தும் உவமையாகும். ஞாயிறு பரந்து கிடக்கும் இருளைப் பருகிக் கொண்டு எழுகிறது என்ற செயலையும் விளக்குகிறது.

ஒரு கடுமையான வேனிற்காலத்தின் வருணனையோடு பாடல் தொடங்குகிறது.

அகல் இரு விசும்பில் பாய் இருள் பருகி
பகல் கான்று எழுதரு பல்கதிர்ப் பருகி
காய் சினம் திருகிய கடும் திறல் வேனில் - **பெரும். 1-3**

இவ்வரிகளில் உவமையில்லையெனிலும் வருகின்ற வரிகள் எழுகின்ற ஞாயிறு பரந்து கிடக்கும் இருளைப் பருகிக் கொண்டு எழுகிறது என்கிறார் புலவர். ஞாயிற்றின் கதிர்களிலிருந்து பகல் குதித்து வெளிவருகிறது. நாலாபக்கமும் கதிர்கள் பாய்வதால் பல்கதிர்ப் பருகி என்கிறார். ஞாயிற்றின் கதிர்கள் காலை வேளையிலும் சுடுவதால் காய் சினம் திருகிய என்கிறார். ஒரு திருகாணி அழுத்தித் திருகுவதுபோல் கதிர்கள் வெம்மையை அழுத்திக் செலுத்துகின்றன என்கிறார் புலவர். இது செயலைக் குறிப்பதால் வினை உவமை.

அடுத்து, பெரும்பாணன் வைத்திருக்கும் பேரியாழைப் பற்றிய வருணனை பல உவமைகளுடன் அமைந்துள்ளது.

இப்பாடல் வரி வினையின் தன்மையை விளக்கும் உவமை- “உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை” உருக்குவது போன்ற செயலில் ஏற்படும் ஒப்புமை என்கிறார்.

உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை - பெரும். 9

உருக்கி ஒன்றாக வார்த்ததைப் போன்று பொருத்தப்பட்ட போர்வை என்பது இதன் பொருள்.

போர்வை என்பது தோலினால் ஆனது. சிறிதளவுகூட மேடு பள்ளமோ, கசங்கலோ இன்றி, ஒரே சீராகத் தைக்கப்பட்ட போர்வை என்பதையே, உருக்கி ஒன்றாக வார்க்கப்பட்டதைப் போன்ற போர்வை என்கிறார் புலவர். யாழின் குடம் எனப்படும் பத்தர் என்பதன் வாய்ப்பகுதி தோலினால் இழுத்து மூடப்படும். ஓரங்களிலிருந்து இழுத்து வாயின் மையப்பகுதியில் பொருத்துவார்கள். அதனையே 'பொருத்துரு போர்வை' என்கிறார் புலவர். அவ்வாறு இழுத்துப் பொருத்தப்பட்ட பின்னர் அதன் மேற்பகுதி மடங்கல் இல்லாமல் வழுவழுப்பாக இருக்க வேண்டும். அதனையே உருக்கி வார்த்ததைப் போன்று தட்டையாக அமைந்திருப்பதாகப் புலவர் கூறுகிறார்.

சுனைவறந்து அன்ன இருள்தூங்கு வறுவாய் பெரும் -10

சுனை வற்றிப்போனதைப் போன்ற இருள் நிறைந்த வறிய வாய் என்பது இதன் பொருள்.

முதலில் பத்தரில் தேவையான அளவுக்கு வாய் அமைத்து, மற்ற பகுதியினை உள்ளே குடைந்து குடுக்கை போன்று ஆக்குவார்கள். பின்னரே போர்வை என்னும் தோல் கொண்டு வாயை இறுக்க மூடுவார்கள். குடுக்கையானது உள்ளே இருண்டு இருக்கும் என்பதையே வறண்ட சுனை போன்று இருண்டிருக்கும் வறுவாய் என்கிறார் புலவர். வற்றிப்போகும் செயலைக் குறிப்பதால் வினை உவமை.

இப்பாடலும் வினையுவமையைச் சார்ந்ததே - பின் ஏந்து - பின்பக்கம் ஏந்துவது என்பது ஒரு செயலைப் பற்றிய உவமையைக் கொண்டுள்ளது

பிறைபிறந்து அன்ன பின்ஏந்து கவைகடை பெரும் -11

முதல்நாள் பிறை போன்று பின்பக்கம் ஏந்தியிருக்கின்ற கவைத்தலுள்ள கடை என்பது இதன் பொருள்.

யாழின் பின்பகுதியில் பிறையின் இரு முனைகளைப் போன்று கவைத்து ஏந்திய நிலையிலிருக்கும் யாழின் பகுதியே பின் ஏந்து கவைக் கடை எனப்பட்டது. அமாவாசை கழிந்த முதல்நாள் பிறை எவ்வளவு மெல்லியதாக இருக்குமோ அது போன்ற கவைக்கடை என்பதையே, பிறை பிறந்தன்ன என்கிறார் புலவர். முதல்நாள் பிறையைக் காண்பது வெகு அரிது. அது அமாவாசை உண்டாகும் நேரத்தைப் பொறுத்தது. அதைப் பிறந்த பிறை என்கிறார் புலவர்.

மெய் உவமை

ஒன்றன் வடிவத்தை மற்றொன்றோடு ஒப்புமைப்படுத்திக் காட்டுவது மெய் உவமை ஆகும். பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பல இடங்களில் இவ்வுவமை கையாளப்பட்டுள்ளது.

இப்பாடல் வரியில் மெய்யுவமை "பாசிலை ஒழித்த பாரஅரைப் பாதிரி" - என்பது பாதிரியம் போன்ற பூவை மெய்யான அமைப்பாக ஒப்பிடுகிறது. அடுத்து "உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை" பயனுவமையைச் சார்ந்தது - யாழின் உடற்கட்டமைப்பை அதன் பயன்பாட்டுடன் ஒப்பிடுகிறது.

பாசிலை ஒழித்த பாரஅரைப் பாதிரி
வள் இதழ் மா மலர் வயிற்று இடை வகுத்ததன் பெரும் -5
உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை
பரி அரைக் கமுகின் பாளை அம் பசும் பூக்
கரு இருந்த அன்ன கண்கூடு செறி துளை
உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை
சுனை வறத்து அன்ன இருள் தூங்கு வறுவாய்ப்
பிறை பிறந்து அன்ன பின் ஏந்து கவைக் கடை
நெடும் பணைத் திரள் தோள் மடந்தை முன்கைக்
குறும் தொடி ஏய்க்கும் மெலிந்து வீங்கு திவவின்
மணி வார்ந்து அன்ன மா இரு மருப்பின்
பொன் வார்த்து அன்ன புரி அடங்க நரம்பின் பெரும் -15
தொடைஅமை கேள்வி இட வாயின் தழீஇ

இந்தப் பதின்மூன்று அடிகளில் 08 உவமைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சங்ககால யாழின் முழு வருணனை இது. இவ்வடிகளின் பொருளானது:

பசிய இலைகளை உதிர்த்த பெரும் அடிமரத்தையுடைய பாதிரியின் வளமையான இதழையுடைய பெரிய பூவின் வயிற்றை நடுவே பிளந்ததனுடைய உள்ளிடத்தைப் போன்ற நிறமூட்டபெற்ற தோலினையும்; பருத்த அடிமரத்தையுடைய கமுகின் பாளையாகிய அழகினையுடைய இளம் பூ (விரியாமல்) கருவாய் இருந்ததைப் போன்ற (இரண்டு) கண்ணும் கூடின செறிந்த துணையினையும்: உருக்கி (வார்த்ததைப்) போன்ற (தோல் வேறுபாடு தெரியாமல்) பொருத்தப்பட்ட உறையினையும் சுனை வற்றியதைப் போன்ற இருள் செறிந்த உள்நாக்கில்லாத வாயினையும்; பிறை பிறந்ததைப் போன்று பின்புறம் ஏந்தியிருகின்ற பிளவிபட்ட கடையினையும்; நீண்ட மூங்கில் (போன்ற) திரண்ட தோளினையுடைய பெண்ணின் முன்கையில் (உள்ள) குறிய தொடியைப் போன்ற, நெகிழ்ந்தும் இறுகியும் உள்ள வார்க்கட்டினையும்; நீலமணி(நீரைப்போல்) ஒழுகினாற் போன்ற கருமை நிறத்தையுடைய பெரிய தண்டினையும்; பொன் (உருக்கப்பட்டுக் கம்பியாக) வார்த்ததைப் போன்ற முறுக்கு அடங்கின நரம்பினையும் உடைய கட்டமைந்த பாழை இடந்தோளின் பக்கத்தே அணைத்து,

இந்த எட்டு உவமைகளில், உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை **பெரும் -6**

பெரும்பாணன் வைத்திருக்கும் பேரியாழைப் பற்றிய வருணனையில் முதல் பகுதி இது.

பாசிலை ஒழித்த பாரஅரைப் பாதிரி
வள் இதழ் மா மலர் வயிற்று இடை வகுத்ததன் **பெரும் -5**
உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை

பசிய இலைகளை உதித்த பெருத்த அடிமரத்தையுடைய பாதிரியின் வளமையான இதழையுடைய பெரிய பூவின் வயிற்றை நடுவே பிளந்தனுடைய உள்ளிடத்தைப் போன்ற நிறமூட்டப்பெற்ற தோல் என்பது இதன் பொருள்.

யாழ் என்பது இன்றைய வீணையின் முன் வடிவம். அதற்கு ஒரு குடம் உண்டு. இந்தக் குடம் குடுக்கை அல்லது பத்தர் எனப்படும். அந்தப் பத்தரின் மேல் நீண்ட உயர்ந்த வளைந்த ஒரு பகுதி உண்டு. இதுவே யாழின் கொம்பு. குடத்தின் நடுப்பகுதியையும், கொம்பையும் இணைத்து நரம்புகளை இழுத்துக் கட்டியிருப்பார்கள். இதன் முழு உருவம் மயில், அன்னம், மீன் ஆகிய உருவத்தில் இருக்கும். அதற்கேற்றாற்போல் யாழின் பெயரும் அமையும்.

பச்சை என்பது தோல். பதப்படுத்திய தோலை யாழின் குடத்திற்கும் போர்வையாகத் தைத்திருப்பார்கள். இந்தத் தோலுக்கு வண்ணம் ஊட்டியிருப்பார்கள். எனவே, இது ஊட்டுறு பச்சை இருக்கும் பகுதி சிவப்பு நிறம் உடையதாக இருக்கும். இவ்வாறாகச் சிவப்புத்தோல் போர்த்த யாழ் எனக் கொள்ளலாம் என்கிறார் புலவர். வடிவத்தைக் குறிப்பதால் மெய் உவமை.

மருத நிலக்காட்சி

சம்பங்கோரையின் மிகச்சிறிய காய்களில் தோன்றும் தாதுக்கள் அடித்துக்கொண்ட பொன்னை உரைத்துப் பார்க்கும் கல்லில் காணப்படும் பொன் துகள்கள் போல் இருக்கின்றன.. எனும் உவமை காணப்படுகிறது.

நெல் வயல்களுக்குள் வேலை செய்யும் உழவர்களைப் பற்றிய ஒரு வருணனை இது.

பொன்காண் கட்டளை கடுப்ப **பெரும் -220**

பொன்காண் கட்டளை கடுப்பக் கண்பின்
புன்காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மார்பின் **பெரும் -220-221**

பொன்னை உரைத்துக் காணும் கட்டளைக் கல்லை ஒப்ப, சம்பங்கோரையின் மிகச்சிறிய காய்களில்

தோன்றும் தாதுக்கள் அடித்துக்கொண்ட மார்பினையும் என்பது இதன் பொருள்.

சம்பங்கோரை எனபது ஒரு வகைப் புல். வயலோர வெளிகளில் மார்பளவு வளர்ந்திருக்கும். புல்லின் நுனியில் பொன்னிற வண்ணத்தில் பூந்தாதுகள் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும். உழவர்கள் வயலுக்கடுத்த பகுதிகளில் பூத்துக்கிடக்கும் முள்ளிப்பூக்களைப் பறித்து, பஞ்சாய்க் கோரையினின்றும் பெறப்பட்ட நாரால் அவற்றைத் தொடுத்துத் தலையில் சூடிக்கொள்கின்றனர். இவ்வாறு செய்யுங்கால் அவர்கள் அங்கு வளர்ந்து கிடக்கும் சம்பங்கோரைகளை விலக்கிக்கொண்டு செல்கின்றனர்.

அப்போது, அந்தக் கோரைகளின் மேல் மிகச் சிறியதாகக் காய்த்திருக்கும் காய்களையும் அவற்றின் மீது ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் பூந்தாதுக்களையும் உரசிக்கொண்டு செல்வதால், அக் கோரைகள் அவர்களின் மார்பில் வந்து மோதுகின்றன. அப்போது அவர்களின் மார்பில் பூந்தாதுக்கள் வியர்வையில் ஒட்டிக் கொள்கின்றன. இரும்புத் தகடு போன்ற அவர்களின் மேனியில் படர்ந்து கிடக்கும் இந்தப் பொன்னிறத் தாதுக்கள், பொன்னை உரைத்துப் பார்க்கும் கல்லில் காணப்படும் பொன் துகள்கள் போல் இருக்கின்றன என்கிறார் புலவர்.

உரு உவமை

ஒரு பொருளின் நிறம் அல்லது உணர்வு சார்ந்த தன்மை குறித்துக் கூறப்படும் உவமெள உரு உவமையாகும். பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பல இடங்களில் இவ்வுவமை கையாளப்பட்டுள்ளது.

“கருஇருந்து அன்ன கண்கூடு செறிதுளை” என்ற வரியானது - நண்டின் கண்களின் வடிவத்தை பசும்பூவின் கண்களோடு ஒப்பிடுவது உருவுவமையாகக் கொள்ளலாம்.

கருஇருந்து அன்ன கண்கூடு செறிதுளை பெரும் -8

பரி அரைக் கமுகின் பாளை அம் பசும் பூ
கருஇருந்து அன்ன கண்கூடு செறிதுளை பெரும் -8

பருத்த அடிமரத்தையுடைய கமுகின் பாளையாகிய அழகிய பசிய பூ விரியாமல் கருவாய் இருந்ததைப் போன்ற இரண்டு பக்கத்துக் கண்களும் சேர்ந்த செறிவான துளை என்பது இதன் பொருள்.

யாழின் குடத்திற்கு வட்ட வடிவிலான மேற்பகுதி உண்டு. பத்தரைத் (குடத்தைத்) தோலினால் மூடி, அதன் வாயைத் தைப்பதற்காகத் துளையிட்டு ஆணியினால் முடுக்குவார்கள். வரிசையாக இருக்கும் அந்தத் துளைகள் நண்டின் கண்களைப் போன்று இருப்பதாகப் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் கூறப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாணாற்றுப்படையின் ஆசிரியரான கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரோ அத்துளைகள் பாக்கு மரத்தின் பாளை கருவாக மாற்றம் பெற்ற நிலையில் உள்ளது போல் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்.

திரள்தோள் மடந்தை.... குறும்தொடி .... என்பது உருவுவமையாக் கொண்டுள்ளது.

நெடும்பணைத் திரள்தோள் மடந்தை முன்கை
குறும்தொடி ஏய்க்கும் மெலிந்துவீங்கு திவவின் பெரும்-12-13

இங்கே இரண்டு உவமைகள் உள்ளன. நீண்ட மூங்கில் போன்ற திரண்ட தோளினையுடைய பெண்ணின் முன்கையில் உள்ள குறிய தொடியைப் போன்ற, நெகிழ்ந்தும் இறுகியும் உள்ள வார்க்கட்டினையும் என்பது இதன் பொருள்.

பணைத்தோள் என்பதே முதல் உவமை. இது உவமைத்தொகை. போன்ற என்ற உவம உருபு இங்குத் தொக்கி நிற்கிறது. இங்குப் பணை என்பது மூங்கில் என்ற பொருள் தரும். மூங்கில் போல் பருத்த தோள்கள் என்று மூங்கிலின் பருமைக்கு உவமம் கூறப்பட்டதால் திரள்தோள் என்று குறிப்பாக அதனைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் புலவர்.

தொடி என்பது மகளிர் கையில் அணியும் அணி. இதை முன்கையில் அணிந்தால் வளையல் என்றும், தோளுக்குச் சற்றுக் கீழே அணிந்தால் வந்திகை என்றும் அழைப்பர். இங்கே

புலவர் முன்கைக் குறும்தொடி என்று அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுவதால் இது வளையல்தான். வளையலைக் கையில் பொதுவாக முன்னும் பின்னும் நகர்வது போல் தளர்வாக அணிவார்கள். இங்கே புலவர் குறுந்தொடி என்கிறார். இது சிறிய வளையல். எனவே, கையில் இறுக்கமாகக் கவ்விப்பிடிப்பது போல் அணியப்பட்ட வளையல் என்றாகிறது. கவ்விப்பிடித்திருப்பதால் கையின் அந்தப் பகுதி இறுக்கப்பட்டு, சற்றுப் பள்ளமாக இருக்கும். எனவே, வளையலை ஒட்டி அடுத்து, சதைப் பிதுக்கமாக இருக்கும். இதனையே மெலிந்து வீங்கு திவவு என்கிறார் புலவர். திவவு என்பது சுற்றிக்கட்டப்படும் கட்டு.

தொடர்ந்துவரும் பாடலில்,

மணிவார்ந்து அன்ன மாஇரு மருப்பின் என்பது உருவுவமையாக் கொண்டுள்ளது.

மணிவார்ந்து அன்ன மாஇரு மருப்பின் பெரும். 14

நீலமணியை ஒழுகவிட்டது போன்ற கரிய பெரிய கொம்பு என்பது இதன் பொருள்.

புலவர் குறிப்பிடும் யாழின் கொம்பு கருநீல நிறம் உடையது என்பதையே, மணியை உருக்கி ஒழுகவிட்டதைப் போன்ற மருப்பு என்கிறார் புலவர். மணி என்பது நீலமணி.

பொன்வார்ந்து அன்ன புரிஅடங்கு நரம்பின் பெரும். 15

பொன்னை உருக்கிக் கம்பியாய் வார்த்தது போன்ற முறுக்கடங்கின நரம்பு என்பது இதன் பொருள்.

அக்காலத்திய யாழ்களில் உலோகக் கம்பிகள் பொருத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. விலங்குகளின் நரம்புகள்தான் பொருத்தப்பட்டன. பொதுவாக விலங்குகளின் நரம்புகள் முறுக்கேறியவாறு இருக்கும். அதனைச் சீர்செய்த பின்னரே அது யாழில் பொருத்தப்படும். அப்படிப்பட்ட நரம்பு சீராக இருப்பதை இவ்வாறு புலவர் குறிப்பிடுகிறார். அணிகலன்கள் செய்வதற்காகப் பொன்னை உருக்கிக் கம்பியாக வார்ப்பார்கள். அந்தக் கம்பி, முறுக்குகள் ஏதுமின்றிச் சீராக இருக்கும். யாழின் நரம்பும், பொன்கம்பி போன்றே சீராக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட இவ்வுவமை ஆளப்பட்டுள்ளது.

பாலை நிலத்துக் கானவர் வேட்டை

முள் மத்தியில் விரிந்து இருக்கின்ற தாமரை, மென்மையான இதழ்கள், மற்றும் நகராமல் அமைதியாக இருக்கின்ற முயல் ஆகியவற்றோடு ஒப்பிடப்படுகின்றன.

பாலை நில எயினர்கள் தங்கள் உணவுக்கு என்னவெல்லாம் செய்கிறார்கள்? இரவில் காட்டுப்பன்றியை வேட்டையாடச் சென்றவர்கள், பகலில் முயல்வேட்டைக்குக் கிளம்புகிறார்கள்.

முள்அரைத் தாமரை புல்இதழ் புரையும் பெரும். 114

முள்அரைத் தாமரை புல்இதழ் புரையும்
நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்குஅற வளைஇ பெரும். 114-115

முள் இருக்கும் தண்டு உடைய தாமரையின் புறவிதழை ஒக்கும் நீண்ட காதுகளைக்கொண்ட சிறிய முயல்களை வேறு போக்கிடம் இல்லாதவாறு வளைத்துப் பிடித்து என்பது இதன் பொருள்.

நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் என்கிற தொடரில் உள்ள முரண் சுவையும் சிறுசுளைப் பெரும்பழம் கடுப்ப – (பெரும் 78) என்பதும் புல் என்பது நிலையில் தாழ்ந்த அல்லது சிறிய என்ற பொருள்படும். புல் இதழ் என்பது தாமரை மலர்களின் புற இதழ்களைக் குறிக்கும். தாமரையின் புற இதழ்கள் மலரினின்றும் வெளிவந்து சிறிதளவு தொங்கிக் கொண்டிருக்கும். சில முயல்களின் காதுகள் நீண்டு, மேல் முனையில் சிறிதளவு மடங்கி இருக்கும். அதன் காதுக்குத் தாமரையின் புல்லிய இதழ்களே உவமை என்கிறார் புலவர். புல்லிய என்பதனைச் சிறிய என்ற பொருளிலும் கொள்ளலாம்.

திரிவெ•‧•கா சிறப்பு

காந்தள்அம் சிலம்பில் களிறுபடிந்து ஆங்கு - யானையின் தோற்றத்தை ஓர் அழகிய சிலம்புடன் ஒப்பிடுகிறார்.

பல ஊர்களைக் கடந்த பாணன் குடும்பம் இப்போது காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகில் உள்ள திருவெஃகா என்ற ஊரை அடைகின்றனர். அங்கு பள்ளி கொண்டிருக்கும் பெருமாளைப் பற்றிய வருணனை இது.

காந்தள்அம் சிலம்பில் களிறுபடிந்து ஆங்கு **பெரும் - 372**

காந்தள்அம் சிலம்பில் களிறுபடிந்து ஆங்கு
பாம்பு அணைப் பள்ளி அமர்ந்தோன் ஆங்கண் **பெரும் - 371-373**

நீண்ட பூங்கொத்துக்களைக் கொண்ட காந்தளையுடைய அழகிய பக்கமலையில் யானை கிடந்தாற் போன்று பாம்பணையாகிய படுக்கையில் துயில் கொண்டோனுடைய திருவெஃகாவிடத்து என்பது இதன் பொருள்.

நீண்ட கொத்துக்களையுடைய காந்தள் மலர்கள் செறிந்து கிடக்கும் மலைச் சரிவு, ஆயிரம் தலை கொண்ட ஆதிசேடன் என்னும் பாம்புக்கு உவமை. பாம்பு தன் தலைகளை உயர்த்தி, படம் விரித்து நிற்கும் காட்சி காந்தள் மலர்கள் மலர்ந்து நிற்பது போல் இருக்கிறது என்கிறார் புலவர்.

பயன் உவமை

பாணனது வறுமை

பயன் பற்றி கூறும் உவமை பயன் உவமையாகும். பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பல இடங்களில் இவ்வுவமை கையாளப்பட்டுள்ளது.

பழுமரம் தேரும் பறவை போல - இரவலர்களைப் பறவைக்கு ஒப்பிடுகின்றனர்.

வறுமை தாங்காது, இரவலரைத் தேடித் தன் குடும்பத்துடன் அலைகிறான் ஒரு பெரும்பாணன். அவன் யாரிடமிருந்தோ பரிசில் பெற்று வரும் வேறொரு பெரும்பாணனைச் சந்திக்கிறான். அந்த வேறொரு பாணன் முன்னவனை இவ்வாறு விளிக்கிறான்.

பழுமரம் தேரும் பறவை போல **பெரும். 20**

பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்துப்
பழுமரம் தேரும் பறவை போல
கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கை புலவுவாய் பாண **பெரும். 19-22**

பொழியும் மழை புறக்கணித்த, நிலத்தில் எழுந்த ஆவி சூழ்ந்த மலையிலுள்ள, பழுத்த மரத்தைத் தேடித் திரியும் பறவைகளைப் போல, அழுகின்ற சுற்றத்துடன் கால் போன வழியே செல்லும் பொலிவழிந்த உடம்பினையும் புலவு நாறும் வாயினையுமுடைய பாணனே என்பது இதன் பொருள்.

இங்கு புகை என்பது அனல். இந்த அனல் புகையாய் எழுந்து, குன்றுகளின் உச்சியில் கூரைபோல் வேய்ந்திருக்கிறது என்கிறார் புலவர். மழை துறந்த குன்றத்தில் மரம் செடிகளெல்லாம் வாடிப்போயிற்று. இலைகள் கூட இல்லாத மரங்களில் பழம் எப்படிக் கிடைக்கும்?. அப்படிப்பட்ட குன்றத்து மரத்தில் வாழும் பறவை, அதனைத் துறந்து, பழுத்த மரங்கள் வேறு எங்காகிலும் உள்ளனவா என்று தேடி அலைவதைப் போல, வறுமையில் வாடிய பாணன், தன் ஊரை விட்டுக் கிளம்பி, பரிசில் தரும் நல்ல இரவலர்களைத் தேடிக் கிளம்பிவிட்டான்.

பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்தில் பழுமரம் ஏது? எனவே, பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்துப் பறவை போல என்று இதனைப் பறவைக்கு அடையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இது பாணனின் வறிய நிலைக்கும் ஓர் உவமையாகிறது. இப்படிப்பட்ட பறவை பழுமரம் தேடி அலைவதைப் போல அந்த வறிய பாணனும் தன்னைக் காக்கும் புரவலரைத் தேடியலைவதாக அந்த பிரிதொரு பாணன் குறிப்பிடுகிறான்.

கருவி வானம் துளிசொரிந்து ஆங்கு - கருவி போல துளிகள் சிந்துவதைக் குறிக்கின்றது. இப்பாடல் வரிகளாது பயனுவமையைக் காட்டுகிறது.

அந்த பிரிதொரு புதிய பாணனின் குடும்பமும் முன்னர் வறுமையில் உழன்று கிடந்தனர். அந்தப் பாணனின் குடும்பம், காஞ்சி மன்னன் தொண்டைமான் இளந்திரையனிடம் பரிசில் பெற்ற பின்னர், ஒரே நாளில் செல்வ நிலை அடைந்ததையே ஒரு பொருத்தமான அழகிய உவமையால் விவரிக்கின்றார் ஆசிரியர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

கருவி வானம் துளிசொரிந்து ஆங்கு **பெரும். 24**

பெருவறம் கூர்ந்த கானம் கல்லென
கருவி வானம் துளிசொரிந்து ஆங்கு
பழம்பசி கூர்ந்தஎம் இரும்பேர் ஒக்கலொடு
வழங்க தவாஅ பெருவளன் எய்தி **பெரும். 23-26**

பெரிய வறட்சி மிக்க கானம் முழுதும் கல்லென்ற ஆரவாரத்தால் நிறையும்படியாகக் கூட்டமான மேகங்கள் மழையைச் சொரிந்தாற் போன்று, நீண்டநாள் பசி மிக்க எம்முடைய கரிய பெரிய சுற்றத்தோடு, பிறருக்குக் கொடுக்கவும் மாளாத பெரிய செல்வத்தைப் பெற்று என்பது இதன் பொருள். கருவி என்பது தொகுதி. இங்கு மேகங்களின் தொகுதி. வறட்சி மிக்க கானம் தாவர வகைகள் எல்லாம் காய்ந்துபோய் தங்கள் இலைகளை உதிர்த்துவிட்டு மொட்டையாய் நிற்கும். அந்த இலைகளும் காய்ந்துபோய் சறுகுகளாய்ப் பரந்திருக்கும். இந்தச் சறுகுகளின் பரப்பில் ‘சடசட’வென்று மழைத்துளிகள் விழுந்தால் எழும்பும் கானம் தான் ‘கல்’-லென என்கிறார் புலவர் காய்ந்த மண்ணில் விழும் முதல் துளிகள் அந்த மண்ணில் ஒரு புதிய மணத்தைக் கிளப்பும். கிராமத்தார் இதை மழை வாசனை என்பர். வாடிக்கிடந்த பாணர்கள் வந்த பரிசிலால் புதுப் பொலிவு பெறுகிறார்கள். கொட்டுகின்ற மழையால் குண்டு குழிகளெல்லாம் நிறைந்து வழிவது போல், வந்து குவிந்த செல்வத்தை, வாரி மற்றவருக்குக் கொடுத்தும் வற்றாத பெருவளன் என்கிறார் புலவர்.

முடிவுரை

பெரும்பாணாற்றுப்படை ஐந்நூறு பாடல் வரிகளைக் கொண்டது. இப்பாடலில் ஏறக்குறைய எண்பதுக்கு மேலான உவமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியர் 36 உவமங்களை நான்கு வகையாக, ‘வினை உவமம், பயன் உவமம் மெய் உவமம், உரு உவமம்’ என்றும் இந்நான்கு வகையும் அளவு, சுவை, தன்மை, வெம்மை, நன்மை, தீமை, சிறுமை, பெருமை என பொருள்படப் பகுத்துள்ளார். பெறும்பாணாற்றுப்படை பாடல் வரிகளில் உவமம் அப்பாடல் வரிகளைப் படிப்போருக்குக் கவி இன்பத்தில் திளைக்கச் செய்கிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

இளம்பூரணர். (1969). தொல்காப்பியம். தஞ்சாவூர்: கரந்தை புலவர் கல்லூரி.

உ.வே.சா. (1889). பத்துப்பாட்டும் மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும்.

இராசமாணிக்கம். (1970). பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி.

வெள்ளைவாரணன். க. (1985). தொல்காப்பியம்: உவமையியல், உரைவளம்.

சோமாசுந்தரனார். போ. வே. (உரை). (2001). பத்துப்பாட்டு பெரும்பாணாற்றுப்படை.

உருத்திரங்கண்ணனார். (மு. காலம்). பெரும்பாணாற்றுப்படை. பத்துப்பாட்டு தொகுதி. சென்னை: தமிழ்ச்சங்கப் பதிப்பகம்.

சுந்தரம்பிள்ளை,நட. (உரை). (1950). பத்துப்பாட்டு உரை. சென்னை: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

கலைமாமணி தீ.மா. நாகராஜன். (2003). பெரும்பாணாற்றுப்படையின் பண்பாட்டு அமைப்புகள். சென்னை: நாகராஜன் பதிப்பகம்.

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Malaysian Journal of Tamil
eISSN: 2990-9694

தெய்வச்சிலையாரின் மறுப்பு நலம்

Theivachilaiyarin Maruppu Nalam

வே.விக்னேசு / V.Vignesh

உதவிப்பேராசிரியர், பி.எஸ்.ஜி. கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 641014. தமிழ்நாடு.

Assistant Professor of Tamil, PSG College Of Arts and Science, Coimbatore - 641014, Tamilnadu.

Date of Submission: 28-06-2025
Date of Acceptance: 28-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email: vignesh@psgcas.ac.in

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தொன்மைத் தமிழிலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்திற்குப் பழையவுரைகளென இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடனார், பெயரறியப்படாத பழையவுரைகாரர் ஒருவர் ஆகிய எழுவருரைகளே கிட்டியுள. ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரின் உளக்கிடக்கையை உணர்ந்து உலகிற்குணர்த்தச் சான்றோர் பெருமக்கள் பலரும் காலந்தோறும் முயன்றதன் விளைவே தொல்காப்பியத்தின் உரைப்பெருக்கத்திற்குக் காரணமாம். தொல்காப்பிய நிலைபேற்றுக்கும், தொல்காப்பியக் கல்வி பரவலுக்கும் உரையாசிரியர்களின் உரைகளும் அன்னோர் மேற்கொண்ட உரைமுறைகளும் பெருங்காரணமாம். இவ்வுரையாசிரியப் பெருமக்களுள் தெய்வச்சிலையாரின் உரை தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டுமே கிட்டியுள்ளது. உரைப்போக்கு, உரைமரபுகள், உரைவேறுபாடு என்னும் வகையான் பல்வேறு தனிச்சிறப்புக்களைக் கொண்டிலங்கும் தெய்வச்சிலையாரின் மறுப்பு நலனை ஆய்தலே இக்கட்டுரை ஆராயக்கொண்ட ஆய்வுப்பொருளாம்.

கருச்சொற்கள்: தொல்காப்பியம், உரையாசிரியர், உரையாசிரியர்கள், உரைகள், தெய்வச்சிலையார், உரைமரபுகள்

Abstract

The Tolkappiyam is the only grammar book that demonstrates the antiquity, excellence and glory of the Tamil language. There are seven old commentaries on the Tolkappiyam. The reason for the proliferation of the text of Tolkappiyam is the result of the efforts of many commentators from time to time to understand the heart of Tolkappiyam and convey it to the world. Commentator's interpretations are an important factor in the preservation of Tolkappiyam and the spread of Tolkappiyam education. Among the Tolkappiyam Cholladhikaram, Ilampuranar, Senavariyar, Nachinarkiniyar, Deivachilaiyar, Kalladanar, and one old writer. One of the scholars who wrote a treatise on the Tolkappiyam Cholladhikaram was Deivashilaiyar. This author wrote a treatise only on the Cholladhikaram. The text has various unique features compared to other texts. One of them is the denial of Deivachilaiyar. Deivasilaiyar, on the other hand, is a natural person who preaches his own doctrine, and is not a natural person who criticizes the doctrines of others and rejects them. The subject of this article is to highlight the rejection of Deivachilaiyar, who is the only one who is interested in the power of speech among this great orator.

Key words: Tholkappiyam, Chollathikaram, Ilakkanam, Tholkappiyar, Theivachilaiyar, Ilampuranar

முன்னுரை

அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்மொழியின் தொன்மையையும் சிறப்பையும் ஆன்ற பெருமையையும் துலக்கிக்காட்டும் ஒப்புயர்வற்ற இயற்றமிழ் இலக்கணநூல் தொல்காப்பியம் ஒன்றேயாம். உரையாசிரியன்மாரின் உரைகள் என்றும் கவசத்தால் இந்நூல் பழமை மாறாமல் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துளது. அவ்வகையில், இந்நூலின் இடையதிகாரமாய சொல்லதிகாரம் ஒன்றுதானும் அறுபெரும் உரையாசிரியப் பெருமக்களின் உரைகளைப் பெற்ற தனிச்சிறப்பினது. இவ்வறுபெரும் உரையாசிரியருள் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டுமே உரைபகன்ற தெய்வச்சிலையாரின் மறுப்பு நலனைச் சாற்றுவதே இக்கட்டுரை.

ஆய்வு நெறி

'தெய்வச்சிலையாரின் மறுப்பு நலம்' என்னுந்தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வில் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டுமே கிட்டியுள தெய்வச்சிலையாருரையுடன் ஏனைய பழையவுரைகளாய இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடனார், பெயரறியப்படாத பழையவுரைகாரர் ஒருவர் ஆகிய ஐவருரைகளை ஒப்பிட்டாய்தலின், இவ்வாய்வில் "ஒப்பீட்டுமுறைத் திறனாய்வு" கையாளப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள்

தமிழிலக்கிய இலக்கணங்களுள் உரை பலவாக வாய்க்கப்பெற்ற நூல்களுள் தொல்காப்பியமும் ஒன்றாம். தொல்காப்பியரின் உளக்கிடக்கையை உணர்ந்து உலகிற்குணர்த்தச் சான்றோர் பெருமக்கள் பலரும் காலந்தோறும் முயன்றதன் விளைவே தொல்காப்பியத்தின் உரைப்பெருக்கத்திற்குக் காரணமாம். இவ்வகையில், 'தொல்காப்பியமும் சங்க நூல்களும் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்தால் கல்வியுலகிற் பரவாதிருந்தன' என்றும், 'கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் தொல்காப்பிய இயக்கமும் சங்கவிலக்கிய மறுமலர்ச்சியும் தோன்றின' என்றும் உரைக்கும் வ. சுப. மாணிக்கனார், தொல்காப்பிய இயக்கம் பற்றியும், தொல்காப்பியக் கல்வி பரவியமை பற்றியும் கூறும் கருத்துக்கள் இவண் நோக்கத்தக்கனவாம். அவர் கூறுமாறு:

"இவ்வியக்கத்தின் தலைவர் இளம்பூரணர்; உரையாசிரியர் என்ற கீர்த்தியைத் தமக்கே உரிமை கொண்டவர். நேராப் புகழ்மைப் பேராசிரியரும், ஆனாப் பெருமைச் சேனாவரையரும், மெய்யுரை கண்ட தெய்வச்சிலையாரும், உச்சிமேற்புலவர் நச்சினார்க்கினியரும், சொல்லுரைகண்ட கல்லாடனாரும் இவ்வியக்கத்தின் படையாளர்கள். இப்பேரியக்கம் மூன்று நான்கு நூற்றாண்டுகள் தொல்காப்பியக் கல்வியைக் கற்றாரிடைப் பரப்பியது" (தொல்காப்பியக்கடல், ப. 264) என்பது அவர் கருத்தாம்.

இன்னவகையில், தொல்காப்பிய நிலைபேற்றுக்கும், தொல்காப்பியக் கல்வி பரவலுக்கும் உரையாசிரியர்களின் உரைகளும் அன்னோர் மேற்கொண்ட உரைமுறைகளும் பெருங்காரணமாம்.

தெய்வச்சிலையார்

தொல்காப்பிய அதிகாரங்களுள் நடுநின்ற சொல்லதிகாரத்திற்கு இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடனார், பழைய உரைகாரர் ஒருவர் ஆகிய அறுவர் உரைகள் கிட்டியுள. இவருள் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரைகண்ட சான்றோருள் ஒருவர் தெய்வச்சிலையாராவர். இவ்வுரையாசிரியர் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டுமே உரை செய்தவராவர். இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் இம்மூவர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவரிவர். பாண்டிநாட்டில் தோன்றியவர்.

பதிப்பு வரலாறு

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத் தெய்வச்சிலையாருரை முதன்முதலாக, கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் சார்பில், கரந்தைக்கவியரசு அரங்க. வேங்கடாசலம் பிள்ளையவர்களால் அரிதின் முயன்று பதிப்பிக்கப்பட்டு விரிவான பிற்சேர்க்கையுடன் 1929-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பெற்றது.

கரந்தைக்கவியரசு அவர்கட்கு முதலில் ஓர் ஏடு கிடைக்க, அவ்வேட்டின் இறுதியில் 'ஆத்திரேய கோத்' என்னுஞ் சொற்கள் இருந்தன என்பதனால் இஃது 'ஆத்திரேய கோத்திரத்துப் பேராசிரியர்' உரையென்று பேரறிஞர் சிலர் எழுதியுளது பற்றி, முதலில் இந்நூலுக்குப் பேராசிரியர் உரையெனும் பெயர் தந்திட்டதுடன் அதுகொண்டே நூல் முழுவதும் பதிப்பித்து விட்டார்கள். பின், உ.வே. சாமிநாதையரவர்களிடம் இவ்வுரையேடொன்று இருப்பது அறிந்து அதனை வேண்டிப் பெற்று, அவ்வேட்டில் கண்ட வேறுபாடுகளையெல்லாம் பிற்சேர்க்கையாக இணைத்து, நூலின் பெயரையும் உ.வே. சாமிநாதையரவர்கள் தந்த ஏட்டின் முன்னும் பின்னும் கண்டாங்கு 'தெய்வச்சிலையார் உரை' எனக்கொண்டு பதிப்பித்துள்ளார்கள். இவ்வுரையேடு அச்சிட்ட வரலாற்றினைக் கரந்தைக்கவியரசு அவர்கள் பதிப்புரையின்கண் விரிவாகக் கூறியுள்ளார்கள். அதனைக் கேண்மின்:-

"இதன்கண் பல்வகையான பிழைகளும் மலிந்திருத்தல் கூடுமென யான் உணரேனல்லேன்; உணர்ந்தஞ்சேனல்லேன்; அஞ்சி அஞ்சியும் அச்சிட்டது, ஒன்றே ஒன்றைக் கருதியதாகும். அஃதாவது, இதில் என் மனமாரச் செய்த ஆக்கல், அழித்தல், திரித்தல் முதலாய செய்கைகள் இலவாகலின், நாளும் நாளும் பழுது பட்டொழிந்துவரும் இவ்வேட்டின் ஒருநேர் பிரதியாக இது நின்று, பிற்காலத்து அச்சிடும் பெரியார்கட்கு ஒருவாறு உதவி செய்யும் என்று எண்ணியதொன்றேயாகும். ஒரு பெரிய நூலை அச்சிட்டதொரு பிழையினை இது பற்றியேனும் தமிழுலகம் பொறுத்திடுவதாக" (சொல். தெய்.பதிப்புரை.ப.10) என்ற அரும்பண்பு நடையால் இந்நூலை அச்சிடுதற்கு அப்பெருமகனார் அஞ்சியதும் அறியலாகின்றது. அன்றியும், அவர்கள் கூறியாங்கே, தெய்வச்சிலையாருரையைப் பிற்காலத்து அச்சிட்ட பெரியவர்கட்கு இப்பதிப்பே ஒருநேர் பிரதியாக நின்றுதவியது என்பதும் ஈங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாம்.

கிடைத்தற்கரிய இவ்வுரையை அச்சிடும் அவாவெய்தி கரந்தைத்கவியரசு அவர்களை இப்பணியில் ஈடுபடுத்தி, இதனை இனிது நிறைவேற்றியருளியவரும் இந்நூல் வெளியீட்டிற்குப் பல்லாற்றானும் முதன்மையாளராகி நின்றவருமான இச்சங்கத்தின் முதற்றலைவர் தமிழவேள் த.வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளையவர்கட்கும் இதனை நன்கு பதிப்பித்துத் தந்த கரந்தைக்கவியரசு அரங்க. வேங்கடாசலம் பிள்ளையவர்கட்டும் தமிழகம் என்றென்றும் நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாடுடையதாம்.

பின்னர், இவ்வுரை சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரால் பேராசிரியர் கு.சுந்தரமூர்த்தி அவர்களின் விளக்கவுரையுடன் 1963-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பெற்றது. பின்னர், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கப் பதிப்பின் தெய்வச்சிலையாருரை, நிழற்படப் பதிப்பாகத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தாரால் 1984-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலின் மறு அச்சு 2010-இல் வெளிவந்துளது.

மறுப்பு நலம்

இத்தகைய பெற்றமை வாய்ந்த இவ்வரிய உரை ஏனைய உரைகளினும் பல்வேறு சிறப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுளது. அவற்றுள் தெய்வச்சிலையாரின் மறுப்பு நலமும் ஒன்றாம். சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் இருவரும் தமக்கு முன்னுள்ள உரையாளர்தம் கருத்துக்களை ஏற்புழியும் மறுக்குங்காலும் அவ்வுரையாளர்களின் பெயர்களைச் சுட்டி மறுக்கும் இயல்பினர். ஆயின், தெய்வச்சிலையாரோ, தம் கொள்கையை உரைத்துச் செல்லும் இயல்பினரே அன்றிப் பிறர் கொள்கையை விதந்து சுட்டி அவர்களை மறுத்து உரைவரையும் இயல்பினரல்லர். அங்ஙனமே பிறர் கொள்கையை மறுக்குமிடங்களில் அவ்வுரையாளர்தம் பெயரைச்சுட்டாமல் மென்மையாக மறுத்துச் செல்லும் மறுப்பு நலம் இவரின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பாம்.

பிறவுரைகளை மறுக்குமிடங்கள்

தெய்வச்சிலையார் பிறவுரையாளர்களை மறுக்குமிடங்கள் சொல்லதிகார 1,32,87,100,441,62,404 என்னும் எண்களமைந்த ஏழு சூத்திரங்களேயாம். இவற்றுள் முதலிரு இடங்கள் இளம்பூரணரையும் அடுத்த மூவிடங்கள் இவ்வுரையாசிரியரைத் தவிர

ஏனைய உரையாசிரியர்களையும் மறுத்துரைத்தனவாம். மற்றுமுள்ள இடங்களுள் 62-ஆம் சூத்திரத்தின் மறுப்பு இன்றுள்ள தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரப் பழையவுரைகளுள் எவ்வுரைக்கும் பொருந்துவதாயில்லை. 404 -ஆம் சூத்திரத்தின் மறுப்பும் தொல்காப்பியப் பழையவுரையாளர்களுக்கான மறுப்பில்லை என்பதும் ஈண்டுச் சுட்டத்தக்கதாம். இனி தெய்வச்சிலையாரின் மறுப்பு நலங்களை நோக்குவோம்.

இளம்பூரணருக்கான மறுப்பு

சொல்லதிகாரத்தின் தலைச்சூத்திரம் சொல்லின் தோற்றத்திற்குரிய அடிப்படையைச் சுட்டி அவற்றால் அதன் வகைகளை விளம்புகிறது. இச்சூத்திரத்தில் வரும் 'என்மனார்' என்ற சொல்லுக்கு விளக்கங்கூறும் இளம்பூரணர், "என்மனார் என்பது என்ப என்னும் முற்றுச்சொல்லைக் 'குறைக்கும் வழிக் குறைத்தல்' (எச்ச -7) என்பதனான்

பகரங்குறைத்து 'விரிக்கும் வழி விரித்தல்' (எச்ச -7) என்பதனான் மன்னும் ஆரும் என்பன இரண்டிடைச் சொற்பெய்து விரித்தான்" (சொல்.இளம்.சூ-1) என்றனர்.

அஃதாவது, என்மனார் என்னுஞ் சொல்லில் 'என்ப' என்பது வேர்ச்சொல்லாகும். இச்சொல்லில் குறைக்கும்வழிக் குறைத்தல், விரிக்கும்வழி விரித்தல் என்பதனால் பகரம் குறைத்தும் மன், ஆர் என்னும் இரண்டு இடைச்சொற்கள் விரித்தும் தொல்காப்பியரே

இச்சொல்லைத் திரித்துவிட்டர் என்பது இளம்பூரணர்தம் கருத்தாம். இக்கருத்தை மறுக்கும் தெய்வச்சிலையார் "என்மனார் என என்ப வென்னும் முற்றுச்சொல் திரிந்து நின்றது. குறைக்கும்வழிக் குறைத்தல் என்பதனான் பகரம் குறைத்து, விரிக்கும் வழி விரித்தல் என்பதனான் மன்னும் ஆருமென இரண்டிடைச் சொற்பெய்து என்மனார் என்றாயிற்று எனப்பொருளுரைப்பவாலெனின், பகரங்குறைக்கின்றது செய்யுளின்பம் வேண்டியன்றே ஆண்டுக் குறைத்தவழிப் பின்னும் இரண்டெழுத்து விரிக்கல் வேண்டுமாயிற் குறைத்ததனாற் பயனின்மையின் இவ்வாறு எழுதும் உரை குற்றமென்க" (சொல்.தெய்.சூ-1) எனக்கூறுமாற்றான் இளம்பூரணரின் பெயர் சுட்டாமல் மறுக்கின்றார்.

'என்ப' என்னும் முற்றுச் சொல்லைப் பகரம் குறைக்கின்றது செய்யுளின்பம் வேண்டியே ஆகும். எனில், குறைத்ததன் பின் இரண்டு இடைச்சொல் சேர்த்து விரிக்க வேண்டுமாயின் பகரம் குறைத்ததில் பயலில்லை. ஆகலின், இளம்பூரணர் கருத்துப் பொருந்தாது என்பது தெய்வச்சிலையார்தம் மறுப்பாம். இம்மறுப்பு மிகப் பொருத்தமுடையதும், பிறருரையில் காணப்படாத சிறப்பினதுமாம்.

மன்னாப்பொருள்

'இல்லாப் பொருட்கும் இடமும் காலமும் பொருளும் முதலியவற்றுடன் சேர்த்து இன்மை கூறுவதன்கண் உம்மை கொடுத்துக் கூறுக' என்னுங் கருத்தினது,

"மன்னாப் பொருளும் அன்ன வியற்றே"

(தொல்.சொல்.தெய்.சூ-32)

எனவருஞ் சூத்திரம். இச்சூத்திரத்தில் வரும் 'மன்னாப்பொருள்' என்பதற்கு இல்லாப் பொருள்' என இளம்பூரணர், சேனாவரையர், கல்லாடனார், பழையவுரைகாரர் ஒருவர் ஆகியநால்வரும் பொருளுரைக்கின்றனர். தெய்வச்சிலையார் மட்டில் மன்னாப்பொருள் என்பதற்கு இரு ஏடுகளின் உரைகளை எடுத்தோதி முறையே, 'பொருந்தாப்பொருள்', 'நிலையாப்பொருள்' எனப் பொருளுரைப்பர்.

மன்னாப் பொருள்- பொருந்தாப்பொருள். பொருந்தாப் பொருளைக் கூறுமிடத்து உம்மை கொடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதே இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாகும். ஆயின், தெய்வச்சிலையார், பொருந்தும் பொருளையும் பொருந்தாப் பொருளையும் ஒருங்கு கூறுமிடத்தும், பொருந்தும் பொருளைத் தனித்திக் கூறுமிடத்தும் உம்மை கொடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என உரை

காண்கின்றார். இதற்கு, "வேதாகமத்துணிவு ஒருவர்க்கு உணர்த்துமிடத்து உலகும், உயிரும், பரமும் அனாதி. பதியும், பசுவும், பாசமும் அனாதி எனவரும்" (தொல்.சொல்.தெய்.சூ-32) என்ற சமயச் சார்புடைய உதாரணத்தைக் காட்டும் இவர் உலகும் உயிரும் பரமும் ஒன்றில் ஒன்று பொருந்தும் தன்மையன. பதியும் பாசமும் ஒன்றையொன்று இயையாதன ஆகலின் பொருந்தாதன எனக்கூறி, அதன்வழி, பொருந்துவனவற்றையோ, பொருந்தாதனவற்றையோ எண்ணிக்கூறுங்கால், உம்மை கொடுத்துக் கூற வேண்டும் என்பதை நிறுவுகின்றார்.

இங்ஙனமே, 'நோயும் இன்பமும்', 'உடம்பும் உயிரும் வாடிய கண்ணும்' என்ற உதாரணங்களைக் காட்டும் இவர், மன்னுதல் என்றால் பொருந்துதல்; மன்னாமை எனின் பொருந்தாமை என்னும் பொருள்படும் என்பதற்கு 'மன்னிக் கழிகின்றேன்' என்ற மேற்கோளையும் காட்டுகின்றார். இதுகாறும் இவர் கூறியன முதல் ஏட்டின் உரையைக் கொண்டு கூறியனவாம்.

அடுத்து இரண்டாம் ஏடு, மன்னாப்பொருள் எனில் 'நிலையாத பொருள்' என்கிறது. அதனைச் சுட்டும் தெய்வச்சிலையார், 'சக்கரவர்த்தி இளமை நிலையாது. சக்கரவர்த்தி செல்வமும் நிலையாது. சக்கரவர்த்தி யாக்கையும் நிலையாது' என்பதனை உதாரணமாக்கி, இவற்றுள் உம்மை கொடாது கூறினால் சக்கரவர்த்தியின் இளமை, செல்வம், யாக்கை என்ற இவை நிலையாது; ஏனையோர் இளமை, செல்வம், யாக்கை என்பன நிலையாக நிற்கும் எனப் பொருள்படுதலால் உம்மை கொடுத்துக் கூறவேண்டும் எனச் சாற்றுகின்றார்.

இவ்விரு ஏடுகளின் உரைகளை ஒப்பநாடும் தெய்வச்சிலையார், 'மன்னாப் பொருள்' எனின்' நிலையாத பொருள்' இல்லாப்பொருள் என்பது பொருளன்று. இல்லாப்பொருளைக் கூறும் வழக்கம் இல்லையாகலின் மறுக்க என முடிபுரைக்கின்றார். இங்ஙனம் இவர் கூறிய இவ்வுரையிலும் இளம்பூரணரைப் பெயர்சுட்டினாரல்லர். அன்றியும், இளம்பூரணர் கருத்தை இவர் மறுக்குமாறே நச்சினார்க்கினியரும் இதனை வன்மையாக மறுத்துரைத்துள்ளாரென்பது ஈண்டு அறியத்தக்கதாம்.

ஒருவினை ஒடுச் சொல்

"ஒருவினை ஒடுச்சொல் உயிர்பின் வழித்தே"

(தொல். சொல். தெய். சூ-87)

எனவருஞ் சூத்திரம் மூன்றாம் வேற்றுமை உடனிகழ்ச்சிக்கு உரியதோர் இலக்கணமுணர்த்துகிறது.

ஒரு பொருளொடு ஒரு பொருளை இயைத்துக்கூறுங்கால் வரும் ஒடுச் சொல்லைச் சிறப்புடைய பொருள், சிறப்பில்லாத பொருள் என்னும் இரண்டில் சிறப்புடைய பொருள் மேலேயே வைத்துச் சொல்லுக என்பது இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாக இளம்பூரணர் உள்ளிட்ட உரையாளர்கள் கூறினர். ஆயின், தெய்வச்சிலையாரோ, ஒருபொருளொடு ஒரு பொருளை இயைத்துக்கூறும்வழி வரும் ஒடுச் சொல்லைச் சிறப்பில்லாத பொருள் மேலேயே வைத்துச் சொல்லுக என்பது இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாகக் கூறுவர்.

அவ்வாறே, 'உயர்பு' என்பதற்குப் பிறவுரையாளர்கள் குலம், தவம், கல்வி முதலிய தகுதிகளால் ஆன உயர்வினைக் கூற, தெய்வச்சிலையாரோ, "வழி என்றது அப் பொருளின் வழியாகிய பொருள் என்று கொள்க. உயர்வு என்பதைச் சிறப்பென்று கொள்க. கொள்ளவே, அத்தொழிலுக்குச் சிறவாத பொருட்கண் வரும் என்றவாறாம்" (தொ.சொல்.தெய்.சூ-87) எனக் கூறுவதனான் வினையொடு முடிதலில் சிறப்புடையை

பெயர் 'உயர்பு' எனக் கருதும் இவர், 'உயர்பின் வழியே' எனவே 'சிறவாத பொருட்கண் வரும்' என உரை கண்டாரென்பதும் புலனாகின்றதாம்.

அங்ஙனமே, "இனிச் சிறப்புடைய பொருண்மேல் ஒடு வருமெனப் பொருள் உரைத்தார் உளர்" (மேற்படி) எனப் பிறவுரையாளர்கள் சிறப்புடைய பொருள்மேலே சொல்ல வேண்டுமெனக் கூறியதனை யார் கூறினார் எனப் பெயர் சுட்டாமல் 'உரைத்தார் உளர்' என்பதனான் கூறி, 'ஆயினும் இப்பொருள் பாணினியார்க்கு ஒக்கும்' என முடிவுரைக்கின்றார். ஆயின், சிறப்பில்லாத பொருளிலேயே வைத்துக் கூறவேண்டும் என்பது பாணினியார்க்கும், தமக்கும் கருத்து என

இவருரைப்பினும், இவர் உரையெழுதக்கொண்ட தமிழிலக்கண நூலுக்குத்; தமிழ்மரபிற்கு இது பொருந்தாததாம் என்பது ஈங்குக் கருதற்பாலதாம்.

பிறிது பிறிதேற்றல்

“பிறிதுபிறி தேற்றலும் உருபுதொக வருதலும்…”

(தொல்.சொல்.தெய்.சூ-100)

எனத்தொடங்குஞ் சூத்திரம், பல உருபுகளும் தொடர்ந்து அடுக்கிய வழி வரும் வேறுபாடும் உருபுதொகுமாறும் உணர்த்துகின்றது.

ஆறாம் வேற்றுமை உருபு தன்னை ஒழிந்த உருபுகளை ஏற்றுவருதலும் ஆறுருபுகளும் வெளிப்பட நிற்றலேயன்றித் தொக்கு வருதலும் வழக்கின் கண்ணேயுள என்பது இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாகத் தெய்வச்சிலையார் நீங்கலாக ஏனைய உரையாளர்கள் உரை கண்டனர். இச்சூத்திரத்தில்வரும் ‘பிறிது’ என்பதற்குப் பிறவுரையாளரெல்லாம் 'ஆறன் உருபு' என்றும் ‘பிறிதேற்றலாவது அது ஏனைய உருபுகளையும் ஏற்று வருதலாம்’ எனப் பொருளுரைக்க, தெய்வச்சிலையாரோ, ‘பிறிது’

என்பதற்கு 'பிறபிற உருபுகள்' என்று பொருள் கொண்டு, 'அவையாவும் பற்பல பொருளில் வரும் பலவுருபுகளையும் குறிக்கும். பிறிது ஏற்றல் என்பது அவ்வவற்றிற்குரிய வினையை ஏற்பினும் என்று பொருள்படும். அவை அவ்வவ்விடத்தும் பற்பல வினையை ஏற்பினும் இறுதி ஒரு வினையால் முற்றுப்பெறும்’ என விளக்குவர்.

அங்ஙனமே, இதில் 'பிறிதுபிறிதேற்றல்' என்பதனை 'ஆறாம் வேற்றுமையுருபு தன்னை ஒழிந்த உருபுகளை ஏற்று வரும்’ என்ற பிறவுரையாளர்கள் கருத்தை மறுக்கும் தெய்வச்சிலையார், ”பிறிதுபிறிதேற்றல் என்பதனை ஆறனுருபு ஏனையுருபேற்கும் எனப் பொருளுரைத்துச் சாத்தனதனை, சாத்தனதனொடு என உதாரணங்காட்டுபவாலெனின் அவ்வாறுவரும் அது என்பது உருபுநிலை யொழிந்து பொருளாய் நிற்றலானும் சாத்தனதனைக் கொணர்ந்தான் என்றவழி இடைநின்ற அது என்பது உருபாயின் சாத்தனைக் கொணர்ந்தான் என்னும் பொருள்பட வேண்டும்; அவ்வாறு பொருள்படாது உடைப்பொருளையே காட்டுதலானும், அஃறிணைப் பொருளை அது என்னும் பெயர்த்தாதலானும், சாத்தன் பொத்தகத்தைக் கொணர்ந்தான் என்றாற் போல்வதல்லது, உருபு பெற்றதென்றல் அமையாதென்க” (தொல்.சொல்.தெய்.சூ-100) என்பதனான் பிறவுரையாளர்களைப் பெயர் சுட்டாமல் அவர்கள் கருத்தை மட்டும் சுட்டி மறுத்துத் தம் துணிபுரைக்கின்றார். இதில் இவர் சுட்டும் உதாரணங்களைக் காட்டியவர், இளம்பூரணர் உள்ளிட்ட ஏனைய உரையாளர்களேயாவர்.

ஆயின், பல உருபுகளும் பல பொருளொடு சேர்ந்து வருங்கால் அவ்வவற்றிற்குரிய வினையும் இடையில் வரலாம்; அவ்வாறுவரினும் இறுதியில் ஒரு வினையோடு முற்றுப் பெறும் என்பதே இவர் கொண்ட கருத்தாம்.

பிறிது என்பதற்குப் 'பிற பிற' உருபுகள் எனப் பொருளுரைத்து, பிறிதுஏற்றல் எனபதற்கு 'அவ்வவற்றிற்குரிய வினையை ஏற்பினும்' எனப்பொருள் கண்டு, 'அவை அவ்வவ்விடத்தும் பற்பல வினையை ஏற்பினும் இறுதியில் ஒருவினையோடு முற்றுப்பெறும்' எனத் தெய்வச்சிலையார் விளக்கியுள்ள இவ்வுரை நயமும் இச்சூத்திரத்திற்கு “காதலியைக் கொண்டு கவுந்தியொடு கூடி…” என இவர் காட்டிய உதாரணப்பாடலும் பிறவுரைகளிற் காண இயலாதனவும் அறிந்து போற்றற்பாலதுமாம்.

புதிய சொற்கள்

“கடிசொல் லில்லைக் காலத்துப் படினே."

(தொல். சொல்.தெய்.சூ- 441)

என்னுஞ் சூத்திரம் காலந்தோறும் புதிதாகத் தோன்றிய சொற்களும் கொள்க என்கின்றது.

இச்சூத்திரத்திற்குச் சேனாவரையரால் மூன்று உரைகள் தரப்படுகின்றன. அவற்றுள் முதலாவதும்,

மூன்றாவதும் இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய இருவருக்கும் உன்பாடாம். இம்மூவரின் உரைகளையும் மறுக்கும் தெய்வச்சிலையார், 'வினைச் சொற்கள் காலத்தொடு பொருந்தி வருதலை இன்றியமையாத இலக்கணமாக உடைமையின் வினைச்சொற்கள் அவ்விலக்கணத்தொடு பொருந்தி வேறு திரிபைப் பொருந்தினும் அவை கடிதற்கில்லை' என்பது இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாகச் சாற்றி, "இச்சூத்திரத்திற்குப் பிறவாற்றாற் பொருளுரைப்பவாலெனின், வினைச்சொற்றிரிபு அதிகாரப்பட்டு வருதலானும் 'காலத்துப்படினே' என்றமையானும் பிறவாற்றானுரைப்பது பொருளன்றென்க" (தொல். சொல்.தெய்.சூ-441) எனக்கூறுமாற்றான் ஏனையவுரையாளர்கள் பிறவகையில் உரை கூறியதைப் பொருளில்லை என மறுக்கின்றார். எனில், யாண்டும் அவர்கள் பெயர்களைச் சுட்டினாரல்லர்.

தெய்வச்சிலையாரின் மறுப்புரையாக இதுகாறுங் காட்டிய பகுதிகள் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகியோரைத் தெய்வச்சிலையார் மறுத்துரைத்தப் பகுதிகளாம். இனி அவர் மறுத்துரைக்கும் இரு பகுதிகள் இன்று அச்சில் வெளிப்போந்துள்ள தொல்காப்பியப் பழையவுரைகளில் எதற்கும் ஏற்பதாயில்லை. அப்பகுதிகள் வருமாறு:-

எழுவாய் வேற்றுமை

'வேற்றுமை எட்டனுள் முதற்கண் பெயர் என்று கூறப்படும் எழுவாய் வேற்றுமையானது பெயர் தோன்றிய துணையாய் நிற்கும் நிலைமையாகும்' எனப் பகர்வது,

"அவற்றுள்,

எழுவாய் வேற்றுமை பெயர் தோன்று நிலையே"

(தொல். சொல். தெய். சூ-62)

எனவருஞ் சூத்திரம். இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருளுரைக்கும் தெய்வச்சிலையார் "இதனை எழுவாய் வேற்றுமையடுக் கென்றார் உளரால் எனின், ஆயன் சாத்தனை வெட்டினான் என்றவழி, இறுதிநின்ற பெயர் உருபேற்று இரண்டாம் வேற்றுமையாயிற்று. ஆண்டு உருபு ஏலாத ஆயன் முதல்வேற்றுமையாதல் வேண்டும். அவ்வாறாக, வெட்டினான் என்பது ஒற்றுமைப்பட்டு முடியாதாகலான் அது பொருளன்று என்க" (தொல்.சொல்.தெய்.சூ-62) என்று மறுத்துரைக்கின்றார். இப்பகுதியில் 'இதனை எழுவாய் வேற்றமையடுக் கென்றார் உளரால் எனின்' என இவர் கூறுவதை நோக்குழி, 'ஆயன் சாத்தன் வெட்டினான்' என்ற தொடரை எழுவாய் வேற்றுமை அடுக்கு என்பார் யார்? என்ற வினாவெழுகிறது. ஆயின், ஏனைய உரையாளர்கள் யாரும் இத்தொடரை வேற்றுமை அடுக்கு எனக் கூறினாரல்லர். ஆகலின், இத்தொடரை எழுவாய் வேற்றமை அடுக்கு என்பார் எவர் எனத் தெரிந்திலது. தவிர, தெய்வச்சிலையார் யாரை மறுத்துரைக்கின்றார் என்பதும் புலனாகவில்லை.

மொழி மாற்றுப் பொருள்கோள்

"மொழிமாற் றியற்கை

சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய"

(தொல். சொல். தெய். சூ-404)

எனத்தொடங்குஞ் சூத்திரம், மொழி மாற்றினது இயல்பாவது பொருள் எதிர் இயையுமாறு நின்ற சொல்லை இடம் மாற்றி முன்னும் பின்னும் பொருள் கொள்ளுமிடம் அறிந்து பொருந்துதலாகும் என்னும் பொருளுடையது.

இச்சூத்திரத்தை விளக்கும் தெய்வச்சிலையார், "அஃதேல் பூட்டுவிற் பொருள்கோள், புனல்யாற்றுப் பொருள்கோள், தாப்பிசைப் பொருள்கோள், அளைமறி பாப்புப் பொருள்கோள், கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள் எனவும் ஒருசாராசிரியர் உரைப்பவால் எனின்" (தொல்.சொல். தெய்.சூ-404) என்ற வினாவை எழுப்பிக்கொண்டு விடை பகர்வர். ஆயினும், இவர்கூறுமாறு போல இங்ஙனம் உரைக்கும் ஒருசார் ஆசிரியர் யார்? என்பது தெரிந்திலது. இவர் மறுப்பு, இன்றுள்ள தொல்காப்பியப் பழையவுரைகள் எவற்றுக்கும் பொருந்தவில்லை என்பது ஈங்குக் கருதத்தக்கதாம்.

முடிவு

இதுகாறுங் கூறியவற்றைத் தொகுத்து நோக்குழி, அல்கா விழுப்பஞ்சேர் தொல்காப்பியத்தின் இரண்டாவததிகாரமாய சொல்லதிகாரத்திற்குக் கிட்டியுள்ள அறுவர் உரைகளில் தெய்வச்சிலையார் உரை சொற்செறிவும் பொருட்செறிவும் நுண்மையும் உடையதென்பதை இவ்வுரையை நுணுகிப்பயில்வோர் நன்குணர்வர். அங்ஙனமே, இவ்வுரையாளர் எவர் பெயரையும் எவ்விடத்தும் கூறினாரல்லர். பிறர்கருத்தை மறுக்குங்கால், தன்கருத்தைக் கூறிச்சென்றாரேயன்றிப் பிறரைப் பெயர்சுட்டி அவர் கருத்தினை வன்மையாக மாறுத்தாரல்லர். இவர் பிறருரையை மறுக்குமிடங்களாக மேற்சுட்டிய ஏழிடங்களிலும் அவ்வுரையாளர்தம் பெயர்களைக் கூறி வன்மையாக மறுக்கவில்லை. இதனால், பிறர் கொள்கையை எடுத்துப் பெயர்சுட்டி மறுக்காமல் தன் கருத்தை மட்டும் கூறி உரையெழுதும் இவரில் நற்பண்பு இனிதின் விளங்குகின்றதாம். அன்றியும், இவ்வுரையின் சீர்த்திக்கு இவரின் இந்நற்பண்பும் ஒருகாரணமாம் என்பது இக்கட்டுரையின் முடிபாம்.

References

Aravindan, M., & Vai. (2008). I Edichan (Eds.), Uraiyaasiriyargal. Manivaachagar Patippagam.

Manikkam, V. S. (1987). Tolkappiyakkadal. Manivaachagar Patippagam.

Teyvachchilayaar. (1929/1984). Tolkappiyam – Solladhikaram (Commentary). Karandai Tamizhchchankap Patippu / Tamizh Palkalaikazhaga Nizhalpatap Patippu.

Sundaramurthi, K. (1973). Tolkappiyam, Solladhikaram, Ilampuranam (Commentary). Saivasiddhanta Nurrpatippukazhagam.

Devaneyappaavanar, N., & Poovaragampillai, A. (1971). Tolkappiyam, Solladhikaram, Senavaraiyam (Commentary). Saivasiddhanta Nurrpatippukazhagam.

Sundaramurthi, K. (1981). Tolkappiyam, Solladhikaram, Senavaraiyam (Commentary). Annama-lai Palkalaikazhagam.

Kanesaiyar, S. (1978). Tolkappiyam, Solladhikaram, Senavaraiyam. Vadailangai Tamizhnurr Patippagam.

Nacchinaarkkiniyam. (1997). Tolkappiyam, Solladhikaram (Ed. Rama Govindasamy Pillai). Sarasvatimahal Noolagam.

Sundaramurthi, K. (1962). Tolkappiyam, Solladhikaram, Nacchinaarkkiniyam (Commentary). Saivasiddhanta Nurrpatippukazhagam.

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Malaysian Journal of Tamil
eISSN: 2990-9694

திருக்குறளில் மையீற்றுப் பண்புத்தொகையின் பயன்பாடு

The Usage of 'Maiyeetru Panbutthogai' in Thirukkural

சாலினி இராவ் / Saalini Rao[1]

மனோன்மணி தேவி / Manonmani Devi M. A. R.Annamalai[2]

[1]Postgraduate Student, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.
[2]Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.

Date of Submission: 23-06-2025
Date of Acceptance: 25-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email:
manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

ஆய்வுச்சாரம்

திருக்குறள் ஒரு நீதி நூலாக அமைகிறது. பல வாழ்வியல் கருத்துகளைப் பல்வேறு கோணங்களில் விளக்குவது இந்நூலின் பயனாகும். இந்த ஆய்வின் நோக்கமானது திருக்குறளில் உள்ள குறள்களில் பண்புத்தொகை இலக்கணத்தைக் கண்டறிவது ஆகும். இந்த ஆய்வு பண்புசார் நூலாய்வு அடிப்படையில் கொண்டுள்ளது. ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பானது திருக்குறளில் உள்ள குறள்களில் பண்புத்தொகை இடம்பெற்றுள்ளது. அவற்றில், மையீற்றுப் பண்புத்தொகையே திருக்குறளில் உள்ள குறள்களில் அதிகமான அளவில் காணப்படுகிறது என்பதே இந்த ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வு திருக்குறளில் பயின்று வரும் பண்புத்தொகையின் பயன்பாட்டை அறிந்து கொள்ள உதவி செய்கிறது.

கருச்சொற்கள்: திருக்குறள், நீதி நூல், பண்புத்தொகை

Abstract

The Thirukkural serves as a moral treatise. Its purpose is to elucidate various life principles from diverse perspectives. The objective of this study is to identify Panbutthogai (qualitative compound words) in the verses of the Thirukkural. This research is based on a qualitative textual analysis. The findings indicate that Panbutthogai are present in the verses of the Thirukkural. Among these, Maiyeetru Panbutthogai (Panbutthogai ending with the suffix 'mai') are found in the highest number within the verses of the Thirukkural. This study helps in understanding the usage of Panbutthogai as it appears in the Thirukkural.

Keywords: Thirukkural, Moral Treatise, Panbutthogai

முன்னுரை

சங்க இலக்கிய பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலேயே சிறப்புப் பெற்ற நூல் திருக்குறள். இப்பழந்தமிழ் இலக்கியமான திருக்குறளை இயற்றிய தமிழ்ப்புலவர் திருவள்ளுவர் ஆவார். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேல் பழைமைப் பெற்றது என்று கணிக்கப்பட்டாலும், சரியான காலம் இன்னும் அறியப்படாமலே இருக்கிறது. இந்நூல் முதம் முதலில் 1812-இல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. திருவள்ளுவர் ஆண்டை குறிப்பிடும் வழக்கம் இப்போது பரவலாக வளர்ந்துள்ளது. நடப்பு ஆண்டோடு 31 ஆண்டுகளைச் சேர்த்தால் திருவள்ளுவர் ஆண்டைச் சொல்ல முடியும் என்பது மறைமலை அடிகளின் கூற்று. இந்நூல் வாழ்வியல் அடிப்படையில் இயற்றப்பட்ட ஒரு நூலாகும். மனிதர்களின் வாழ்க்கையில் முக்கிய பங்குகளாகிய அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றைப் பற்றி விளக்கும் நூலாகவும் அமைகிறது. இம்மூன்று முக்கிய பங்குகளாகிய இவை மூன்று பால்களையும் கொண்டமையால் 'முப்பால்' எனப் பெயர் பெற்றது. இம்முப்பாலும் இயல் எனும் பகுதிகளாக மேலும் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு இயலிலும் குறிப்பிட்ட சில அதிகாரங்களைக் கொண்டதாக அடங்குகின்றன. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பத்து குறட்பாக்கள் உள்ளன. ஒரு குறள் இரண்டு அடிகளைக் கொண்டது ஏழு சீரில் அமைந்தது என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. அனைத்து பாடல்களையும் குறள் வெண்பா எனும் வெண்பா வகையைச் சேர்ந்தவை. இந்த வகை வெண்பாக்களால் ஆகிய இந்நூல் அக்காலத்திலே முதல் நூலும் ஒரே நூலும் இதுதான் ஆகும். குறள் வெண்பாக்களால் ஆகியதால் 'குறள்' என்றும் 'திருக்குறள்' என்றும் இந்நூல் பெயர் பெற்றது.

தமிழ் இலக்கணத்தில் இரண்டு வகையான தொடர்கள் இருக்கின்றன. அவை தொகைநிலைத் தொடர், தொகாநிகைத் தொடர் ஆகும். தொகுத்தல் எனும் சொல்லை பயன்படுத்திதான் இவ்விரண்டு வகையான தொடர்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகிறது. தொகுத்தல் எனும் சொல்லுக்கு வேறுபொருள் மறைத்தல் என்பதாகும். இலக்கணத்தில் வகுக்கப்பட்ட ஒன்றை வகை என்பதுபோல் தொகுக்கப்பட்ட தொடரைத் தொகை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. எனவே, எதுவும் மறையாத நிலையிலுள்ள தொடரைத் தொகாநிலைத் தொடர் என்றும் ஏதேனும் மறைந்திருக்கிற நிலையிலுள்ள தொடரைத் தொகைநிலைத் தொடர் எனப்படுகிறது. தமிழ் இலக்கணத்தில் தொகைகள் ஆறு வகைப்படுகின்றன. இத்தொகைகளில் ஒன்றுதான் பண்புத்தொகை. பண்பு என்பது பொருளின் தன்மை. இது நிறம், வடிவம், அளவு, சுவை, குணம், எண்ணிக்கை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பிறக்கும். பண்புத்தொகை என்பது பண்புப்பெயரைச் சேர்த்து அதாவது தொகுத்து வரும் பெயர்ச்சொல், ஒரு பண்பைக் குறிப்பதாகும்.

ஆய்வின் நோக்கம்

சங்க இலக்கிய வகைப்பாட்டில் பதினென்கீழ்க்கணக்கு எனப்படும் பதினெட்டு நூல்களிலில் ஒன்றான திருக்குறளில் உள்ள பண்புத்தொகையைக் கண்டறிந்து ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். ஆய்வாளர் திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ள பண்புத்தொகைக் கண்டறிந்து அதற்கேற்ப பொருளைக் கண்டறிந்து விளக்குதல் ஆகும்.

ஆய்வின் வரையறை

இந்த ஆய்வு, திருக்குறளில் உள்ள பொருட்பாலில் அதிகாரம் 46 முதல் 57 வரையிலுள்ள குறள்கள் மட்டுமே ஆய்விற்கு உட்படுத்தியுள்ளது. இலக்கணக் கூறுகளில் மையீற்றுப் பண்புத்தொகை மட்டுமே கன்டறியப்பட்டுள்ளது.

ஆய்விலக்கிய மீள்நோக்கு

சங்க இலக்கிய பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான திருக்குறளில் பண்புத்தொகையை ஆராயும்போது பலரும் ஆய்வு கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். சீனிவாசன் சந்திரன், மனோன்மணி தேவி (2024), 'திருக்குறள்களில் 'உம்' இடைச்சொல்லின் பொருள் பயன்பாடு – ஓர் ஆய்வு' என்கிற ஆய்வில், குறள்களில் 'உம்' என்கின்ற இடைச்சொல்லின் பயன்பாட்டையும் எவ்வகையான பொருளைத் தருகிறது என்பதை ஆய்ந்துள்ளார். அடுத்து, 'திருக்குறளில் புதிய உவம உருபுகள்' எனும் ஆய்வில், தி.தர்மலிங்கம் (2023), தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட 36 உவம உருபுகள் தவிர்த்து

உள்ள பிற உவம உருபுகள் திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ளதா என்பதை ஆராய்ந்துள்ளார். மேலும், நவீன் கணேசன், சரண் சுக்லாம் ஆத்மலிங்கம் (2023), 'திருக்குறளில் இடம்பெறும் ஒடு, ஓடு உருபின் பயன்பாடு' என்கிற ஆய்வில், திருக்குறளில் ஒடு, ஓடு உருபு இருக்கும் முறையையும் அவற்றுள் எவை உடனிகழ்ச்சிப் பொருளைக் கொண்டிருப்பதை ஆய்ந்துள்ளனர். தொடர்ந்து, 'திருக்குறளில் தன்மை விகுதிகள் – மொழியியல் பார்வை என்கின்ற ஆய்வில், தன்மை ஒருமை, பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் தொல்காப்பிய நூற்பாவின் அடிப்படையில் எவ்வாறு ஒத்தும் முரண்பாட்டும் அமைகின்றன என்பதை சு.சரவணன் (2015) ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார். ஆகவே, இவ்வாய்வில் ஆய்வாளர் திருக்குறளில் பண்புத்தொகைகளை ஆராய்ந்துள்ளார்.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நூலாய்வில் ஆய்வுக்குத் தேவையான நூல்கள், கட்டுரைகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், ஆய்வாளர் திருக்குறளில் பண்புத்தொகை எனும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்துள்ளமையால் தரவுகள் சேகரிப்பதில் தெளிவு உள்ளது. என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். எனவே, தரவுகள் முழுமையாகச் சேகரிக்கப்பட்டு நிரல்படுத்தப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பும் கலந்துரையாடலும்

அ) **சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்**

சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். (குறள் 451)

பொருள்:

பெருமைமிக்க பெரியோரது மனம் சிறியோர் இனத்தோடு நட்புக்கொள்ள அஞ்சும். சிறுமைமிக்க சிறியோர் மனமோ, சிறியாரைக்கண்டவுடன் அவர்களைத் தன் சுற்றமாக நினைத்து, அவர்களுடன் சேர்ந்துவிடும்.

பண்புத்தொகை:

சிற்றினம் என்பது பண்புத்தொகை. இதனை விரித்தால் சிறுமையான இனம் (சிறுமை+ஆன+இனம்) என்று விரியும். இதில் ஆன என்ற பண்பு உருபு மறைந்துள்ளது.

சிறு(மை)+இனம் > சிற்+ற்+இனம் = சிற்றினம்

அத்துடன், சிறுமை என்ற பண்புப்பெயரில் மை நீங்கிய வல்லின உயிர்மெய் ஈறுகள், உயிர் வரும்போது தம் இறுதி எழுத்தின் உயிரும் நீங்கிக் குறில்மெய் வடிவமடைவதால், மெய் இரட்டி உயிர்மெய்யாகிப் புணர்ந்துள்ளது. இதனால், இந்தத் தொகை, மையீற்றுப் பண்புத்தொகை எனப்படுகிறது. இக்குறளில் சிற்றினம் என்பது சிறுமைக்குணம் உடையவர்களுடைய கூட்டம் அதாவது நல்லறிவில்லாத தாழ்ந்தோர் என பொருள்படும்.

ஆ) **அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியான்**

கால மறிந்து செயின். (குறள் 483)

பொருள்:

ஒரு செயலை முடிப்பதற்குப் பொருத்தமான கருவிகளோடு, தக்க காலமும் அறிந்து செய்தால், செய்து முடிப்பதற்கு இயலாத அரிய செயல்கள் என்று உலகில் எவையும் உள்ளனவா? இல்லை;

எக்காரியத்தையும் முடிக்கலாம்.

பண்புத்தொகை:

அருவினை என்பது பண்புத்தொகை. இதனை விரித்தால் அருமையான வினை (அருமை+ஆன+வினை) என்று விரியும். இதில் ஆன என்ற பண்பு உருபு மறைந்துள்ளது.

அரு(மை)+வினை > அரு+வினை = அருவினை

அத்துடன், அருமை என்ற பண்புப்பெயரில் மை நீங்கிய எல்லா உயிர்மெய் ஈறுகளும், ஞநமயவ மெய்கள் வந்தால் இயல்பாகவே புணர்ந்துள்ளது. இதனால், இந்தத் தொகை, மையீற்றுப் பண்புத்தொகை எனப்படுகிறது. இக்குறளில் அருவினை என்பது முடித்தற்கரிய செயல் என பொருள்படும்.

இ) **கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு**

நாவாயு மோடா நிலத்து. (குறள் 496)

பொருள்:

வலிமைமிக்க சக்கரங்களையுடையதாயினும் பெரிய தேர்கள் கடலின்கண் ஓட மாட்டாது; கடலில் ஓட வல்ல நாவாய்களும் நிலத்தின்கண் ஓட மாட்டாது. இடமறிதலோடு இடத்திற்கேற்ற கருவிகளும் அறிந்து செயல்பட வேண்டும்.

பண்புத்தொகை:

நெடுந்தேர் என்பது பண்புத்தொகை. இதனை விரித்தால் நெடுமையான தேர் (நெடுமை+ஆன+தேர்) என்று விரியும். இதில் ஆன என்ற பண்பு உருபு மறைந்துள்ளது.

நெடு(மை)+தேர் > நெடு+தேர் > நெடு+ந்+தேர் = நெடுந்தேர்

அத்துடன், நெடுமை என்ற பண்புப்பெயரில் மை நீங்கிய எல்லா உயிர்மெய் ஈறுகளும், கசதப மெய்கள் வந்தால் இன மெல்லெழுத்து மிகுந்தே புணர்ந்துள்ளது. இதனால், இந்தத் தொகை, மையீற்றுப் பண்புத்தொகை எனப்படுகிறது. இக்குறளில் நெடுந்தேர் என்பது நீண்ட தேர் என பொருள்படும்.

ஈ) **பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்**

மருங்குடையார் மாநிலத் தில். (குறள் 526)

பொருள்:

ஒருவன் பெரிய கொடையுள்ளம் கொண்டவனாகவும், வெகுண்டு எழும் சீற்றத்தை விலக்கியவனாகவும் இருந்தால் அவனைப் போல் சுற்றம் உடையவர் உலகில் யாரும் இல்லை.

பண்புத்தொகை:

பெருங்கொடையான் என்பது பண்புத்தொகை. இதனை விரித்தால் பெருமையான கொடையான் (பெருமை+ஆன+கொடையான்) என்று விரியும். இதில் ஆன என்ற பண்பு உருபு மறைந்துள்ளது.

பெரு(மை)+கொடையான் > பெரு+கொடையான் > பெரு+ங்+கொடையான் = பெருங்கொடையான்

அத்துடன், பெருமை என்ற பண்புப்பெயரில் மை நீங்கிய எல்லா உயிர்மெய் ஈறுகளும், கசதப மெய்கள் வந்தால் இன மெல்லெழுத்து மிகுந்தே புணர்ந்துள்ளது. இதனால், இந்தத் தொகை, மையீற்றுப் பண்புத்தொகை எனப்படுகிறது. இக்குறளில் பெருங்கொடையான் என்பது மிகுதியாக நன்கொடை வங்குவோன் என பொருள்படும்.

உ) **கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்**

களைகட் டதனொடு நேர். (குறள் 550)

பொருள்:

அரசன் மிகவும் கொடியவர்களைக் கொலைத் தண்டனை கொடுத்துத் தண்டித்தல், உழவன் பயிர் வளர்வதற்காகக் களையை வெட்டி நீக்குவதற்குச் சமமாகும். அது குற்றமாகாது.

பண்புத்தொகை:

பைங்கூழ் என்பது பண்புத்தொகை. இதனை விரித்தால் பைம்மையான கூழ் (பைம்மை+ஆன+கூழ்) என்று விரியும். இதில் ஆன என்ற பண்பு உருபு மறைந்துள்ளது.

பைம்(மை)+கூழ் > பைம்+கூழ் > பை+ங்+கூழ்= பைங்கூழ்

அத்துடன், பைம்மை என்ற பண்புப்பெயரில் மை நீங்கிய எல்லா உயிர்மெய் ஈறுகளும், கசதப மெய்கள் வந்தால் இன மெல்லெழுத்து மிகுந்தே புணர்ந்துள்ளது. இதனால், இந்தத் தொகை, மையீற்றுப் பண்புத்தொகை எனப்படுகிறது. பைம்மை என்றால் பசுமை எனப்படும். இக்குறளில் பைங்கூழ் என்பது பசிய பயிர் என பொருள்படும்.

ஊ) **மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதின்றேல்**

மன்னாவாம் மன்னர்க் கொளி. (குறள் 556)

பொருள்:

மன்னர்களுக்கு நாட்டை ஆளும் காலத்தில் ஒளி நிலைபெறுதல் என்பது செங்கோல் முறை ஆட்சியாகும். அச்செங்கோல் ஆட்சி இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு வாழும் காலத்தில் புகழாகிய ஒளி நிலைபெறாது.

பண்புத்தொகை:

செங்கோன்மை என்பது பண்புத்தொகை. இதனை விரித்தால் செம்மையான கோன்மை (செம்மை+ஆன+கோன்மை) என்று விரியும். இதில் ஆன என்ற பண்பு உருபு மறைந்துள்ளது.

செம்(மை)+கோன்மை > செம்+கோன்மை > செங்+கோன்மை = செங்கோன்மை

அத்துடன், செம்மை என்ற பண்புப்பெயரில் மை நீங்கிய எல்லா உயிர்மெய் ஈறுகளும், கசதப மெய்கள் வந்தால் இன மெல்லெழுத்து மிகுந்தே புணர்ந்துள்ளது. இதனால், இந்தத் தொகை, மையீற்றுப் பண்புத்தொகை எனப்படுகிறது. இக்குறளில் செங்கோன்மை என்பது செங்கோல் முறைமை என பொருள்படும்.

எ) **அருஞ்செல்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்**

பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து. (குறள் 565)

பொருள்:

தன்னை யாரும் எளிதில் காண முடியாதவனாய், கண்டவழி கடுகடுவென இன்னாத முகத்தையும் உடையவனாய் இருப்பவனது பெரிய செல்வம், பேயைக் கண்டு காத்திருப்பதைப் போன்ற தன்மையுடையது ஆகும்.

பண்புத்தொகை:

பெருஞ்செல்வம் என்பது பண்புத்தொகை. இதனை விரித்தால் பெருமையான செல்வம் (பெருமை+ஆன+செல்வம்) என்று விரியும். இதில் ஆன என்ற பண்பு உருபு மறைந்துள்ளது.

பெரு(மை)+செல்வம் > பெரு+செல்வம் > பெரு+ஞ்+செல்வம் = பெருஞ்செல்வம்

அத்துடன், பெருமை என்ற பண்புப்பெயரில் மை நீங்கிய எல்லா உயிர்மெய் ஈறுகளும், கசதப மெய்கள் வந்தால் இன மெல்லெழுத்து மிகுந்தே புணர்ந்துள்ளது. இதனால், இந்தத் தொகை, மையீற்றுப் பண்புத்தொகை எனப்படுகிறது. இக்குறளில் பெருஞ்செல்வம் என்பது மேன்மையான செல்வம் என பொருள்படும்.

ஏ) **கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வம்**

நீடின்றி யாங்கே கெடும். (குறள் 566)

பொருள்:

அரசன் கடிய சொல்லையும் உடையவனாய்க் கண்ணோட்டமும் இலனாயின் அவனது பெரிய செல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும்.

பண்புத்தொகை:

கடுஞ்சொல்லன், நெடுஞ்செல்வம் என்பது பண்புத்தொகை. இதனை விரித்தால் கடுமையான சொல்லன் (கடுமை+ஆன+சொல்லன்), நெடுமையான செல்வம் (நெடுமை+ஆன+செல்வம்) என்று

விரியும். இதில் ஆன என்ற பண்பு உருபு மறைந்துள்ளது.

கடு(மை)+சொல்லன் > கடு+சொல்லன் > கடு+ஞ்+சொல்லன் = கடுஞ்சொல்லன்

நெடு(மை)+செல்வம் > நெடு+செல்வம் > நெடு+ஞ்+செல்வம் = நெடுஞ்செல்வம்

அத்துடன், கடுமை, நெடுமை என்ற பண்புப்பெயரில் மை நீங்கிய எல்லா உயிர்மெய் ஈறுகளும், கசதப மெய்கள் வந்தால் இன மெல்லெழுத்து மிகுந்தே புணர்ந்துள்ளது. இதனால், இந்தத் தொகை, மையீற்றுப் பண்புத்தொகை எனப்படுகிறது. இக்குறளில் கடுஞ்சொல்லன் என்பது கடுமையான சொற்களைப் பயன்படுத்துபவர், நெடுஞ்செல்வம் என்பது அளவின்மையான செல்வம் என பொருள்படும்.

ஐ) **கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல**

தில்லை நிலக்குப் பொறை. (குறள் 570)

பொருள்:

அரசியலில் கற்கவேண்டியவற்றைக் கல்லாதவர்களைத் தனக்கேற்ற அடைச்சர் முதலானவர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளும் கொடுங்கோல் ஆட்சியல்லது, இந்தப் பூமிக்குப் பாரம் வேறு எதுவுமில்லை.

பண்புத்தொகை:

கடுங்கோல் என்பது பண்புத்தொகை. இதனை விரித்தால் கடுமையான கோல் (கடுமை+ஆன+கோல்) என்று விரியும். இதில் ஆன என்ற பண்பு உருபு மறைந்துள்ளது.

கடு(மை)+கோல் > கடு+கோல் > கடு+ங்+கோல் = கடுங்கோல்

அத்துடன், கடுமை என்ற பண்புப்பெயரில் மை நீங்கிய எல்லா உயிர்மெய் ஈறுகளும், கசதப மெய்கள் வந்தால் இன மெல்லெழுத்து மிகுந்தே புணர்ந்துள்ளது. இதனால், இந்தத் தொகை, மையீற்றுப் பண்புத்தொகை எனப்படுகிறது. இக்குறளில் கடுங்கோல் என்பது கொடுங்கோல் மன்னன் என பொருள்படும்.

முடிவுரை

பண்புத்தொகை என்பது பண்புப் பெயரைச் சேர்த்து தொகுத்து வரும் பெயர்ச்சொல். திருக்குறள் எனப்படுவது சங்க இலக்கிய பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான நூலாகும். இந்நூல் மனிதனுக்குச் சிறந்த வாழ்வியல் கருத்துகளை விளக்கும் நூலாக மட்டுமல்லாமல், பல இலக்கணக் கூறுகளை உள்ளடக்கி உள்ளது என்பதனை அறிய முடிகிறது. இந்த ஆய்வின் வழி திருக்குறளில் சில குறள்களில் பண்புத்தொகை மறைந்திருப்பதை கண்டறியப்பட்டுள்ளது. திருக்குறளில் உள்ள குறளில் பொதுப்பண்புத் தொகையைக் காட்டிலும் மையீற்றுப் பண்புத்தொகை அதிகமாக அளவில் காணப்படுகிறது. மேலும், பண்புத்தொகை பயன்பாடு திருக்குறளில் மட்டுமல்லாமல் வேறு சில இலக்கிய பாடல்களிலும் அமைந்திருக்கும் என்பது திண்ணமாகும்.

துணைநூற்பட்டியல்

Navin G Ganeson, & Sharan Suklam Ahthma Lingam. (2023). The usage of Oṭu, Ōṭu Urupu found in Thirukkural. Indian Journal of Tamil, 4(1), 13-19. https://doi.org/10.54392/ijot2312

Saravanan, S. Tirukkuṟaḷil taṉmai vikutikaḷ - moḻiyiyal pārvai. (2015). International Journal of Linguistics and Computational Applications (IJLCA), 2(3), 73 – 77.

Seeni Naina Mohamed,S. (2015). Nallathamizh Ilakkanam (3rd ed.). Pulau Pinang: Ungalkural Enterprise.

SEENI, S. R. A. S., & MANONMANI DEVI A/P M.A.R ANNAMALAI. (2024). A Study on The Usage of 'Um' Particle's Defining Functions in Tirukkuṟal. Malaysian Journal of Tamil (மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்), 2(2), 1–5. Retrieved from https://kpatmalaysia.com/ojs/index.php/mjt/article/view/90

Tharisiniy, K. (2023). Naaladiyaaril Vettrumaithogai Ilakkanam: நாலடியாரில் வேற்றுமைத்தொகை இலக்கணம். Malaysian Journal of Tamil (மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்), 1(2), 150–160. Retrieved from https://kpatmalaysia.com/ojs/index.php/mjt/article/view/69

Tharmalingam, T. New Parables in Thirukkural. (2023). Shanlax International Journal of Tamil Research, 8(2), 108 – 114.

Uma Publications. (2017). Natramil Peragaraathi (1st ed.).

தமிழண்ணல். (2000). திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள். ஹேமமாலா சிண்டிகேட், சிவகாசி.

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Malaysian Journal of Tamil
eISSN: 2990-9694

மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் விதவைகள்

Widows in Malaysian Tamil Folk Songs

Dhilip Kumar a/l Agilan / திலிப்குமார் அகிலன்

Doctoral Student, Faculty of Language and Communication, Universiti Pendidikan Sultan Idris

Date of Submission: 23-06-2025
Date of Acceptance: 25-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email:
dhilipchandrusp@gmail.com

ஆய்வுச்சாரம்

இந்த ஆய்வு மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் காணப்படும் விதவைகளின் சமூக அடக்குமுறை மற்றும் பண்பாட்டு கட்டுப்பாடுகளை ஆராய்கிறது. தண்டாயுதத்தின் மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல் தொகுப்பை முதன்மை ஆதாரமாகக் கொண்டு, பத்துப் பாடல்கள் ஆய்வுசெய்யப்பட்டன. இந்த ஆய்வு பல முக்கிய கண்டுபிடிப்புகளை வெளிப்படுத்துகிறது: தாலி நீக்கும் சடங்குகள், மஞ்சள் பூசுவதில் கட்டுப்பாடுகள், பட்டுச் சேலை மற்றும் ஆபரணங்கள் அணிவதில் தடைகள், சத்தான உணவு உண்ணுவதில் வரம்புகள், மற்றும் அதீத துக்கத்தால் தற்கொலை எண்ணங்கள். இந்த நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் விதவைகளை கடுமையான சமூக அமைப்புகள் மற்றும் உணர்வு ரீதியான அதிர்ச்சிகளின் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக சித்தரிக்கின்றன. பாரம்பரிய இந்து பண்பாட்டு நடைமுறைகள் எவ்வாறு விதவைகளை முறையாக புறக்கணிக்கின்றன என்பதை இந்த ஆய்வு எடுத்துரைக்கிறது.

கருச்சொற்கள்: விதவை, மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள்

Abstract

This study examines the plight of widows in Malaysian Tamil folk songs, analyzing their social oppression and cultural restrictions. Using Thandayutham's collection of Malaysian Tamil folk songs as the primary source, ten songs were analyzed to understand the widow's experience. The research reveals several key findings: widows undergo thaali (sacred thread) removal ceremonies, face restrictions on wearing turmeric, are prohibited from wearing silk sarees and ornaments, experience limitations in nutritious food consumption, and develop suicidal tendencies due to overwhelming grief. These folk songs portray widows as victims of rigid social structures and emotional trauma. The study highlights how traditional Hindu cultural practices systematically marginalize widows through various ritual restrictions that strip them of their femininity and social status. The findings demonstrate that Malaysian Tamil folk songs serve as important cultural documents that reflect the harsh realities faced by widows in traditional Indian society, emphasizing the need for social reform.

Keywords: Widows, Malaysian Tamil folk songs

முன்னுரை

இறப்பின் காரணமாக கணவனை இழந்து விட்ட பெண்கள் விதவை அல்லது கைம்பெண் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர் (Bhaksi, 2024). இந்துக் கலாச்சாரம் பாரம்பரியமாக இவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகக் கருதுகிறது (Priyadarshini & Pande, 2021). அதுமட்டுமல்லாது, சமூக விதிகள், பண்பாட்டு நம்பிக்கைகள், பாரம்பரிய நடைமுறைகள் அல்லது செயல்பாடுகள் விதவைகளை ஆழமான அடக்குமுறைகளுக்கு ஆட்படுத்துவதோடு, அவர்களின் வாழ்க்கையைச் சவால்மிக்கதாக மாற்றுகின்றது (Subapradha & Subramaniam, 2022). விதவைகள் இயல்பாக ஏனைய பெண்களைப் போல வாழ்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் வெள்ளை ஆடைகள் அல்லது புடவைகளை வாழ்நாள் முழுதும் அணிதல், தாலியைக் கழுத்திலிருந்து நீக்கி விடுதல் போன்ற துக்கத்தைக் காட்டுகின்ற சடங்குகளை மேற்கொள்ள சமூகத்தால் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றனர் (Bajaj, 2023; Pooja & Sofia, 2023; Rai, 2021). மேலும், மிக வெளிறிய நிறத்திலான ஆடைகளை மட்டுமே அணிந்து கொள்ள அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுவதோடு எந்தவிதமான சுய அலங்காரங்களைச் செய்து கொள்ள அனுமதிக்கப்படுவதில்லை (Kanna, 2023). இவற்றோடு, அவர்கள் விதவைகள் அல்லது கைம்பெண்கள் என்பதை இன்னும் வெளிப்படையாகக் காட்டுவதற்காகத் தலையை மழித்தல், வளையல்களை உடைத்தெறிதல், ஆபரணங்களை நீக்கி விடுதல் போன்ற சடங்குகளும் இவர்களின் மீது திணிக்கப்படுகின்றன. இவை விதவைகளின் பெண்ணியத்தை நீக்கச் செய்வதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளதோடு, சமூகத்தின் படிநிலையிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றி அவர்களின் மீதான அடக்குமுறைகளை நிலைநிறுத்துவதைத் தொடர் நோக்கங்களாகக் கொண்டுள்ளது (Priyadarshini & Pande, 2021). மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலுள்ள விதவைகளும் மேற்கூறியவாறு அடக்குமுறைகளுக்கு ஆட்பட்டவர்களாகவே காட்டப்பட்டுள்ளனர். இந்த ஆய்வு இதனை முழுமையாக ஆராய்கிறது.

தாலியை நீக்குதல்

இந்துச் சமூகம் தாலியை வளப்பம், ஆசி, மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றோடு ஒரு திருமணச் சடங்கின் வெற்றியைக் காட்டுகின்ற சின்னமாகக் கருதுகின்றது. மேலும், தாலி என்பது மணமக்களின் ஒன்றிணைவைச் சுட்டுவதோடு அவர்களிடையிலான ஒருமித்தப் பொறுப்புணர்வையும் காட்டுகிறது. இவற்றோடு, மறைமுகமாக ஒரு கணவனுக்கு மனைவியின் மீதுள்ள அதிகாரத்தையும் தாலி புலப்படுத்துவதோடு மனைவிக்குக் கணவனின் நலனின் மீது இருக்க வேண்டிய விசுவாசத்தையும் அர்ப்பணிப்பையும் அது காட்டுகிறது (Gowda, 2018). எனவே, கணவனின் இறப்பிற்குப் பின் ஒரு பெண்ணானவள் மனைவி என்ற தகுதியை இழந்து விடுகிறாள் என்பதைக் காட்டுவதற்காகத் தாலி நீக்கப்படுகிறது. இஃது அவர்களைத் துன்பியல் நிலைக்குத் தள்ளிச் சுய மேம்பாடு மேற்கொள்ள இயலாத சூழலை அவர்களிடையே ஏற்படுத்தி விடுகிறது (Watson, 2018).

மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களிலுள்ள இரண்டு பாடல்கள் பெண்களின் தாலி நீக்கும் சடங்கைக் காட்டுகின்றன.

“..................................
நான் தாலிக் கழட்டி வைக்க
தருமருக்கோ சம்மதமோ
..................................”

(தண்டாயுதம், கட்டிக் கொடுத்தீங்களே!, 166)

“..................................
தாலிக்கு-
வம்பு வந்த நேர்ந்துச்சோ
..................................”

(தண்டாயுதம், சுத்தம் பண்ணப் போறீங்களா?, 168)

என்ற இரண்டு ஒப்பாரிப் பாடல்கள் கணவனின் மறைவிற்குப் பின்பு பெண்களின் தாலிகள் நீக்கப்படும் சூழலைக் காட்டுகின்றன. இச்சடங்கு அவர்களிடையே சொல்லொனா துன்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதை அவர்களின் சொற்பயன்பாடுகள் காட்டுகின்றன. இந்த இரண்டு பாடல்களுமே அவர்களின் மனைவியென்ற சமூகத் தகுதி நீங்குவதையும், அஃது அவர்களிடையே ஏற்படுத்தியுள்ள உளவியல் ரீதியான பாதிப்பையும் அச்சத்தையும் காட்டுகின்றன. இது, திருமணமான பெண்களுக்குத் தாலியின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகிறது.

மஞ்சள் பூசுதல்

இந்தியப் பண்பாட்டில் மஞ்சள் என்பது புனிதமான ஒரு மங்கலப் பொருளாகும். பாரம்பரியமாகப் பெண்கள், ஆகூழின் அடையாளமாகக் குளிப்பதற்கு முன்பாகத் தங்களின் உடல், முகம், தாலியில் மஞ்சளைப் பூசிக் கொள்வது வழக்கமாகும் (Vijayasankar & Kaliaperumal, 2023; Obeta et al., 2023). ஆனால், கணவன் இறந்த பிறகு விதவைகள் மஞ்சள் பூசுவதிலிருந்து தடைச் செய்யப்படுகின்றனர். இறுதியாக, கணவனின் இறுதிச் சடங்குகளின் போது பெண்களுக்கு மஞ்சள் பூசப்படுகிறது (Smith, 2012). அதன் பிறகு, அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் இந்தக் கட்டுப்பாடு ஒரு பாடலில் உருவகமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

"…………………………………..
உலர்ந்த மஞ்சள் என் கையிலய்யா
………………………………….."

(தண்டாயுதம், ஒய்யாரம் எண்டு, 152)

என்ற பாடலில் ஒரு பெண் தன் கையிலுள்ள மஞ்சள் உலர்ந்து விட்டதாகப் பாடியுள்ளாள். இஃது அவள் மஞ்சள் பூசி நெடுநாள்கள் ஆகி விட்டதைப் புலப்படுத்துகிறது. அதோடு, கணவனின் மறைவிற்குப் பிறகு, சமூக பண்பாட்டின் அடிப்படையில் அவளுக்கு நேர்ந்துள்ள இழப்பு, வாழ்வின் தேக்கம், வாழ்வின் அடிப்படையிலிருந்து புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றையும் இந்தப் பாடல் காட்டுகிறது.

பட்டுச் சேலை, பூ மற்றும் ஆபரணங்கள் விலக்கு

இந்திய விதவைகள் துக்கத்தின் சின்னமாக வெள்ளைச் சேலைகளை அணிந்து கொள்கின்றனர். மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களிலும் இந்தியப் பெண்கள் கணவனின் இறப்பிற்குப் பிறகு, பட்டுச் சேலைகளைத் துறந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது.

"…………………………………..
நா பட்டுத் துணி கட்டும் சேல
முண்டச்சி கட்டும் சேல
………………………………….."

(தண்டாயுதம், சுத்தம் பண்ணப் போறீங்களா?, 168)

என்ற பாடல் மலேசியத் தோட்டப்புறங்களில் முழுமையாக வெள்ளைச் சேலைக்கு மாறுவதற்கு முன்பாக இறுதியாக பட்டுச் சேலை அணிந்து கொண்ட ஒரு பெண்ணின் துயரத்தைக் காட்டுகிறது.

தொடர்ந்து, மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் விதவைகள் பூச்சூடியும் ஆபரணங்கள்

பூட்டியும் தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்வதிலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளதையும் காட்டுகின்றன. இந்தியச் சமூகம், ஆண்களின் ஆசைகளை அடக்குவதற்காகவும், விதவைகள் மீதான அவர்களின் பாலியல் உணர்வுகளைத் தடுப்பதற்காகவும் இவ்வாறு பூச்சூடவும் ஆபரணங்களை அணிந்து கொள்ளவும் தடைச் செய்துள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது (Paul & Das, 2023; Khan & Shah, 2024). இரண்டு பாடல் வரிகள் இதைக் காட்டுகின்றன.

"………………………………..
ஒட்டியாணம் பொட்டியிலே
……………………………….."

(தண்டாயுதம், ஒய்யாரம் இண்டு, 152)

"………………………………..

மன்னவன் இல்லாம

நா பூ வச்சுப் பாக்கவோ?

……………………………….."

(தண்டாயுதம், மல்லியப்பூ வாடுதய்யா, 161)

இந்த வரிகள் விதவைகளின் அடிப்படை அலங்காரச் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காட்டுகின்றன. அதுமட்டுமல்லாது, இரண்டாவது பாடலில், ஒரு பெண் தன்னுடைய கணவன் தான் பூச்சூடி அலங்கரித்துக் கொள்ளவோ என்று வினவுவது, காலங்காலமாகப் பெண்கள் கணவன் இறந்துவிட்டால் பூச்சூடிக் கொள்ளக் கூடாது என்ற மரபில் ஊறியிருப்பதைக் காட்டுகிறது. அதோடு, சமூகத்தில் பெண்களின் மீதான இந்தக் கட்டமைப்பும் விதிகளும் அவர்களிடையே மிக அழுத்தமாகப் பதிந்துள்ளதையும் இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

சத்தான உணவின்மை

சுய அலங்காரங்களைக் கடந்து இந்திய விதவைகள் சத்தான உணவு போன்ற அடிப்படை தேவைகளைப் பெறுவதிலும் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர் (Verma et al., 2023). இந்துப் பாரம்பரியம் விதவைகள் உணர்வுகளைத் தூண்டுகின்ற வெங்காயம், பூண்டு, உருளைக் கிழங்குகள், ஊறுகாய் வகைகள், இறைச்சி போன்ற உணவுகளை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று வலியுறுத்துகிறது (Loomba, 2023). மேலும், தங்களுடைய பாலியல் உணர்வுகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க அவர்கள் ஆறிய இரண்டு வேளை உணவுகளை மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் எனவும் கூறப்படுகிறது (Dave, 2020; Khan & Shah, 2024). இது போன்ற உணவின் மீதான கட்டுப்பாட்டை ஒரு மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல் காட்டுகிறது.

"………………………………..
கட்டுன பொண்டாட்டிக்குக்

களவரிசி கொடுத்துட்டியே
……………………………….."

(தண்டாயுதம், காசி விசிறி வரும், 130)

என்ற பாடலில் மனைவியானவள் தான் இதற்குப் பிறகு சுவையான இயல்பான உணவுகளை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதைக் கணவன் தனக்கு அரிசி கொடுத்துவிட்டான் என்று கூறி உணர்த்துகிறாள்.

தற்கொலை எண்ணம்

இது போன்ற அடக்குமுறைகள் விதவைகள் வாழ்வினை மிகவும் துன்பமிக்கதாக மாற்றுகின்றன. எனவே, அவர்கள் இது போன்ற துன்பங்களைச் சகித்துக் கொள்வதை விட தற்கொலை செய்து கொள்வது மேல் என்ற எண்ணத்திற்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். "கதம்பம்" மலருமிடம்" (தண்டாயுதம், 186) என்ற பாடல் இந்த எண்ணம் மலாயா தோட்டத்தில் இருந்த இந்தியப் பெண்களிடமும் இருந்துள்ளதைப் பதிவுச் செய்கிறது. அதோடு, இன்னும் சில சூழல்களில் அவர்கள் அவர்களுடைய துன்பங்களைக் கண்ணீரோடு வெளிப்படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல், கணவனுக்கு அருகிலேயே தங்களைப் புதைத்து விடவும் வேண்டியுள்ளனர். கீழ்க்கண்ட பாடல்கள் அதைக் காட்டுகின்றன.

"………………………………..

நா மண்ணோடு மங்கி

ஐயா இருந்துட்டுப் போறன்

……………………………….."

(தண்டாயுதம், ஆடி அமுந்தாலும், 161)

"………………………………..

சிந்துவேன் கண்ணீரு

……………………………….."

(தண்டாயுதம் காசி விசிறி வரும், 130)

இதன் மூலம், மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களிலுள்ள பெண்களின் கணவனின் மரணத்திற்குப் பின்னரான வாழ்க்கை மிகவும் கொடியதாக இருந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. உணர்வு ரீதியாக ஏற்பட்டுள்ள ஆழமான பாதிப்பே அவர்களை இம்மாதிரியான எதிர்மறை முடிவுகளை எடுக்கத் தூண்டியுள்ளதையும் அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களிலுள்ள விதவைகள் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளினாலும் உணர்வு ரீதியான துன்பங்களினாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவை தாலி நீக்கம், அலங்கரித்துக் கொள்வதில் கட்டுப்பாடு, சத்தான உணவுப் பழக்கமின்மை போன்ற வகைகளில் காட்டப்பட்டுள்ளன. இஃது அவர்களின் ஆழ்ந்த துன்பத்தை வெளிகாட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் சமூக மாற்றம் பெற வேண்டும் என்பதையும் காட்டுகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

Bajaj, R. (2023). Evolution In The Legal Rights Of Hindu Widows. *Journal of Survey in Fisheries Sciences,* 10 (1), 6774-6778. https://sifisheriessciences.com/index.php/journal/article/view/1882/1197

Bakshi, A. (2024). Widowhood Practices Leading to Violation of Human Rights in India. *International Journal for Multidisciplinary Research (IJFMR)*, 6 (1), 1-9. https://www.ijfmr.com/papers/2024/1/13766.pdf

Dave, R. (2020). WIDOWHOOD: THE PROBLEMS AND CHALLENGES FACE BY WIDOWS IN INDIA. *International Journal of Advanced Research in Commerce, Management & Social Science (IJARCMSS),* 3(4), 34-36. https://www.inspirajournals.com/uploads/Issues/1307881203.pdf

Gomathi, G. (2018). Mangalsutra: The sacred pendant of women as symbol of Marriage in India. *SAARC Culture,* 6, 22-34. https://www.researchgate.net/profile/Gomathi-Gowda/publication/354715880_Mangalsutra_The_sacred_pendant_of_women_as_symbol_of_Marriage_in_India/links/614970a2519a1a381f719a59/Mangalsutra-The-sacred-pendant-of-women-as-symbol-of-Marriage-in-India.pdf

https://www.researchgate.net/publication/271072460_Taro_turmeric_and_gender

Khan, S. & Shah, I, A. (2024). Subalternity of Indian Widows Due to Patriarchy With Special Emphasis on Bapsi Sidhwa's Water. *Journal of Asian Development Studies, 13*(1), 820-829. https://poverty.com.pk/index.php/Journal/article/view/417/372

Khan, S. & Shah, I, A. (2024). Subalternity of Indian Widows Due to Patriarchy With Special Emphasis on Bapsi Sidhwa's Water. *Journal of Asian Development Studies,* 13(1), 820-829. https://poverty.com.pk/index.php/Journal/article/view/417/372

Loomba, L. (2023, July, 6). *International Widows Day.* Debate held in Grand Committee, House of Lords. https://www.theloombafoundation.org/wp-content/uploads/2024/05/2023-07-06-IWD-debate-book-pages.pdf.

Obeta et al. (2023). Turmeric is Medicinal and Cosmetic in Nature, the Production of Obeturmeric Powder and Cream. *International Journal of Pharmaceutical and Phytopharmacological Research (eIJPPR),* 13(2), 18-24. https://eijppr.com/storage/files/article/1976627e-717d-4d72-8aba-4c3c55b27ce7-wIQCEcurUKy2iNQF/uwtNwnM73bD9MNk.pdf

Paul, M. & Das, S. (2023). The Silent struggle: Psychological impact of widowhood on the life of women in India. *International Journal of Science and Research Archive*, 10(01), 304–315. https://www.researchgate.net/publication/374329841_The_Silent_struggle_Psychological_impact_of_widowhood_on_the_life_of_women_in_India

Poojaa, D. & Sofia, H. (2023). SAREE AS AN IDENTITY OF INDIAN WOMEN. *International Journal of Humanities & social Science studies (IJHSSS),* 12(2), 73-78. https://www.researchgate.net/publication/375952458_SAREE_AS_AN_IDENTITY_OF_INDIAN_WOMEN

Priyadarshini, U. & Pande, R.(2021). Exploring the Politics of Widowhood in Vrindavan: An Analysis of Life Narratives of Vrindavan Widows. *Advances in Applied Sociology,* 11, 158-176.https://doi.org/10.4236/aasoci.2021.114012

Rai, A. (2021). SATI- From Widow Immolation To Widow Re-Marriage. Journal of *Research in Humanities and Social Science,* 9(3), 05-08. https://www.academia.edu/45436444/SATI_From_Widow_Immolation_To_Widow_Re_ Marriage

Smith, T, B. (2012). Taro, turmeric and gender.

Subapradha, P. & Subramaniam, S. (2022). Widowhood In Ambai's Kitchen In The Corner. *International Journal of Humanities and Social Science Invention (IJHSSI),* 11(9), 61-63. https://www.researchgate.net/publication/378144558_widowhood

Thandayutham, R. (1998). *Malēciya nāṭṭuppuṟappāṭalkaḷ.* Tamil Putagaalaiyam: Chennai.

Verma et al. (2023). *Food Insecurity and Experience of Ill Treatment Among Older Adult Widows in India.* Handbook of Aging, Health and Public Policy, 1-15. https://www.researchgate.net/publication/369345800_Food_Insecurity_and_Experience_of_Ill_Treatment_Among_Older_Adult_Widows_in_India

Vijayasankar, P. & Kaliaperumal, K. (2023). Turmeric: The Yellow Allergen. *Indian Dermatology Online Journal,* 14(4), 459-464. https://journals.lww.com/idoj/fulltext/2023/14040/turmeric__the_yellow_allergen.2.aspx

Watson, M. (2018). *MILLIONS OF CHILD WIDOWS FORGOTTEN, INVISIBLE AND VULNERABLE REPORT BY ACTION ON CHILD, EARLY AND FORCED MARRIAGE.* UN Geneva Representative, International Council of Women, (ICW-CIF): Switzerland.

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Malaysian Journal of Tamil
eISSN: 2990-9694

திருக்குறளில் குற்றியலுகரம் இலக்கணத்தின் பயன்பாடு - ஓர் ஆய்வு

A Study on Kutriyalukaram in Thirukkural

Jayaaisree Subramaniam / ஜெயஶ்ரீ சுப்பிரமணியம்[1]

Manonmani Devi M.A.R Annamalai / மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை[2]

[1]Postgraduate Student, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia

[2]Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia

Date of Submission: 23-06-2025
Date of Acceptance: 25-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email: manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

ஆய்வுச் சுருக்கம்

திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ள குற்றியலுகரப் பயன்பாட்டினைக் கண்டறிந்தலும் அதனை விளக்குவதுமே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். தனிநெடிலுக்குப் பிறகும் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துகளிடைய சொல்லின் இறுதியிலும் வருகிற, கு, சு, டு, து, பு, று என்ற வல்லின மெய்யுடன் சேர்ந்த உகர ஒலிகள் அரை மாத்திரையளவே குற்றியலுகரத்தில் ஒலிக்கும். குற்றியலுகரத்தின் வல்லின மெய்யொலி அதன் ஈற்றயல் (இறுதிக்கு முந்திய) ஒலியன் பாதிப்பால் வேறுபடுகிறது. திருக்குறளில் பொருட்பால் பிரிவில் பதினைந்து குறள்களும் ஆய்வுப் பொருளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட பண்புசார் ஆய்வாகும். இவ்வாய்வு, திருக்குறளில் பயின்று வரும் குற்றியலுகரத்தின் பொருளை அறிந்து கொள்ள துணைப்புரிகிறது.

கருச்சொற்கள்: திருக்குறள், குற்றியலுகரம், பொருள்

Abstract

This study investigates the phonological feature known as Kutriyalukaram as it appears in the Thirukkural, a classical Tamil text. Kutriyalukaram refers to the phenomenon wherein the short vowel *u*, when combined with specific hard consonants (namely *k, ch, ṭ, t, p,* and *ṟ*), is articulated with a reduced syllabic duration, typically occurring at the end of olysyllabic words that follow a long syllable. The articulation of the consonant is influenced by the penultimate phoneme, resulting in phonetic variation. This qualitative linguistic analysis is based on fifteen selected couplets from the Porutpaal section of the Thirukkural. The objective is to analyze the contextual usage and phonetic patterns of kutriyalukaram, thereby enhancing the understanding of its role and significance in classical Tamil phonology and poetic expression.

Keywords: kutriyalukaram, Thirukkural, classical Tamil, phonology, Porutpaal, Tamil linguistic

முன்னுரை

உலகிலே காணப்படுகின்ற மொழிகள் பலவற்றுக்கு இல்லாத சிறப்பானது செம்மொழியான தமிழ்மொழிக்கு உண்டு என்பதனை எவரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. இத்தகைய மொழிக்குப் பெருமையினைத் தேடிக் கொடுத்த நூல்களுள் திறக்குறளும் ஒன்றாகும். திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று உட்பிரிவுகளும் வாழ்க்கையின் அடித்தளத் தத்துவங்களை உரைத்த பெரும் காவியம் (குணபழனிசிங்கம், மும்தாஜ் & சுரேஸ், 2022). இரண்டடியில் எழுதப்பட்ட திருக்குறள் மிக நுட்பமான பல அரிய கருத்துகளைக் கொண்டது. திருக்குறள் கருத்துகள் அறநெறிகள், வாழ்வியல் நெறிகள், அரசியல் நெறிகள், ஒழுக்க நெறிகள், பொருளியல் நெறிகள், களவியல் நெறிகள், கற்பியல் நெறிகள் என்று வரிசைப்படுத்தக் கூடியவையாய் அமைந்திருகின்றன (சுப்பராயன் & ஜெயகுமார், 2021).

தொடர்ந்து, தொல்காப்பியர் கூற்றுப்படி தமிழில் மொத்தம் மூன்று சார்பெழுத்துகள் உள்ளன. அதில் ஒன்றுதான் குற்றியலுகரம். குற்றியலுகரம் என்பது குறுமை + இயல் + உகரம்> குறு + இயல் + உகரம் > குறு + இயல் + உகரம் = குற்றியலுகரம் என்று புணர்ந்து உருவான சொல். குறுகிய இயல்புடைய உகரம் என்பது இதன் பொருள்.

தனிநெடிலுக்குப் பிறகும் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களுடைய சொல்லின் இறுதியிலும் வருகிற, கு, சு, டு, து, பு, று என்ற வல்லின மெய்யுடன் சேர்ந்த உகர ஒலிகள் அரை மாத்திரையளவே ஒலிக்கின்றன. அஃதாவது இயல்பான உகர உயிரின் ஒலிப்பில் பாதியளவே ஒலிக்கின்றன. இதனால் இவை ஒரு மாத்திரை உடைய முழு உகரங்கள் அல்ல என்பதை உணர்த்துவதற்காகக் குற்றியலுகரம் எனப்படுகின்றன. இவை இடஞ்சார்ந்து ஒலிப்பதால் இடஞ்சார்ந்தே அறியப்படுகின்றன. இவற்றுக்குத் தனி வரிவடிவம் இல்லை.

குற்றியலுகரத்தின் வல்லின மெய்யொலி அதன் ஈற்றயல் (இறுதிக்கு முந்திய) ஒலியன் பாதிப்பால் வேறுபடுகிறது. இந்த வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும்.

வன்றொடர்க்குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகரத்துக்கு முந்திய எழுத்து வல்லின மெய்யானால் இந்த வல்லின மெய்யும் இறுதியிலுள்ள வல்லினக் குற்றியலுரமும் சேர்ந்து வன்மையாக ஒலிக்கின்றன. எனவே, வல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்பெற்றது. எடுத்துக்காட்டாக, **உப்பு – ப்பு** என வல்லினமெய்யைத் தொடர்ந்ததால் வன்றொடர்க்குற்றியலுகரம்.

மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகரத்துக்கு முந்திய எழுத்து மெல்லின மெய்யானால், இந்த மெல்லின மெய்யும் இறுதியிலுள்ள வல்லினக் குற்றியலுகரமும் சேர்ந்து மென்மையாக ஒலிக்கின்றன. எனவே, மெல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்பெற்றது. எடுத்துக்காட்டாக, **பந்து – ந்து** என மெல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்ததால் மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம்.

இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகரத்திற்கு முந்திய எழுத்து இடையின மெய்யானால், இந்த இடையின மெய்யும் இறுதியிலுள்ள வல்லினக் குற்றியலுகரமும் சேர்ந்து வன்மை குறைந்து ஒலிக்கின்றன. எனவே, இடையின மெய்யைத் தொடர்ந்துவரும் குற்றியலுகரம் இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்ப்பெற்றது. எடுத்துக்காட்டாக, **அமிழ்து-ழ்து** என இடையினமெய்யைத் தொடர்ந்ததால் இடைத்தொடர்க்குற்றியலுகரம்.

உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகரத்துக்கு முந்திய எழுத்து உயிர்மெய்யானால் இந்த உயிர்மெய்யிலுள்ள உயிரும் வல்லினக் குற்றியலுகரமும் சேர்ந்து வன்மை குறைந்து ஒலிக்கின்றன. இங்கு ஈற்றயலாக வருவது உயிர்மெய் என்றாலும் அதிலுள்ள உயிரே குற்றியலுகரத்துக்கு முந்தியதாகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, **(மரபு + ர(ர்அ)பு)** என உயிரைத் தொடர்ந்ததால் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்.

நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகரத்துக்கு முந்திய எழுத்துத் தனிநெடிலானால், அஃது உயிர் என்பதைவிட, நெடில் என்பதே கருதப்படும். ஈற்றயலாக வரும் நெடில், உயிராகவோ உயிர்மெய்யாகவே இருக்கலாம். இந்த நெடிலில், குற்றியலுகரத்துக்கு முந்தியிருப்பது உயிர் என்பதால் இஃது உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரமாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியதேயாகும். ஆயினும், இந்தச் சொல் இரண்டே எழுத்துகளைக் கொண்டதாய் இருப்பதால், இதன் ஈற்றிலுள்ள உகரம் குற்றியலுகரமாக ஒலிப்பதற்குக் காரணமாக அமைவதே, அதற்கு முந்தியிருக்கும் உயிர், நெடிலாக இருப்பதுதான். எடுத்துக்காட்டாக, **காடு – டு** தனிநெடிலுக்குப் பின் வந்ததால் இது நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகரத்துக்கு முந்திய எழுத்து, ஆய்த எழுத்தானால், இந்த ஆய்தமும் இறுதியிலுள்ள வல்லினக் குற்றியலுகரமும் சேர்ந்து வன்மை குறைந்து ஒலிக்கின்றன. எனவே, ஆய்தத்தைத் தொடர்ந்துவரும் குற்றியலுகரம் ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்ப்பெற்றது. எடுத்துக்காட்டாக, **எஃகு – கு** என ஆய்தத்தைத் தொடர்ந்ததால் ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்.

ஆய்வு வரையறை

திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ள குற்றியலுகரம் பயன்பாட்டினைக் கண்டறிந்தலும் அதனை விளக்குவதுமே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். இவ்வாய்வானது திருக்குறளை அடிப்படையாக கொண்டுள்ளதால் திருக்குறளின் ஒரு பிரிவான பொருட்பாலைத் தொடர்புள்ள குறள்களை மட்டுமே உட்படுத்தி ஆராயப்பட்டுள்ளது.

ஆய்விலக்கிய மீள்நோக்கு

திருக்குறளில் இலக்கணக்கூறுகள் குறித்துச் சில ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள.

சீனிவாசன் சந்திரன், மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை (2024), 'திருக்குறள்களில் உம் இடைச்சொல்லின் பொருள் பயன்பாடு' என்ற ஆய்வில் உம் இடைச்சொல்லின் பயன்பாட்டை ஆராய்ந்துள்ளனர். தொடர்ந்து, தர்மலிங்கம் (2023), 'திருக்குறளில் புதிய உவம உருபுகள்' என்னும் ஆய்வில், தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட 36 உவம உருபுகள் தவிர்த்து உள்ள பிற உவம உருபுகள் திருக்குறளில் இருக்கிறாதா என்பதை ஆய்ந்துள்ளார். மேலும், நவீன் கணேசன், சரண் சுக்லாம் ஆத்மலிங்கம் (2023), 'திருக்குறளில் இடம்பெறும் ஒடு, ஓடு உருபின் பயன்பாடு' என்ற ஆய்வில் ஒடு, ஓடு உருபு எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆராய்ந்துள்ளனர். தொடர்ந்து, கார்த்திகைச்செல்வி (2019), 'திருக்குறளில் சொல்இலக்கணக் கோட்பாடுகள்' என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்துள்ளார். அடுத்ததாக, அனிதா, சுபலாலிதா (2016), 'திருக்குறளுக்கான உரைநடை பகுப்பாய்வை உருவாக்குதல்' என்ற ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளனர். தொடர்ந்து, சரவணன் (2015), 'திருக்குறளில் தன்மை விகுதிகள் – மொழியியல் பார்வை என்ற ஆய்வில் தன்மை விகுதிகள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது ஆராய்ந்துள்ளார். இதனை அடுத்து, துரையரசன்(2013), 'திருக்குறளில் அணி இலக்கணக் கூறுகள்' என்ற ஆய்வை படைத்துள்ளார். திருக்குறளில் குற்றியலுகரம் என்ற இலக்கணத்தைக் கொண்டு ஆய்வுகள் நடத்தப்படவில்லை.

ஆய்வு நெறிமுறை

இந்த ஆய்வானது பண்புசார் முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஓர் ஆய்வாகும். இவ்வாய்வுக்குத் திருக்குறளின் இரண்டாம் பிரிவான பொருட்பால் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 15 அதிகாரங்களில் 15 குறள்கள் மட்டுமே குற்றியலுகரத்தை ஏற்று வந்துள்ளன. எனவே, தரவுகள் முழுமையாகச் சேகரிக்கப்பட்டு இவ்வாய்வில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பு

I. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்

படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்புஅரண் ஆறும்

உடையான் அரசருள் ஏறு

(குறள் : 381, இறைமாட்சி, பொருட்பால்)

அமைச்சு – ச்சு என வல்லினமெய்யைத் தொடர்ந்ததால் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

நட்பு – ட்பு என வேறு வல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்த வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து

(குறள் : 398, கல்வி, பொருட்பால்)

ஏமாப்பு, உடைத்து – ப்பு, த்து என வல்லினமெய்யைத் தொடர்ந்ததால் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

ஒருவற்கு - ற்கு என வேறு வல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்த வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே

ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல்

(குறள்: 415, கேள்வி, பொருட்பால்)

ஊ**ற்று**க்கோல் **– ற்று** என வல்லினமெய்யைத் தொடர்ந்ததால் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

மனத்து உளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு

இனத்துஉள தாகும் அறிவு

(குறள் : 454, சிற்றினம் சேராமை, பொருட்பால்)

மன**த்து,** இன**த்து - த்து** என வல்லினமெய்யைத் தொடர்ந்ததால் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

ஒருவ**ற்கு - ற்கு** என வேறு வல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்த வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறள்களில் வல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்து **கு, சு, டு, து, பு, று** என்னும் எழுத்துகள் வந்ததால் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

II. மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம்

பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப் படுவதொன்று அன்று

(குறள்: 438, குற்றம் கடிதல், பொருட்பால்)

தொன்று, அன்று – ன்று என மெல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்ததால் மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் இளிவுஎன்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர்

(குறள்: 464, தெரிந்து செயல்வகை, பொருட்பால்)

அஞ்சு – ஞ்சு என மெல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்ததால் மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறள்களில் மெல்லின மெய்யைத் தொடர்ந்து **கு, சு, டு, து, பு, று** என்னும் எழுத்துகள் வந்ததால் மென்றொடர்க் குற்றியலுகரமாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

III. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறைஎன்று வைக்கப் படும்

(குறள்: 388, இறைமாட்சி, பொருட்பால்)

செய்து – ய்து என இடையினமெய்யைத் தொடர்ந்ததால் இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்.

செவிக்குணவு இல்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்

(குறள்: 412, கேள்வி, பொருட்பால்)

போழ்து – ழ்து என இடையினமெய்யைத் தொடர்ந்ததால் இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறள்களில் இடையின மெய்யைத் தொடர்ந்து **கு, சு, டு, து, பு, று** என்னும் எழுத்துகள் வந்ததால் இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரமாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

IV. உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்; மலர்தலும்

கூம்பலும் இல்லது அறிவு

(குறள்: 425, அறிவு உடைமை, பொருட்பால்)

இயது – ய்அது என உயிரைத் தொடர்ந்ததால் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்.

இல்லது – ல்அது என உயிரைத் தொடர்ந்ததால் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்.

எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு

அவ்வது உறைவது அறிவு

(குறள்: 426, அறிவு உடைமை, பொருட்பால்)

எவ்வது, அவ்வது, உறைவது – வ்அது என உயிரைத் தொடர்ந்ததால் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்.

இந்த இரண்டு குறளும் உயிரைத் தொடர்ந்து வந்ததால் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்ப்பெற்றது.

V. நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்

கேடுஇல் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு;

மாடுஅல்ல மற்றை யவை

(குறள்: 400, கல்வி, பொருட்பால்)

கேடு, மாடு – டு, தனிநெடிலுக்குப்பின் வந்ததால் இது நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

வகையறச் சூழாது எழுதல் பகைவரைப்

பாத்திப் படுப்பதோர் ஆறு

(குறள்: 465, தெரிந்து செயல்வகை, பொருட்பால்)

ஆறு - று, தனிநெடிலுக்குப்பின் வந்ததால் இது நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறள்களில் இரண்டு எழுத்துச் சொல்லின் இறுதியில் கு, சு, டு, து, பு, று என்ற உகரங்கள் இருக்க அதற்கு முந்திய எழுத்து நெடிலாக இருப்பின், அது நெடில் என்பது மட்டுமே கருதப்படும்.

VI. ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு

ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை

(குறள்: 414, கேள்வி, பொருட்பால்)

அஃதொருவற்கு – அஃது + ஒருவருக்கு

து எனும் குற்றியலுகரச் சொல்லுக்கு முன் எழுத்தாக ஃ வந்திருப்பதால், இஃது ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரமாகும்.

அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் அறிவிலார்

அஃதுஅறி கல்லா தவர்

(குறள்: 427, அறிவு உடைமை, பொருட்பால்)

அஃது – து என ஆய்தத்தைத் தொடர்ந்ததால் ஆய்தத்தொடர்க்குற்றியலுகரம்.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறள்களில் ஆய்த மெய்யைத் தொடர்ந்து **கு, சு, டு, து, பு, று** என்னும் எழுத்துகள் வந்ததால் ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரமாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

திருவள்ளுவரால் இயற்றப்பட்ட திருக்குறள் எனும் நூலானது உலகப்புகழ் பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நூல் மனித வாழ்க்கைக்குச் சிறந்த கருத்துகளை உள்ளடக்கிய நூலாக மட்டுமல்லாமல், பல இலக்கணக் கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன என்பதனை அறிய முடிகிறது. இவ்வாய்வில் திருக்குறளின் குற்றியலுகரச் சொற்களின் பயன்பாடு கண்டறியப்பட்டு, விளக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ள 1330 குறள்கள், 3 அதிகாரமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள், பொருளியலில் 15 குறள்கள் மட்டும் தேர்தெடுக்கப்பட்டு, இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்தப் பதினைந்து குறள்களிலும் குற்றியலுகரச் சொற்கள் மிகவும் அழகாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. மேலும், இவ்வாய்வில் குற்றியலுகரம் பயன்பாடு பற்றிய விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. குறள்களுக்கு அழகைச் சேர்ப்பது போல் இந்தக் குற்றியலுகரச் சொற்கள் பயன்பாடு அமைந்துள்ளது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எனவே, இலக்கியங்களையும் இலக்கணங்களையும் நம் இரு கண்களுக்கு ஒப்பாகக் கருதி, முறையாகக் கற்று மொழியறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல்

Anita.R, Subalalitha.C.N. Building Discourse Parser for Thirukkural (2016). Department of Computer Science and Engineering, SRM Institute of Science and Technology, https://aclanthology.org/2019.icon-1.3/?utm_source.com

Duraiarasan. K (2013). Thirukkuralil Ani Ilakana Kuuru, https://duraiarasan.blogspot.com/2013/01/blogpost_26.html?utm_source.com

Karthigaiselvi. P (2019). Thirukuralil Solilakanam Kotpadugal, https://mkuniversity.ac.in/research/SYNOPSIS/P3536s.pdf?utm_source.com

Navin Ganeson, Sharan Suklam Athma Lingam. The usage of Oṭu, Ōṭu Urupu found in Thirukkuralm. (2023). Indian Journal of Tamil, 4(1) 13-19. https://www.researchgate.net/publication/368645706_The_usage_of_Otu_Otu_Urupu_found_in_Thirukkural_tirukkuralil_itamperum_otu_otu_urupin_payanpatu

Saravanan, S. Thirukkuralil Tanmai Vikutikal (2015). International Journal of Linguistics and Computational Applications (IJLCA), 2(3), 73 – 77.

Satheesh. (2018, August 29). திருக்குறள். Dheivegam https://dheivegam.com/thirukkural-tamil/

Seeniwasan Sandran, Manonmani Devi M.A.R Annamalai. A Study on The Usage of “Um” Particle’s Defining Functions in Thirukkural. (2024). Malaysia Journal of Tamil, 2(2) 1-5. View of A Study on The Usage of ‘Um’ Particle’s Defining Functions in Thirukkuṟal

Seeni Naina Mohamed,S (2015). Nallatamizh ilakkanam (Tamil Grammar), Ungalkural Enterprise, Penang.

Tharmalingam, T. New Parables in Thirukkural. (2023). Shanlax Internatinal Journal Tamil Research, 8(2), 108-114. https://shanlaxjournals.in/journals/index.php/tamil/article/view/6684/6319

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Malaysian Journal of Tamil
eISSN: 2990-9694

திருக்குறளில் குற்றியலிகரத்தின் பயன்பாடு - ஓர் ஆய்வு

The Usage of 'Kutriyalikaram' in Thirukkural

சுதா குஞ்சுராமன் / Sutha Kunsuraman[1]

மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Manonmani Devi M. A. R. Annamalai[2]

[1]Postgraduate Student, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.

[2]Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.

Date of Submission: 23-06-2025
Date of Acceptance: 25-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email: manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

ஆய்வுச்சுருக்கம்

திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் ஒரு தொன்மையான தமிழ் மொழி அற இலக்கியமாகும். திருக்குறள் அடிப்படையில் ஒரு வாழ்வியல் நூலாகும். இவ்வாய்வின் நோக்கமானது திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ள குற்றியலிகரத்தைக் கண்டறிதலும் அதனை விளக்குதல் ஆகும். இஃது ஒரு பண்புசார் நூலாய்வாகும். திருக்குறளில், குற்றியலிகரம் என்கிற இலக்கணக்கூறின் பயன்பாட்டினைக் கண்டறிவது இவ்வாய்வின் கண்டுபிடிப்பாக அமைகின்றது. மொத்தம் 133 அதிகாரங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அதில் வெஃகாமை, புலான்மறுத்தல், வாய்மை, கொல்லாமை, ஒற்றாடல், பழைமை, புல்லறிவாண்மை, பெரியாரைப் பிழையாமை, நல்குரவு, நெஞ்சொடுபுலத்தல் ஆகிய அதிகாரங்களில் பத்துக் குறள்கள் ஆய்வுப் பொருளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு இவ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வு திருக்குறளில் பயின்று வரும் குற்றியலிகரத்தின் பயன்பாட்டை அறிந்து கொள்ள வகை செய்கிறது.

கருச்சொற்கள்: திருக்குறள், குற்றியலிகரம்

Abstract

'Thirukkural', authored by Thiruvalluvar, is an ancient Tamil literary work on ethics. Essentially, the 'Thirukkural' is a guide to life. This study aims to identify and explain the grammatical feature known as 'Kutriyalikaram' as it appears in the 'Thirukkural'. This is a qualitative study. The key finding of this research is the identification of the usage of 'Kutriyalikaram' within the 'Thirukkural'. The work comprises a total of 133 chapters. For this study, ten couplets from each of the following chapters were selected for analysis: Non-coveting (Vehkāmai), Abstinence from Meat (Pulāṉmaruttal), Truthfulness (Vāymai), Non-killing (Kollāmai), Spies (Orrāṭal), Friendship (Paḻaimai), Ignorance (Pullarivāṇmai), Not Censuring the Great (Periyāraip Piḻaiyāmai), Poverty (Nalkuravu), and Speaking with the Mind (Nenjoṭupulattal). This study helps to understand the usage of Kutriyalikaram as it appears in the Tirukkural.

Keywords: 'Thirukkural', 'Kutriyalikaram'

முன்னுரை

திருக்குறள் என்பது உலகளவில் போற்றப்படும் ஒரு புகழ்பெற்ற தமிழ் இலக்கியமாகும். திருக்குறள் எனும் இலக்கியம் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு எனப்படும், பதினெட்டு நூல்களில் ஒன்று. திருக்குறள் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை அறம், பொருள், காமம் (இன்பம்) என்று முப்பாலாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பாலும் பல இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வோர் இயலும் பல அதிகாரங்களைக் கொண்டது. தொடர்ந்து, ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பத்துக் குறள்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு குறளும் இரண்டு அடிகளைக் கொண்டது, முதல் அடியில் நான்கு சீர்களும், இரண்டாவது அடியில் மூன்று சீர்களும் உள்ளன. இந்நூல் உலகிலேயே மிக அதிக மொழிகளில் மொழிப்பெயர்க்கப்பட்ட நூல்களில் ஒன்றாகக் கூறப்படுகிறது. பல பேரறிஞர்கள் இந்தப் படைப்புக்கு உரை எழுதியுள்ளனர். தமிழ்மொழி மட்டுமின்றிப் பல அறிஞர்களால் பல மொழிகளில் உரை எழுதியுள்ளனர். திருக்குறள் கருத்துகள் அறநெறிகள், வாழ்வியல் நெறிகள், அரசியல் நெறிகள், ஒழுக்க நெறிகள், பொருளியல் நெறிகள், களவியல் நெறிகள், கற்பியல் நெறிகள் என்று வரிசைப்படுத்தக் கூடியவையாய் அமைந்திருக்கின்றன. (சுப்பராயன் & ஜெயகுமார், 2021).

தொடர்ந்து, சார்பெழுத்துகளில் ஒன்று குற்றியலிகரம் உள்ளது. குற்றியலிகரம், குறுமை + இயல் + இகரம் = குற்றியலிகரம் என்று புணர்ந்து உருவான சொல்; குறுகிய இயல்புடைய இகரம் என்பது பொருள் (சீனி நைனா முகம்மது, 2015).

குற்றிய லிகரம் நிற்றல் வேண்டும்
யாஎன் சினைமிசை உரைசைக் கிளவிக்கு
ஆவியின் வருஉம் மகரம் ஊர்ந்தே

(தொல்.34)

புணரியல் நிலையிடைக் குறுகலும் உரித்தே
உணரக் கூறின் முன்னர்த் தோன்றும்

(தொல். 35)

என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா. நிலைமொழியில் குற்றியலுகரம் வந்து வருமொழி முதலில் **'ய'** கரம் வந்தால், நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள **'உ'** கரம் **'இ'** கரமாக மாறும். இந்த இகரம் அரை மாத்திரை அளவு ஒலிக்கும். உதாரணத்திற்கு, **பரிசு + யாருக்கு** என்ற சொற்களைச் சேர்த்து ஒலித்தால் அது **பரிசியாருக்கு** என்றே ஒலிக்கிறது. பரிசு என்ற நிலைமொழியின் இறுதியிலுள்ள **'சு'**, அரை மாத்திரை ஒலிக்கும் குற்றியலுகரம் என்பதால், அது **'சி'** என மாறினாலும் அரை மாத்திரையே ஒலிக்கும். எனவே, இது குற்றியலிகரம் எனப்படும். ஆக, இவ்வாய்வின் நோக்கமானது திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ள குற்றியலிகரத்தைக் கண்டறிதலும் அதனை விளக்குதல் ஆகும்.

ஆய்வு வரையறை

இவ்வாய்வானது திருக்குறளை அடிப்படையாக் கொண்டுள்ளதால் திருக்குறளின் மூன்று பிரிவான அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பதுப்பால் ஆகியவையில் ஆய்வுக்குத் தொடர்புள்ள குறள்களை மட்டுமே உட்படுத்தி ஆராயப்பட்டுள்ளது. அதாவது, அறத்துப்பாலில் 4 அதிகாரங்களும் பொருட்பாலில் 5 அதிகாரங்களும் இன்பத்துப்பாலில் 1 அதிகாரமும் ஆகும்.

ஆய்விலக்கிய மீள்நோக்கு

திருக்குறளில் இலக்கணக்கூறுகள் குறித்துச் சில ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சீனிவாசன் சந்திரன், மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை (2024), 'திருக்குறள்களில் உம் இடைச்சொல்லின் பொருள் பயன்பாடு' என்கிற ஆய்வில் திருக்குறள்களில் உம் இடைச்சொல் உணர்த்தும் பொருள் பயன்பாட்டை ஆராய்ந்துள்ளனர். அடுத்து, நவீன் கணேசன், சரண் சுக்லாம் ஆத்மலிங்கம் (2023), 'திருக்குறளில்இடம்பெறும் ஒடு, ஓடு உருபின் பயன்பாடு' ஆய்வில், குறளில் ஒடு, ஓடு உருபு அமையும் முறையையும் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளைக் கொண்டிருப்பதையும் ஆய்ந்துள்ளனர். தொடர்ந்து, சு.சரவணன் (2015), 'திருக்குறளில் தன்மை விகுதிகள் – மொழியியல் பார்வை

என்ற ஆய்வில், தன்மை ஒருமை, பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் தொல்காப்பிய நூற்பாவின் அடிப்படையில் எவ்வாறு ஒத்தும் முரண்பாட்டுடனும் அமைகின்றன என்பதை மொழியியல் அடிப்படையில் ஆராய்ந்துள்ளார். மேலும், தி.தர்மலிங்கம் (2013), 'திருக்குறளில் புதிய உவம உருபுகள்' என்கிற ஆய்வில், தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட 36 உவம உருபுகள் தவிர்த்து பிற உவம உருபுகள் திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ளதா என்பதை ஆய்ந்துள்ளார். ஆகவே, ஆய்வாளரின் இவ்வாய்வு முன் ஆய்வுகளோடு வேறுபடுகின்றது.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வானது பண்புசார் முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வாகும். இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. ஆய்வுக்குத் தேவையான நூல்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள 10 அதிகாரங்களில் 10 குறள்கள் மட்டும் குற்றியலிகரத்தை ஏற்று வந்துள்ளன. எனவே, தரவுகள் முழுமையாகச் சேகரிக்கப்பட்டு நிரல்படுத்தப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பு

அதிகாரம் 18: வெஃகாமை

அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். (குறள் 178)

குறளின் பொருள்: ஒருவனுடைய செல்வத்திற்குக் குறைவு நேராதிருக்க வழி எது என்றால், அவன் பிறனுடைய கைப்பொருளை விரும்பாதிருத்தலாகும்.

இக்குறளில் **செல்வத்திற்கு** என்ற சொல் நிலைமொழியில் **குற்றியலுகரச்** சொல்லாக வந்து வருமொழியில் **யாதெனின்** என்ற **யகரம்** வருவதைக் காண முடிகின்றது, இந்நிலையில் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள **உகரம் இகரமாக** மாறும். ஆக, இந்த இகரமானது அரை மாத்திரை அளவு ஒலிக்கும்.

செல்வத்திற்(கு) + யாதெனின் = செல்வத்திற்கியாதெனின்

கு என்ற உகரமானது **கி** என்ற இகரமாகி அரை மாத்திரை அளவு ஒலிக்கும். வெண்பா இலக்கணம் பிறழாமல் திருவள்ளுவர் இக்குறளை கீழ்க்காணுமாறுதான் எழுதினார். வாசிப்பின் எளிமை கருதி, பதிப்புச் செய்தவர்கள் புணர்ச்சி பிரித்து எழுதியுள்ளனர்.

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

அதிகாரம் 26 : புலான்மறுத்தல்

அருளல்லது யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல். (குறள் 254)

குறளின் பொருள்: அருள் எஃது என்றால் ஓர் உயிரையும் கொல்லாமலிருத்தல் அருளல்லாது எஃது என்றால் உயிர்களைக்கொள்ளுதல் அதன் உடம்பைத் தின்னுதல் அறம் அல்லாதது.

இக்குறளில் **அருளல்லது** என்ற சொல் நிலைமொழியில் **குற்றியலுகர** சொல்லாக வந்து வருமொழியில் **யாதெனில்** என்ற **யகரத்தை** முதல் எழுத்தாகக் கொண்டு வருவதைக் காண முடிகின்றது, இந்நிலையில் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள **உகரம் இகரமாக** மாறும். அந்த இகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். எனவே இது குற்றியலிகரம் எனப்படும்.

அருளல்ல(து) + யாதெனில் = அருளல்ல தியாதெனில்

து என்ற உகரமானது **தி** என்ற இகரமாகி அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். வெண்பா இலக்கணம் பிறழாமல் திருவள்ளுவர் இக்குறளைக் கீழ்க்காணுமாறுதான் எழுதினார். வாசிப்பின் எளிமை கருதி, பதிப்புச் செய்தவர்கள் புணர்ச்சி பிரித்து எழுதியுள்ளனர்.

அருளல்ல தியாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல்

அதிகாரம் 30: வாய்மை

வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொலல்.(குறள் 291)

குறளின் பொருள்: வாய்மை என்று கூறப்படுவது எஃது என்றால், அஃது மற்றவர்க்கு ஒரு சிறிதும் தீங்கு இல்லாத சொற்களைச் சொல்லுதல் ஆகும்.

இக்குறளில் **எனப்படுவது** என்ற சொல் நிலைமொழியில் குற்றியலுகரச் சொல்லாக வந்து வருமொழியில் **யாதெனின்** என்ற யகரத்தை முதல் எழுத்தாகக் கொண்டு வருவதைக் காண முடிகின்றது, இந்நிலையில் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள **உகரம் இகரமாக** மாறும். அந்த இகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும்.

எனப்படுவ(து) + யாதெனின் = எனப்படுவ தியாதெனின்

து என்ற உகரமானது **தி** என்ற இகரமாகி அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். ஆக, வெண்பா இலக்கணம் பிறழாமல் திருவள்ளுவர் இக்குறளைக் கீழ்க்காணுமாறுதான் எழுதினார். வாசிப்பின் எளிமை கருதி, பதிப்புச் செய்தவர்கள் புணர்ச்சி பிரித்து எழுதியுள்ளனர்.

வாய்மை எனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொலல்

அதிகாரம் 33: கொல்லாமை

நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி. (குறள் 324)

குறளின் பொருள்: நல்ல வழி என்று அறநூல்களால் சொல்லப்படுவது எஃது என்றால், எந்த உயிரையும் கொல்லாத அறத்தைப் போற்றும் நெறியாகும்.

இதற்கு முந்தைய குறளான குறள் 291 போலவே இக்குறளில் **எனப்படுவது** என்ற சொல் நிலைமொழியில் **குற்றியலுகரச்** சொல்லாக வந்து வருமொழியில் **யாதெனின்** என்ற **யகரத்தை** முதல் எழுத்தாகக் கொண்டு வருவதைக் காண முடிகின்றது, இந்நிலையில் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள **உகரம் இகரமாக** மாறும். அந்த இகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும்.

எனப்படுவ(து) + யாதெனின்= எனப்படுவ தியாதெனின்

து என்ற உகரமானது **தி** என்ற இகரமாகி அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். வெண்பா இலக்கணம் பிறழாமல் திருவள்ளுவர் இக்குறளைக் கீழ்க்காணுமாறுதான் எழுதினார். வாசிப்பின் எளிமை கருதி, பதிப்புச் செய்தவர்கள் புணர்ச்சி பிரித்து எழுதியுள்ளனர்.

நல்லாறு எனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி

அதிகாரம் 59: ஒற்றாடல்

கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சாது யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று. (குறள் 585)

குறளின் பொருள்: ஐயுற முடியாத உருவத்தோடு, பார்த்தவருடைய கண்பார்வைக்கு அஞ்சாமல் எவ்விடத்திலும் மனத்திலுள்ளதை வெளிப்படுத்தாமல், இருக்கவல்லவனே ஒற்றன் ஆவன்.

இக்குறளில் **கண்ணஞ்சாது** என்ற சொல் நிலைமொழியில் **குற்றியலுகரச்** சொல்லாக வந்து வருமொழியில் **யாண்டும்** என்ற யகரத்தை முதல் எழுத்தாகக் கொண்டு வருவதைக் காண முடிகின்றது, இந்நிலையில் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள **உகரம் இகரமாக** மாறும். அந்த இகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும்.

கண்ணஞ்சா(து) + யாண்டும் = கண்ணஞ்சா தியாண்டும்

து என்ற உகரமானது **தி** என்ற இகரமாகி அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். வெண்பா இலக்கணம் பிறழாமல் திருவள்ளுவர் இக்குறளைக் கீழ்க்காணுமாறுதான் எழுதினார். வாசிப்பின் எளிமை கருதி, பதிப்புச் செய்தவர்கள் புணர்ச்சி பிரித்து எழுதியுள்ளனர்.

கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று

அதிகாரம் 81: பழைமை

பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. (குறள் 801)

குறளின் பொருள்: பழைமை என்று சொல்லப்படுவது எஃது என்று வினவினால் அது பழகியவர் உரிமைபற்றிச் செய்யும் செயலைக் கீழ்ப்படுத்தாமல் ஏற்கும் நட்பாகும்.

இதற்கு முந்தைய குறள் 291, 324 போலவே இக்குறளில் **எனப்படுவது** என்ற சொல் நிலைமொழியில் **குற்றியலுகரச்** சொல்லாக வந்து வருமொழியில் **யாதெனின்** என்ற **யகரத்தை** முதல் எழுத்தாகக் கொண்டு வருவதைக் காண முடிகின்றது, இந்நிலையில் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள **உகரம் இகரமாக** மாறும். அந்த இகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும்.

எனப்படுவ(து) + யாதெனின் = எனப்படுவ தியாதெனின்

து என்ற உகரமானது **தி** என்ற இகரமாகி அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். வெண்பா இலக்கணம் பிறழாமல் திருவள்ளுவர் இக்குறளைக் கீழ்க்காணுமாறுதான் எழுதினார். வாசிப்பின் எளிமை கருதி, பதிப்புச் செய்தவர்கள் புணர்ச்சி பிரித்து எழுதியுள்ளனர்.

பழைமை எனப்படுவ தியாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு

அதிகாரம் 85: புல்லறிவாண்மை

வெண்மை எனப்படுவது யாதெனின் ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு. (குறள் 844)

குறளின் பொருள்: புல்லறிவு என்று சொல்லப்படுவது யாது என்றால், யாம் அறிவுடையேம் என்று ஒருவன் தன்னைத்தானே மதித்துக் கொள்ளும் செருக்காகும்.

இதற்கு முந்தைய குறள் 291,324, 801 போலவே இக்குறளில் **எனப்படுவது** என்ற சொல் நிலைமொழியில் **குற்றியலுகரச்** சொல்லாக வந்து வருமொழியில் **யாதெனின்** என்ற **யகரத்தை** முதல் எழுத்தாகக் கொண்டு வருவதைக் காண முடிகின்றது, இந்நிலையில் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள **உகரம் இகரமாக** மாறும். அந்த இகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும்.

எனப்படுவ(து) + யாதெனின்= எனப்படுவ தியாதெனின்

து என்ற உகரமானது **தி** என்ற இகரமாகி அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். வெண்பா இலக்கணம் பிறழாமல் திருவள்ளுவர் இக்குறளைக் கீழ்க்காணுமாறுதான் எழுதினார். வாசிப்பின் எளிமை கருதி, பதிப்புச் செய்தவர்கள் புணர்ச்சி பிரித்து எழுதியுள்ளனர்.

வெண்மை <u>எனப்படுவ தியாதெனின்</u> ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு

அதிகாரம் 90: பெரியாரைப் பிழையாமை

<u>யாண்டுச்சென்று யாண்டும்</u> உளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர். (குறள் 895)

குறளின் பொருள்: மிக்க வலிமை உடைய அரசனால் வெகுளப்பட்டவர், அவனிடமிருந்து தப்புவதற்காக எங்கே சென்றாலும் எங்கும் வாழ முடியாது.

இக்குறளில் **யாண்டுச்சென்று** என்ற சொல் நிலைமொழியில் குற்றியலுகரச் சொல்லாக வந்து வருமொழியில் **யாண்டும்** என்ற சொல் **யகரத்தை** முதல் எழுத்தாகக் கொண்டு வருவதைக் காண முடிகின்றது, இந்நிலையில் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள **உகரம் இகரமாக** மாறும். அந்த இகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும்.

யாண்டுசென்(று) + யாண்டும்= யாண்டுச்சென் றியாண்டும்

று என்ற உகரமானது **றி** என்ற இகரமாகி அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். வெண்பா இலக்கணம் பிறழாமல் திருவள்ளுவர் இக்குறளைக் கீழ்க்காணுமாறுதான் எழுதினார். வாசிப்பின் எளிமை கருதி, பதிப்புச் செய்தவர்கள் புணர்ச்சி பிரித்து எழுதியுள்ளனர்.

<u>யாண்டுச்சென் றியாண்டும்</u> உளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர்

அதிகாரம் 105: நல்குரவு

இன்மையின் <u>இன்னாதது யாதெனின்</u> இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது. (குறள் 1041)

குறளின் பொருள்: வறுமையைப் போல் துன்பமானது எஃது என்று கேட்டால், வறுமையைப் போல் துன்பமானது வறுமை ஒன்றே ஆகும்.

இக்குறளில் **இன்னாதது** என்ற சொல் நிலைமொழியில் **குற்றியலுகரச்** சொல்லாக வந்து வருமொழியில் **யாதெனின்** என்ற சொல் **யகரத்தை** முதல் எழுத்தாகக் கொண்டு வருவதைக் காண முடிகின்றது, இந்நிலையில் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள **உகரம் இகரமாக** மாறும். அந்த இகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும்.

இன்னாத(து) + யாதெனின் = இன்னாத தியாதெனின்

து என்ற உகரமானது **தி** என்ற இகரமாகி அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். வெண்பா இலக்கணம் பிறழாமல் திருவள்ளுவர் இக்குறளைக் கீழ்க்காணுமாறுதான் எழுதினார். வாசிப்பின் எளிமை கருதி, பதிப்புச் செய்தவர்கள் புணர்ச்சி பிரித்து எழுதியுள்ளனர்.

இன்மையின் இன்னாத தியாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது

அதிகாரம் 130: நெஞ்சொடுபுலத்தல்

துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய

நெஞ்சந் துணையல் வழி. (குறள் 1299)

குறளின் பொருள்: ஒருவர்க்குத் துன்பம் வந்தபோது, தாம் உரிமையாகப் பெற்றுள்ள நெஞ்சமே துணையாகா விட்டால், வேறு யார் துணையாவார்?

இக்குறளில் **துன்பத்திற்கு** என்ற சொல் நிலைமொழியில் **குற்றியலுகரச்** சொல்லாக வந்து வருமொழியில் **யாரே** என்ற சொல் **யகரத்தை** முதல் எழுத்தாகக் கொண்டு வருவதைக் காண முடிகின்றது, இந்நிலையில் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள **உகரம் இகரமாக** மாறும். அந்த இகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும்.

துன்பத்திற்(கு) + யாரே = துன்பத்திற் கியாரே

கு என்ற உகரமானது **கி** என்ற இகரமாகி அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். வெண்பா இலக்கணம் பிறழாமல் திருவள்ளுவர் இக்குறளைக் கீழ்க்காணுமாறுதான் எழுதினார். வாசிப்பின் எளிமை கருதி, பதிப்புச் செய்தவர்கள் புணர்ச்சி பிரித்து எழுதியுள்ளனர்.

துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி

ஆக, ஆய்வாளர் திரட்டிய இந்தப் பத்துக் குறளிலும் குற்றியலிகரப் பயன்பாடு இருப்பதைக் கண்டறிய முடிந்தது. குற்றியலிகர விதிப்படி ஆய்வாளர் சொற்களை அடையாளம் கண்டு அதனைக் குற்றியலிகரச் சொற்களாக மாற்றி குறளை மறுமுறை எழுதியுள்ளார். உகரம் இகரமாக மாற்றம் கண்டு ஒரு மாத்திரையிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவிற்குக் குறுகி ஒலிக்கும் விளக்கங்களை ஆய்வாளர் தெளிவாக வழங்கியுள்ளார்.

முடிவுரை

திருவள்ளுவரால் இயற்றப்பட்ட திருக்குறள் என்னும் உன்னத நூல், எக்கால மனிதர்களுக்கும் ஒரு வழிகாட்டியாக இருந்து தமிழர்களின் புகழையும் உலகளவில் ஓங்கச் செய்கிறது. இந்நூல் மனித வாழ்க்கைக்குச் சிறந்த கருத்துகளை உள்ளடக்கிய நூலாக மட்டுமல்லாமல், பல இலக்கணக் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன என்பதனை அறிய முடிகிறது. இவ்வாய்வில் குற்றியலிகரம் கண்டறியப்பட்டு அவற்றின் பயன்பாடு விளக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பத்து அதிகாரங்களிலும் குற்றியலிகரம் மிகவும் தெளிவாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. ஆக, வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் அனைத்தையும் கொண்டுள்ள திருக்குறளிலும் இலக்கணத்தின் பயன்பாட்டினை அறிய முடிகின்றது. நல்ல தமிழ் இலக்கணம் கற்று அதன் பயனை அறிந்து நலம் பெறுவோம்.

துணைநூற்பட்டியல்

Navin Ganeson, Sharan Suklam Athma Lingam. The usage of Otu, □tu Urupu found in Thirukkuralm. (2023). Indian Journal of Tamil, 4(1) 13-19.

Saravanan, S. Thirukkuralil tanmai vikutikal – moliyiyal parvai. (2015). International Journal of Linguistics and Computational Applications (IJLCA), 2(3), 73-77. https://www.academia.edu/43367740/%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%95_%E0%AE%95%E0%AF%81%E0%AE%B1%E0%AE%B3%E0%AE%BF%E0%AE%B2_%E0%AE%A4%E0%AE%A9_%E0%AE%AE%E0%AF%88_%E0%AE%B5%E0%AE%BF%E0%AE%95%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%95%E0%AE%B3_%E0%AE%AE%E0%AF%8A%E0%AE%B4%E0%AE%BF%E0%AE%AF%E0%AE%BF%E0%AE%AF%E0%AE%B2_%E0%AE%AA%E0%AE%BE%E0%AE%B0_%E0%AE%B5%E0%AF%88_Tirukku%E1%B9%9Fa%E1%B8%B7il_ta%E1%B9%89mai_vikutika%E1%B8%B7_mo%E1%B8%BBiyiyal_p%C4%81rvai

Seeniwasan Sandran, Manonmani Devi M.A.R Annamalai. A Study on The Usage of “Um” Particle’s Defining Functions in Thirukkural. (2024). Malaysia Journal of Tamil, 2(2) 1-5. View of A Study on The Usage of ‘Um’ Particle’s Defining Functions in Tirukkural

Seeni Naina Mohamed,S (2015). Nallatamizh ilakkanam (Tamil Grammar), Ungalkural Enterprise, Penang.

Subbarayan,R, Jayakumar, T. (2021) Thirukkuralin Arivusar Nokkum Pokkum, International Research Journal of Tamil, 3(S-1),188-192. https://irjt.iorpress.org/index.php/irjt/article/view/409/202

Tharmalingam, T. New Parables in Thirukkural. (2023). Shanlax Internatinal Journal Tamil Research, 8(2), 108-114. https://shanlaxjournals.in/journals/index.php/tamil/article/view/6684/6319

%95_%E0%AE%95%E0%AF%81%E0%AE%B1%E0%AE%B3%E0%AE%BF%E0%AE%B2_%E0%AE%A4%E0%AE%A9_%E0%AE%AE%E0%AF%88_%E0%AE%B5%E0%AE%BF%E0%AE%95%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%95%E0%AE%B3_%E0%AE%AE%E0%AF%8A%E0%AE%B4%E0%AE%BF%E0%AE%AF%E0%AE%BF%E0%AE%AF%E0%AE%B2_%E0%AE%AA%E0%AE%BE%E0%AE%B0_%E0%AE%B5%E0%AF%88_Tirukku%E1%B9%9Fa%E1%B8%B7il_ta%E1%B9%89mai_vikutika%E1%B8%B7_mo%E1%B8%BBiyiyal_p%C4%81rvai

Seeniwasan Sandran, Manonmani Devi M.A.R Annamalai. A Study on The Usage of “Um” Particle’s Defining Functions in Thirukkural. (2024). Malaysia Journal of Tamil, 2(2) 1-5. View of A Study on The Usage of ‘Um’ Particle’s Defining Functions in Tirukkural

Seeni Naina Mohamed,S (2015). Nallatamizh ilakkanam (Tamil Grammar), Ungalkural Enterprise, Penang.

Subbarayan,R, Jayakumar, T. (2021) Thirukkuralin Arivusar Nokkum Pokkum, International Research Journal of Tamil, 3(S-1),188-192. https://irjt.iorpress.org/index.php/irjt/article/view/409/202

Tharmalingam, T. New Parables in Thirukkural. (2023). Shanlax Internatinal Journal Tamil Research, 8(2), 108-114. https://shanlaxjournals.in/journals/index.php/tamil/article/view/6684/6319

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Malaysian Journal of Tamil
eISSN: 2990-9694

கம்பராமாயணத்தில் வினையெச்சம் - பெயரெச்சம் இலக்கணத்தின் பயன்பாடு - ஓர் ஆய்வு

The Usage of ‘Peyareccam Vinaiyeccam’ in Kambaramayanam

சண்முகநாதன் நடராஜன் / Shanmuganathan Nadarajan[1]
மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Manonmani Devi M. A. R. Annamalai[2]

[1]Postgraduate Student, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.
[2]Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.

Date of Submission: 23-06-2025
Date of Acceptance: 25-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author’s Email:
manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கம்பர் இயற்றிய கம்பராமாயணம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. கம்பராமாயணம் சமுதாயத்தில் ஒரு தனி மனித வாழ்க்கைக்கு உகந்த மிகச் சிறந்த கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளது. இந்த ஆய்வின் நோக்கமானது கம்பராமாயணத்தில் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் ஆகிய இலக்கணக்கூறுகளைக் கண்டறிந்து அவற்றைப் பகுத்தாய்தல் செய்வதாகும். இஃது ஒரு பண்புசார் ஆய்வாகும். கம்பராமாயணத்தில், பெயரெச்சம் வினையெச்சம் ஆகிய இலக்கணக்கூறுகளின் பயன்பாட்டினைக் கண்டறிவது இவ்வாய்வின் கண்டுபிடிப்பாக அமைகிறது. மொத்தம் 10500 பாடல்கள் இவ்விதிகாசத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. அதில் ஆரணிய காண்டத்தில் சூர்பணகைப் படலத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 10 பாடல்களை மட்டும் இவ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கருச்சொற்கள் : கம்பராமாயணம், எச்சம், பெயரெச்சம், வினையெச்சம்

Abstract

Kambaramayanam, composed by Kamban, is regarded as a uniquely significant work in Tamil literary history. It provides profound insights that are highly relevant to an individual’s personal life. Furthermore, Kambaramayanam emphasizes moral integrity, righteous living, and unwavering adherence to ethical principles, making it an exceptional text filled with wisdom. The aim of this study is to analyze the grammatical elements noun participles and verb participles found in Kambaramayanam. This research is conducted as qualitative research, using explonary methods for the first objective and analytical methods for the second objective. Specifically, this study seeks to identify the usage of noun and verb participles within the epic. The Kambaramayanam comprises a total of 10,500 verses. For this research, the Surpanakha episode from the Aranya Kandam (Forest Section) has been selected. From this episode, 10 specific verses have been carefully chosen for analysis.

Keywords : Echam, Kambaramayanam, Peyareccam, Vinaiyeccam

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்களில் காலத்தினால் அழியாத இலக்கியமாகச் சிறப்பிடம் பெற்றது கம்பராமாயணமாகும். வடமொழியில் இராமாயணத்தை இயற்றியவர் வால்மீகி முனிவராவார். அதனைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் கலாச்சாரத்திற்கும் ஏற்ப தமிழாக்கம் செய்து கம்பர் தந்த காவியமே கம்பராமாயணமாகும். இக்காப்பியமானது பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் எனும் ஆறு காண்டங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன. இந்த ஆறு காண்டங்களில் 113 படலங்களும் 10500 பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இலக்கணப்படி, ஒரு காப்பியத்தில் தலைவன் எனப்படுபவன் பல நற்பண்புகளையும் சிறப்பம்சங்களையும் கொண்டிருத்தல் அவசியமாகக் கருதப்படுகின்றன. அந்த வகையில் கம்பராமாயணத்தில் இராமப்பிரான் தன்னிகரில்லாத் தலைவனாகப் போற்றப்படுகின்றார். கம்பராமாயணத்தில் கதை பாத்திரங்களின் பண்பு நலன்களுக்கு ஏற்றவாறும் சூழலுக்கு இசைந்தவாறும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்றவாறும் உரிய சந்தங்களோடு அமைத்துக் கம்பர் பாடி இருப்பது படிப்பவர்களின் மனத்தில் நன்கு பதிந்திருப்பதைக் காண முடிகின்றது. பிறர் மனைவியை நோக்கினால் அவனும் அவனைச் சார்ந்த சுற்றமும் குலமும் அழிந்துவிடும் என்பதை, **'பிறனில் விழைவோர் கிளையொடுங் கொடுப'** என்னும் வரிகளின் மூலம் உணர முடிகின்றது. 'யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல் வள்ளுவர் போல் இளங்கோவைப் போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே கண்டதில்லை, உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை என்று பாரதியார் பாடல் வரிகளில் காண முடிகிறது. மேலும், கம்பர் இயற்றிய இராமாயணத்தில் சமூகப் பிரதிபலிப்புகள், வாழ்வியல் சிந்தனைகள், அரசியல் சிந்தனைகள் ஆகியவை நிரம்பியுள்ளதாகவும் அதனை அரச சார்புள்ள இலக்கியம் எனவும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர் (Anurathamenan, 2023). இந்நூல் இவ்வளவு இனிமையாக இருப்பதற்கு முக்கியக் காரணமாக விளங்குவது இதில் கையாளப்பட்டிருக்கும் இலக்கணக் கூறுகளேயாகும். கம்பராமாயணப் பாடல்களில் வினையெச்சம் பெயரெச்சம் பயன்பாடு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதனை இவ்வாய்வின் வழி அறியலாம்.

இலக்கணம் (பெயரெச்சம் / வினையெச்சம்)

இலக்கண நூலாசிரியரான தொல்காப்பியர், எச்சத்தினை 'எஞ்சுபொருட்கிளவி' என்று குறிப்பிடுகின்றார். எச்சவினையானது, வினையெச்சம் பெயரெச்சம் என இரு வகைப்படுகிறது. முதலாவதாக, பெயரெச்சம். பெயரெச்சத்தை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை தெரிநிலைப் பெயரெச்சமும் குறிப்புப் பெயரெச்சமும் ஆகும். காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவது தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் எனப்படுகிறது. இதில் அ, உம் ஆகிய இரண்டு விகுதிகளும் தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தில் இடம்பெறும். கீழே காணப்படும் எடுத்துக்காட்டுகளின் வழி இதனை அறியலாம்.

இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்	போன வாகனம் ('அ' பெயரெச்ச விகுதி)
நிகழ்காலப் பெயரெச்சம்	போகிற போக்கு ('அ' பெயரெச்ச விகுதி)
எதிர்காலப் பெயரெச்சம்	பாடும் பாட்டு ('உம்' பெயரெச்ச விகுதி)

இதனையடுத்து, பெயரை அடியாகக் கொண்டு காலத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்தும் பெயரெச்சம் குறிப்புப் பெயரெச்சம் என்றழைக்கப்படுகிறது. இங்குக் குறிப்புப் பெயரெச்சமானது 'அ' என்னும் விகுதி பெற்று வரும். உதாரணமாக, அழகிய மயில், பெரிய படகு, புதிய சட்டை.

வினையெச்சமும் இரண்டு வகைப்படும். அவை தெரிநிலை வினையெச்சமும் குறிப்பு வினையெச்சமும் ஆகும். வினையெச்சச் சொற்கள் பெரும்பாலும் 'இ' அல்லது 'உ' ஆகிய விகுதிகளைக் கொண்டு முடியும். காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று, ஒரு வினைமுற்றினைக் கொண்டு முடிவடையும் எச்சவினைச்சொல் தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, விளையாடி முடித்தான், படித்து முடித்தான், நடந்து காட்டினான். மாறாக, ஒரு வினையெச்சத் தொடரில் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாமல், பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று ஒரு வினைமுற்றைக் கொண்டு முடியுமாயின் எச்சவினைச்சொல் குறிப்பு வினையெச்சம் என்றழைக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மௌனமாகப் பேசினாள், மெல்ல பாய்ந்தது, உரக்க கத்தினான்.

ஆய்வின் நோக்கம்

கம்பரால் இயற்றப்பட்ட சமய இதிகாச நூல்களில் ஒன்றான கம்பராமாயணத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட இலக்கணக்கூறுகளான பெயரெச்சம், வினையெச்சம் ஆகிய பகுதிகளை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கமாகும். இங்கு ஆய்வாளர் கம்பராமாயணப் பாடலில் பெயரெச்சம், வினையெச்சம் பயன்பாட்டினை அடையாளங்கண்டு சான்றுகளுடன் விளக்கம் அளிக்கும் வகையில் இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது.

ஆய்வு வரையறை

ஆய்வாளர் கம்பராமாயணத்தில் இடம்பெற்ற ஆரணிய காண்டம், அதிலும் குறிப்பாகச் சூர்ப்பணகைப் படலத்தை மட்டும் தேர்வு செய்து தமது ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாய்வுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நூல்களில், கம்பராமாயண உரையாசிரியர் வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியார் அவர்கள் இயற்றிய 'ஸ்ரீ கம்பராமாயணம் மூன்றாவது ஆரணிய காண்டம்' என்ற நூல் இந்த ஆய்விற்குப் பாடல்களை ஆராய்வதற்குத் துணைபுரிந்தது. இந்நூலை மேற்கோளாகக் கொண்டு சூர்ப்பணகைப் படலத்தில் இடம்பெற்ற 12 பாடல்களை மட்டும் தேர்வு செய்து அதில் காணப்பட்ட பெயரெச்சம் வினையெச்சம் ஆகிய இலக்கணக்கூறுகளை மட்டும் கண்டறிந்து விளக்கமளிக்கும் வகையில் இவ்வாய்வின் வரையறை அமைந்துள்ளது.

ஆய்விளக்கிய மீள்நோக்கு

த. திருமாறன் (2022). சீதையின் மனச் சீரின்மையும் கம்பர் காட்டும் உளவியல் தீர்வும் என்கின்ற ஆய்வில் ஒவ்வொரு மனித மனங்களிலும் பல சிக்கல்கள் காணப்பட்டாலும், கம்பர் தமது இலக்கியத்தில் சிக்கலுக்குண்டான பல தீர்வுகளைவும் மறைமுகமாகச் சொல்லி இருப்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், கம்பராமாயணத்தில் வெளிப்படும் உளவியல் கூறுகளின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சான்றாக அசோக வனத்தில் தனிமையில் கவலையாக இருக்கும் சீதையின் நிலமையை மையமாகக் கொள்வதே இவ்வாய்வின் சாரமாகும். அசோகவனத்தில் சீதை தனிமையில் இருந்தபோது அவளுக்கு ஏற்பட்ட அச்ச உணர்வுகளையும், தடுமாற்றங்களையும், எதிர்மறை எண்ணங்களையும், தற்கொலை மனப்பான்மையையும் அதிலிருந்து மீண்டு வர அனுமந்தரின் வார்த்தைகள் சிறந்த தீர்வாக அமைந்ததையும் இக்கட்டுரை உளவியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்கிறது. மேலும், அ. அனுராதமேனன் (2023). கம்பராமாயணம் சுட்டும் அரசுகள் - ஒரு விபரண ஆய்வு எனும் கட்டுரையில் கம்பராமாயணத்தில் காணப்படும் ஐந்து அரசுகள் பற்றியும் ஆட்சி முறைகளைப் பற்றியும் ஆட்சி புரிந்தவர்கள் பற்றியும் அரசியலில் இடம்பெற்ற பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொடர்ந்து, கு. கமலகுருஷ்ணன் (2022), உரைகளில் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு என்கின்ற ஆய்வில், பரிமேலழகர் உரையில் வரும் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு, நச்சினார்க்கினியர் உரையில் வரும் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு, எச்சம் துணைவினையைக்கொண்டு முற்றாதல் முதலியன குறித்து இவ்வாய்வில் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். எனவே, கம்பராமாயணத்தில் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் ஆகிய இலக்கணக்கூறுகளை அறிந்து ஆய்வை மேற்கொள்ளும் தேவை இருப்பதாலும், முந்தைய ஆய்வுகளோடு வேறுபட்டிருப்பதாலும் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வினை மேற்கொள்ள பண்புசார் அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தப்படுள்ளது. சூர்ப்பணகைப் படலத்தில் இடம்பெற்ற பாடல்களிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க பாக்களை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலும், இஃது ஒரு நூலக ஆய்வாகும். இந்த ஆய்வினை மேற்கொள்ள தேவையானத் தரவுகள் திரட்டப்பட்டன. ஆய்வுக் கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள், நூல்கள், இணைய பதிவுகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பும் கலந்துரையாடலும்

தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2736)

ஓதிமம் ஒதுங்க, கண்ட
உத்தமன், உழையள் ஆகும்
சீதை தன் நடையை நோக்கி, சிறியது ஓர்
முறுவல் செய்தான்;
மாது அவள் தானும், ஆண்டு வந்து,
நீர் உண்டு, மீளும்
போதகம் நடப்ப நோக்கி, புதியது ஓர்
முறுவல் பூத்த

பொருள்: இராமனும் சீதையும் கோதாவரிக் கரையில் தனிமையில் இருக்க, அங்கு நீர் அருந்த சில அன்னப்பறவைகள் வருகின்றன. அப்பொழுது அங்கு வரும் அன்னப்பறவைகளின் நடையை இராமன் பார்த்துச் சீதையின் நடையோடு ஒப்பிட்டு ஒரு புன்னகை செய்கிறான். அதே ஆற்றங்கரையில் நீர் அருந்த யானைகள் வருகின்றன. நீர் அருந்தி செல்லும் ஆண் யானையைச் சீதை பார்க்கிறாள். இராமனின் நடையை நினைத்துப் பார்த்து என்றும் இல்லாமல் அன்று புதியதாய் ஒரு புன்னகைச் செய்கிறாள் என்று இப்பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. இப்பாடல் வரியில் இடம்பெறும் **கண்ட உத்தமன்** என்பது பெயரெச்சமாகும். உத்தமன் என்ற பெயருடன் நிறைவுபெருவதால் கண்ட என்பது பெயரெச்சமாகும். இங்குக் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் கண்ட உத்தமன் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் எனப்படுகிறது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2742)

எண் தகும் இமையவர், அரக்கர்
எங்கள்மேல்
விட்டனர்; விலக்குதி,
என்ன மேலைநாள்
அண்டசத்து அருந் துயில்
துறந்த ஐயனைக்
கண்டனள், தன் கிளைக்கு
இறுதி காட்டுவாள்.

பொருள்: முன்னொரு காலத்தில் தேவர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி அரக்கர்கள் எல்லாம் தங்களைத் துன்புறுத்துவதாகத் திருமாலிடம் சென்று முறையிட்டனர். அத்துன்பத்திலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றும் படி திருமாலிடம் வேண்டி நின்றனர். அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க ஆதிசேசன் மேல் துயில் கொண்டிருந்த திருமாலும் தன் துயிலை விட்டு உலகத்தில் அவதரித்தார். அப்படி அவதரித்தவரே தன் குலத்திற்கே முடிவைத் தேடி தரும் சூர்ப்பணகைக்

கண்டாள் என்பது இப்பாடல் வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. மேலே கொடுக்கப்பட்ட வரிகளில் **துறந்த ஐயனை** எனுன் தொடர் பெயரெச்சமாக விளங்குகின்றது. ஐயன் என்கின்ற பெயருடன் நிறைவுபெருவதால் துறந்த என்பது தெரிநிலைப் பெயரெச்சமாகும். இதில் ‘அ’ என்கின்ற விகுதி இடம்பெற்றுள்ளது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2762)

பஞ்சி ஒளிர், விஞ்சு குளிர்
பல்லவம் அனுங்க,
செஞ் சேவிய கஞ்சம் நிகர்,
சீராடியாழ் ஆகி,
ஆம் சொல் இல மஞ்சளை என, அன்னம்
என, மின்னும்
வஞ்சி என, நஞ்சம் என, வஞ்ச
மகள் வந்தாள்

பொருள் : சூர்ப்பணகை நடந்து வரும் பொழுது அவளுடைய பாதம் பஞ்சு போல் மென்மையாக இருப்பதாக இப்பாடல் வரிகள் குறிப்பிடப்படுகிறன. மேலும், கொடியின் தளிர் அவள் பாதத்தைப் பார்த்து, ‘இவ்வளவு மென்மையாகவும் பளிச்சென்று ஒளி வீசுவதாகவும் இருக்கிறதே! நாம் இத்தகைய தோற்றத்தில் இல்லையே’, என்று கொடியின் தளிர் வருத்தப்படுகின்றது என்றும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. மேலும், கம்பர் சூர்ப்பணகையின் பாதம் தாமரை மலர் போல் சிவந்த நிறத்தில் இருப்பதாகவும் அப்படிப்பட்ட பாதங்களில் அடி எடுத்து வைத்து நடந்து வருவது மயில் போலவும் அன்னம் போலவும் மென்மையாக இருக்கிறது என்றும் கம்பர் சித்தரிக்கிறார். மின்னுகின்ற வஞ்சிக்கொடி போல அழகாய் காட்சி அளித்தாலும், மென்மையாக அன்னம் போல நடந்து வந்தாலும், சூர்ப்பணகை எண்ணத்தில் இராமனை மயக்கும் வஞ்சம் இருந்ததால் ‘வஞ்ச மகள் வந்தாள்’, என்று மேலே உள்ள வரிகளில் கம்பர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். **மின்னும் வஞ்சி** எனுன் தொடர் பெயரெச்சமாக விளங்குகின்றது. வஞ்சி என்கின்ற பெயருடன் நிறைவுபெருவதால் மின்னும் என்பது பெயரெச்சமாகும். மின்னும் வஞ்சி என்கின்ற தொடர் இங்குக் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுகிறது. எனவே, இது தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மின்னும் வஞ்சி என்பது எதிர்காலப் பெயரெச்சமாகும். இங்கு எதிர்காலத்தை ‘உம்’ என்கின்ற விகுதி உணர்த்துகிறது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2771)

அவ் உரை கேட்ட வீரன்,
ஐயுறு மனத்தான், செய்கை
செய்விது அன்று; அறிதல் ஆகும் சிறிதின்
என்று உணர செங்கண்
வெவ் உரு அமைந்தோன் தங்கை என்றது
மெய்ம்மை ஆயின்
இவ் உரு இயைந்த தன்மை இயம்புதி
இயல்பின் என்றான்.

பொருள் : ராமன் உண்மையிலேயே சூர்ப்பணகை யார் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார். அப்பொழுது சூர்ப்பணகை தான் பிரம்மாவின் பேத்தி எனவும் குபேரனின் தங்கை எனவும் ராவணனின் தங்கை எனவும் கூறுகிறாள். ராவணனின் தங்கை என்றால் நிச்சயம் அவள் ஓர் அரைக்கையாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்று இராமன் எண்ணுகிறார். உடனே, இராமரின் மனத்தில் சந்தேகம் வர சூர்ப்பணகையிடம் சில வினாக்களை எழுப்புகிறார். அப்பொழுது சூர்பணியின் கண்கள் கோவத்தால் சிவக்கிறது. உண்மையிலேயே இராவணனின் தங்கை என்றால், இந்தத் தெய்வ வடிவம் ஏற்பட்ட தன்மை எப்படி நேர்ந்தது என்பதைச் சூர்ப்பணங்கையிடம் வினா எழுப்புகிறார். இந்த வரிகளில் உள்ள **கேட்ட வீரன்** என்பது பெயரெச்சத்தைக் குறிக்கின்றது. இது தெரிநிலைப் பெயரெச்சமாகும். வீரன் என்ற பெயருடன் நிறைவுபெருவதால் கேட்ட என்பது பெயரெச்சமாக விளங்குகிறது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2798)

வளை எயிற்றவர்களோடு வரும்

விளையாட்டு என்றாலும்,

விளைவன தீமையே ஆம் என்பதை

உணர்ந்து, வீரன்,

உளைவன இயற்றல்; ஒல்லை உன்

நிலை உணருமாகில்,

இளையவன் முனியும்; நங்கை! ஏகுதி

விரைவில் என்றான்.

பொருள் : ஒருநாள் சூர்ப்பணகை இராமனோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது சீதை அவ்வழியே நடந்து வருகிறாள். சூர்ப்பணகை சீதையின் அழகைக் கண்டு வியந்து பார்க்கிறாள். பிறகு அவள் மேல் கோபம் கொள்கிறாள். சீதையைப் பார்த்து அவள் ஓர் அரக்கி என்று இராமனிடம் கூறுகிறாள். அதுமட்டுமல்லாமல், சீதையை நம்பவே கூடாது என்று இராமனிடம் சொல்லி வைக்கிறாள். அச்சமயம் சீதை அஞ்சு நடுங்கி இராமனின் பின்னால் சென்று ஒளிந்து கொள்கிறாள். உடனே, இராமன் விளையாடியது போதும் என்று சூர்ப்பணங்கையை அவ்விடத்தை விட்டு விரட்டுகிறான். கோரை பற்களைக் கொண்ட அரக்கர்களோடு விளையாடினால் தீமையைப் பயக்கும் என்று உணர்கிறான். மேலும், சூர்ப்பணகையைச் சீக்கிரமே அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்று விடுமாறும், இலக்குவன் வந்தால் நிச்சயம் கோபப்படுவான் என்றும் நினைத்து அவளை விரட்ட முற்படுகிறான். இப்பாடல் வரியில் இடம்பெரும் **வரும் விளையாட்டு** எனும் தொடரானது பெயரெச்சமாகும். விளையாட்டு என்ற பெயருடன் நிறைவுபெருவதால் வரும் என்பது பெயரெச்சமாகும். இங்குக் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் வரும் விளையாட்டு தெரிநிலைப் பெயரெச்சமாகக் கருதப்படுகிறது.

தெரிநிலை வினையெச்சம்

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2826)

அக் கணத்து அவள் வாய் திறந்து

அரற்றினாள் அமலை,

திக்கு அனைத்திலும் சென்றது;

தேவர்தம் செவியும்

புக்கது; உற்றது புகழ்வது ஏன்?

மூக்கு எனும் புழையூடு

உக்க சோரியின் ஈரம் உற்று,

உருகியது உலகம்.

பொருள் : இலக்குவண் சூர்ப்பணங்கையின் மூக்கை அறுத்து எறியும் பொழுது அவள் வாய் திறந்து அழுகிறாள். அவளின் வலியையும் அவமானத்தையும் துன்பத்தையும் கம்பன் பாட்டில் எடுத்துரைக்கிறார். அஃதாவது, அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு சூர்ப்பனகை வாய் திறந்து அலறிய பொழுது அந்த அலறல் ஓசை அனைத்துத் திசைகளுக்கும் சென்றன. மேலும், அவளுடைய கதறல் வானுலகையும் எட்டியது; தேவர்களின் காதையும் எட்டியது. சூர்ப்பனங்கையின் மூக்கில் இருந்து வடிந்து ஓடிய இரத்தம் உலகம் அனைத்தையும் நனைத்தது என்று இப்பாடல் வரி உணர்த்துகின்றன. மேலே காணப்படும் **திறந்து அரற்றினாள்** எனும் தொடரானது வினையெச்சமாகும். அரற்றினாள் என்கின்ற வினையுடன் நிறைவுபெறுவதால் திறந்த என்பது வினையெச்சமாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும், இது காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று காட்டுவதால், இதனைத் தெரிநிலை வினையெச்சம் என்று கூறப்படுகிறது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2792)

பொரு திறத்தானை நோக்கி பூவையை,

நோக்கி நின்றாள்,

கருதமற்று இனிவேறு இல்லை;

கமலத்துக் கடவுள்தானே,

ஒரு திறத்து உணர நோக்கி, உருவினுக்கு,

உலகம் மூன்றின்

இரு திறத்தார்க்கும், செய்த வரம்பு இவர்

இருவர் என்றாள்.

பொருள் : போரில் வல்லமை பெற்ற இராமனையும் அழகில் சிறந்தவளாக விளங்கும் சீதையையும் கண்டு வியந்து நிற்கிறாள் சூர்ப்பணகை. மேலும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரம்மனுக்கு நிகராக இராமனைச் சித்தரிக்கிறாள். இராமரும் சீதையும் தெய்வீகமான ஜோடி எனவும் இனி யாரையும் நினைக்க வேண்டியது இல்லை. இந்த இருவருமே தான் உலகிலேயே உண்மையான தெய்வங்கள் என்று எண்ணுகிறாள். கமலத்தின் மேல் வாழும் கடவுள் பிரம்மாவைப் போல இந்த இருவரையுமே காட்சியளிப்பதோடு, இவ்விருவரும் உலகத்தின் மூன்று நிலைகளையும் நிர்வகிக்கும் இரு பரம்பொருள்கள் எனவும் சூர்ப்பணங்கை சித்தரிப்பதாக இப்பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன. இப்பாடல் வரியில் இடம்பெறும் **நோக்கி நின்றாள்** எனும் தொடரானது தெரிநிலை வினையெச்சமாகும். நின்றான் என்ற வினையுடன் நிறைவுபெருவதால் நோக்கி என்பது வினையெச்சமாகும்.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2831)

ஊற்றும் மிக்க நீர் அருவியின்
ஒழுகிய குருதிச்
சேற்று வெள்ளத்துள் திரிபவள்,
தேவரும் இரிய,
கூற்றும் உட்கும் தன் குலத்தினோர்
எலாம் கூறி,
ஆற்றுகிற்கிலள்; பற்பல பன்னி
நின்று அழைத்தாள்.

பொருள் : ஒரு பெண் போரில் ஏற்பட்ட காயங்களால் ரத்த வெள்ளத்தில் அலைந்து திரிவதை இப்பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன. மேலும், அவளுடைய நிலையைக் கண்ட தேவர்கள் கூட மனம் இறங்கும் அளவிற்கு அவளுடைய நிலை இருந்தது. அவள் மரணத்திற்குச் சிறிதும் அஞ்சாமல் தனது வீரர்களின் பெயர்களை உச்சரித்த வண்ணம் இருக்கிறாள். அவளால் தனது உணர்வுகளை அடக்க முடியவில்லை. இருந்த போதும் அவள் விடாமல் தனது குலத்தினரை அழைத்துக் கொண்டே இருந்தாள் என்பதனை கம்பர் மேலே காணப்படும் வரிகளின் மூலம் எடுத்துரைக்கிறார். இப்பாடல் வரியில் உள்ள **நின்று அழைத்தாள்** என்பது வினையெச்சமாகும். அழைத்தாள் என்ற வினையுடன் நிறைவுபெருவதால் நின்று என்பது வினையெச்சமாகும். இங்குக் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் நின்று அழைத்தாள் என்பது தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்படுகிறது. இங்கு வினையெச்சச் சொல்லானது 'உ' என்ற ஓசையைக் கொண்டு முடிகிறது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2851)

மூரல் முறுவலன், இளைய
மொய்ம் மினோன் முகம் நோக்கி,
வீர! விரைந்தனை, இவள்தன்
விடு காதும்,கொடி மூக்கும்,
ஈர நினைந்து இவள் இளைத்த
பிழை ஏன்? என்றி இறை வனவ,
சூர நெடுந்தகை அவனை
அடி வணங்கிச் சொல்லுவான்.

பொருள் : இராமன் புன்சிரிப்புடன் தன் தம்பி இலக்குவணனை நோக்கி ''வீரனே சூர்ப்பணங்கையின் காதையும் மூக்கையும் அறுத்தெறிந்ததற்கு என்ன காரணம்? அவள் செய்த குற்றம் தான் என்ன?", என்று வினவினார். அறிவும் பணிவும் மிக்க இலக்குவணன் இராமனின் திருவடியைப் பணிந்து நடந்தவற்றைக் கூறலானான் என்று இந்த வரிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. **வணங்கிச் சொல்லுவான்** எனுன் தொடர் வினையெச்சமாக விளங்குகின்றது. சொல்லுவான் என்கின்ற வினையுடன் நிறைவுபெருவதால் வணங்கி என்பது வினையெச்சமாகும். இதில் 'இ' என்கின்ற விகுதி இடம்பெற்றுள்ளது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2874)

ஏற்ற நெடுங் கொடி மூக்கும், இரு காதும்
முலை இரண்டும், இழந்தும் வாழ
ஆற்றுவனே? வஞ்சனையால், உமை உள்ள
பரிசு அறிவான் அமைந்தது அன்றோ?
காற்றினிலும் கனலினிலும் கடியானை,
கொடியானை, கரனை, உங்கள்
கூற்றுவனை இப்பொழுதே கொணர்கின்றேன்
என்று சலம் கொண்டு போனாள்.

பொருள் : என் அழகுடன் பொருந்தி இருந்த எனது மூக்கு, காது, மார்பகங்கள் ஆகியவற்றை வெட்டி எரிந்த பிறகும், உயிரோடு வாழ்வதைப் பொறுத்திருப்பேனா? மாட்டேன், என்று சூர்ப்பணகை கூறுகிறார். மேலும், உன்னுடைய வஞ்சனையினால் இந்நிலைக்கு என்னை ஆளாக்கி விட்டாய் அல்லவா? ''நீரையும் நெருப்பையும் விட ஆற்றல் உடைய கொடியவனான ஒருவனைக் கூட்டி வந்து உன்னை அளிக்கச் செய்கிறேன்'', என்று தனியாத கோபத்துடன் கூறி செல்கிறாள் சூர்ப்பணகை என்பதையே இவ்வரிகள் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. மேலே கொடுக்கப்பட்ட வரிகளில் வினையெச்சம் என்று அடையாளங் காணப்பட்ட தொடரானது **கொண்டு போனாள்** எனும் தொடராகும். இதில் போனாள் என்கின்ற வினையுடன் நிறைவுபெருவதால் கொண்டு என்பது தெரிநிலை வினையெச்சமாகும்.

முடிவுரை

கம்பரால் இயற்றப்பட்ட கம்பராமாயணம் எனும் இதிகாசமானது உலகப்புகழ் பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நூல் மனித வாழ்க்கைக்குச் சிறந்த கருத்துகளை உள்ளடக்கிய நூலாக மட்டுமல்லாமல், பல இலக்கணக் கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன என்பதனை அறிய முடிகிறது. இவ்வாய்வில் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் கண்டறியப்பட்டு அவற்றின் பயன்பாடு விளக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கம்பராமாயணத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 10500 பாடல்களிலிருந்து, சூர்ப்பணகைப் படலத்தில் உள்ள 10 பாடல்கள் மட்டும் தேர்தெடுக்கப்பட்டு, இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்தப் பத்துப் பாடல்களிலும் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் ஆகிய இலக்கணக்கூறுகளை மிகவும் அழகாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. மேலும், இவ்வாய்வில் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் பயன்பாடு பற்றிய விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பாடல் வரிகளுக்கு அழகைச் சேர்ப்பது இலக்கணங்களே என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எனவே, இலக்கியங்களையும் இலக்கணங்களையும் நம் இரு கண்களுக்கு ஒப்பாகக் கருதி, முறையாகக் கற்று மொழியறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல்

Kavitha, P., & Senthilkumar, S. (2021). கம்பராமாயணம் கற்பிக்கும் தனிமனித அறநெறி Individual Morality as Prescribed by Kambha Ramayanam. Journal of Tamil Peraivu (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்), 10(2), 93-100.

Anurathamenan, A. (2023). கம்பராமாயணம் சுட்டும் அரசுகள்-ஒரு விபரண ஆய்வு.

Kamalakrishnan, K. (2022). உரைகளில் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு. Journal of Indian Studies (இந்திய ஆய்விதழ்), 15(1), 20-34.

Seeni Naina Mohammed, S. (2022). Nalla Tamil Ilakkanam, Zafar Sdn. Bhd, Penang, Malaysia.

கோபால கிருஷ்ணமாசார்யார், வை. மு.(kōpāla kiruṣṇamācāryār vai mu)(1965). வை.மு. நரசிம்மன். சென்னை.

Nuhman, M. A. (2024). மொழியியல் நோக்கில் இலக்கணமும் இலக்கண மரபுகளும்.

Vasantakumaran, S. (2020). Improve learning of peyareccam by using film technique [திரைப்பட உத்தியைப் பயன்படுத்தி மாணவர்களின் பெயரெச்சம் கற்றலை மேம்படுத்துதல்].Muallim Journal of Social Sciences and Humanities, 73-78.

Sundaram, V. A. (2021). Iconic and Historic Mea Culpa in CN Annadurai" s The Swooning of the God of Justice. International Journal of English: Literature, Language & Skills.

Thirunavukkarasu, S. (2021). Tamil̠ ilakkaṇac ciṟappukaḷ [Specialty in Tamil grammar]: தமிழ் இலக்கணச் சிறப்புகள். Muallim Journal of Social Sciences and Humanities, 10-16.

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Malaysian Journal of Tamil
eISSN: 2990-9694

கொன்றை வேந்தனில் ஏவல் வினை முற்று இலக்கணத்தின் பயன்பாடு - ஓர் ஆய்வு

Imperative Verbs in Kondrai Vendhan – A Study

Paskaran Krishnan / பாஸ்கரன் கிருஷ்ணன்[1]
Manonmani Devi M.A.R Annamalai / மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை[2]

[1]Postgraduate Student, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia
[2]Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia

Date of Submission: 23-06-2025
Date of Acceptance: 25-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email: manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கொன்றை வேந்தன் ஒரு நீதி நூலாகக் கருதப்படுகிறது. ஒரு மனிதனுக்குத் தேவையான பல வாழ்வியல் கருத்துகளைப் பல்வேறு கோணங்களில் எடுத்துரைப்பது இந்நூலின் பயனாகும். இந்த ஆய்வின் நோக்கமானது கொன்றை வேந்தன் பாக்களில் ஏவல் வினைமுற்று இலக்கணத்தைக் கண்டறிவதும் பகுத்தாய்தலும் ஆகும். இஃது ஒரு பண்புசார் ஆய்வாக அமைகிறது. கொன்றை வேந்தன் பாக்களில் ஏவல் வினைமுற்றுகளின் பயன்பாட்டினைக் கண்டறிவது இவ்வாய்வின் கண்டுபிடிப்பாக அமைகிறது. மொத்தம் 91 பாக்கள் கொண்ட கொன்றை வேந்தனில் 23 பாக்களில் ஏவல் வினைமுற்றுகளின் பயன்பாடு கண்டறியப்பட்டன. அவற்றில் 10 பாக்கள் இவ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன.

கருச்சொற்கள்: கொன்றை வேந்தன், ஏவல் வினைமுற்று, நீதி நூல்

Abstract

Kondrai Vendan is considered a work of ethical literature, offering various perspectives on life principles essential for individuals. The objective of this study is to identify and analyze the grammatical structure of imperative verb forms found in the verses of Kondrai Vendan. This research is conducted as qualitative research, using explanatory methods for the first objective and analytical methods for the second objective. The key finding of this research is the identification of the usage of imperative verb forms within Kondrai Vendan. Among the 91 total verses, imperative verb forms were found in 23 verses. Among them, 10 verses were included in this study for analysis.

Keywords: Eval Vinaimutru, Kondrai Vendan, Niithi Nool

முன்னுரை

இலக்கியம் - கொன்றை வேந்தன்

'இளமையில் கல்வி சிலைமேல் எழுத்து' எனும் பழமொழி, இளம் வயதில் கற்கும் பாடம் சிலைமேல் எழுதப்பட்ட எழுத்து போல் அழியாமல் பதிந்திருக்கும்; நல்லதும் கெட்டதும் இளமையில் கற்றுக்கொள்ளும் எதுவுமே வாழ்க்கை முழுதும் கூடவே வரும் என்று பொருளை நமக்கு உணர்த்துகிறது. இக்கருத்தினை மையமாகவைத்து ஔவையார் சிறுவர்களுக்கான பல நீதி நூல்களை இயற்றியுள்ளார். அறக் கருத்துகளின் மூலம் நல்ல மனிதரை உருவாக்க முடியும் என்பது ஔவையாரின் கருத்து. இளமையிலேயே பல விடயங்களைச் சிறுவர்களுக்கு எளிதில் பதியவைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையில் சிறுவர்களுக்காக இலகுவான சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தி நீதி நூல்கள் பல படைக்கப்பட்டன. கொன்றை வேந்தன் என்பது ஒரு சிறந்த தமிழ் இலக்கிய நூல். ஔவையார் எழுதிய அறநூல்களில் ஒன்று கொன்றை வேந்தன். இந்நூலில் மொத்தம் 91 பாக்கள் அல்லது பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஓர் அடியில் நாற்சீர்கள் அமைந்த எளிமை, ஓசை, நயம் பொருள் ஆழம் கொண்ட நூல் இது. கொன்றை எனும் மரத்தில் மலரும் மலர் கொன்றை மலர் எனப்படும். இக்கொன்றை மலரை விரும்பி அணியும் கடவுள் சிவபெருமான் ஆவார். சிவனின் மைந்தனான முருகனைப் போற்றி இந்த அறநூல் பாடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் காப்புச் செய்யுள்,

"கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடிஇணை

என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே"

என்று அமைந்துள்ளது. ஒரு மனிதனை முறையாக நல்வழிப் படுத்தி முழுமையாக்கும் வகையில் கொன்றை வேந்தன் பாக்கள் அமைந்துள்ளன. எளிய ஒற்றை வரிகளில் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான நீதிபோதனையை அழகுற சொல்லிச் செல்வது இந்த நூலின் குணமாக அமைகிறது.

இலக்கணம் - ஏவல் வினைமுற்று

ஒரு செயலைக் குறிப்பது வினைச்சொல். வாக்கியங்களில் வினைச்சொல் வினைமுற்றாக அமைவதுமுண்டு. ஒரு வினைச்சொல்லால் நாம் ஒருவரைக் கட்டளையிடலாம்; உத்தரவிடலாம். முன்னிலையில் இருப்போரை ஒரு வினையை நிகழ்த்துமாறு ஏவுதற்குப் பயன்படும் வினைவடிவம் ஏவல் வினை என்கிறது நம் தமிழ் இலக்கணம். ஏவல் என்றால் ஏவுதல், கட்டளையிடுதல் என்று பொருள்படும். நம் முன் உள்ள ஒருவரை ஒரு செயலைச் செய்யுமாறு ஏவும் வினைமுற்று ஏவல் வினைமுற்று ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டாக: செல், வா, போ, படி, நட, தேடு, உண், கொள்

மேலே குறிப்பிடபட்ட ஒரு சில வினைச்சொற்கள் வாக்கியங்களில் இறுதியில் வந்து முற்றுப் பெறுகின்றன. பொருள் முற்றுப்பெற்ற வினைச்சொற்களை முற்றுவினை அல்லது வினைமுற்று என்பர். இதுபோன்ற வினைச்சொற்களை ஒருவரை நோக்கிச் சொல்லும் போது வாக்கிய அமைப்புகளில் அவற்றை ஏவல் வினை என்கிறோம்.

ஆய்வு நோக்கம்

ஔவையார் இயற்றிய அறநூல்களுள் ஒன்றான கொன்றை வேந்தன் பாக்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஏவல் வினைமுற்று இலக்கணப் பயன்பாட்டை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் தலையாய நோக்கமாகும்.

ஆய்வு வரையறை

கொன்றை வேந்தனில் உள்ள 91 பாக்களில் இடம்பெற்றுள்ள ஏவல் வினைமுற்றுகள் முறையே கண்டறியப்பட்டுள்ளன. பின், கண்டறியப்பட்ட சீர்களில் 23 ஏவல் வினைமுற்றுகள்

அடையாளங்காணப்பட்டன. அவ்வினைமுற்றுகளில் 10 ஏவல் வினைமுற்றுகளை அடையாளங்கண்டு விளக்கமளிக்கும் வகையில் இவ்வாய்வின் வரையறை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வுக்கு தே.பா.சின்னசாமி இயற்றிய ‘அவ்வையாரின் நீதி நூல்கள்’ (மூலமும் எளிய உரையும்) எனும் நூல் முதன்மை நூலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

ஆய்விலக்கிய மீள்நோக்கு

கொன்றை வேந்தனில் ஏவல் வினைமுற்று இலக்கணத்தின் பயன்பாடு - ஓர் ஆய்வு எனும் தலைப்பில் ஆய்வுகள் இதற்கு முன்பு மேற்கொள்ளப்படவில்லை. சு.ஜெனிப்பர் (2016), ‘கொன்றை வேந்தன் காட்டும் அறநெறிகள்’ என்கிற ஆய்வில், கொன்றை வேந்தன் உணர்த்தும் அறநெறிகளை இறைவன், கல்வி, இல்லறம், கற்பு, சிக்கனம், பெண்கள், பெற்றோர் போன்ற கருப்பொருள்களை மையமாக வைத்து ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். தொடர்ந்து, ம.சந்திரசேகர் (2024), ‘Kondrai Vendhan by Tamil Saint Poet Avvaiyar: A Beacon of Ethical Living’ என்கிற ஆய்வில், கொன்றை வேந்தன் காட்டும் படிப்பினையைக் கல்வி, நேர்மை, மரியாதை போன்ற கருப்பொருள்களை முதன்மையாக வைத்து ஆராய்ந்துள்ளார். மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வுகள் பொதுவாக கொன்றை வேந்தன் மனித வாழ்க்கையில் காட்டும் அறகருத்துகளை விளக்குவனாக அமைந்தன. ஆய்வாளரின் ஆய்வு, கொன்றை வேந்தனில் காணப்படும் ஏவல் வினைமுற்று இலக்கணத்தைக் குறித்து ஆராய்ந்து இருப்பதால், ஆய்வாளரின் இவ்வாய்வு முன்னாய்வுவோடு வேறுபடுகின்றது.

ஆய்விலக்கிய அணுகுமுறை

கொன்றை வேந்தனில் ஏவல் வினைமுற்று இலக்கணத்தின் பயன்பாட்டினை ஆராய்வதால் இஃது ஒரு பண்புசார் ஆய்வாக அமைகிறது. இது பகுப்பாய்வு விளக்க முறையில் இருப்பதாலும் இதை விளக்கமுறை ஆய்வாகவும் கொள்ளலாம். இந்த ஆய்வில் 2 பண்புசார் அணுகுமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாவதாக, நூலகப் பகுப்பாய்வு முறை. கொன்றை வேந்தன் எனும் நீதி நூலிலுள்ள பாக்களின் ஏவல் வினைமுற்றினை ஆராய்வதால், இதில் நூல் பகுப்பாய்வு முறை கையாளப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவதாக, கொன்றை வேந்தன் பாக்களை ஆழமாக ஆராய்வதன் வழி உள்ளடக்க பகுப்பாய்வு முறையும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஆய்வாளர் நூல்கள், ஆய்வேடுகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், இணைய பதிவுகள் முதலானவற்றைத் தரவுக்கான மூலங்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவற்றின் கண்டுபிடிப்புகளை மையமாக வைத்து கொன்றை வேந்தனில் ஏவல் வினைமுற்று இலக்கணத்தின் பயன்பாட்டினை விவாதித்துள்ளார்.

ஆய்வு கண்டுபிடிப்பும் கலந்துரையாடலும்

1. கொன்றை வேந்தன்

<u>**ஐயம் புகினும் செய்வன செய் - 9**</u>

பொருள்: ஒருவர் பிச்சை எடுக்க நேரிட்டாலும் செய்ய வேண்டிய செயல்களைச் செய்யப் பணிக்கிறார் ஔவையார். பிச்சை எடுத்து வாழும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும் நீ செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செம்மையாகச் **செய்** என்று உத்தரவிட்டுள்ளார். அதுமட்டுமின்றி, பிச்சை ஏற்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டாலும் செய்யக்கூடாத இழிசெயல்களையும் தீயசெயல்களையும் பாவச்செயல்களையும் செய்யாதே எனவும் இங்குப் பொருள்படுகின்றது. பிச்சை எடுத்தாலும் நெறிபிறழாமல் வாழ வேண்டும் என்பதை ஔவையார் இவ்வரியின் மூலம் ஏவல் வினைமுற்றினைப் பயன்படுத்திக் கட்டளையிட்டுள்ளார்.

இப்பாடலில், ஔவையார் **செய்** என்ற ஏவல் வினைமுற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இங்குச் **செய்** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி ஒருவரை ஒருவினையைச் செய்யப் பணிக்கிறார். **செய்** என்ற சொல் ஏவல் வினைமுற்றாக நின்று பாடலில் பொருள் தருகிறது.

கொன்றை வேந்தன் - 9	ஐயம் புகினும் செய்வன செய்
ஏவல் வினைமுற்று 1	செய் - செய்ய வேண்டும்

2. கொன்றை வேந்தன்

ஆஃகமும் காசும் சிக்கெனத் தேடு - 13

பொருள்: அஃகம் என்றால் ஒரு வகைத் தானியம் என்றும் காசு என்றால் பணம் என்றும் பொருள்படும். இவை இரண்டையும் ஒருவன் சிக்கனமாக இருந்து இளமைக் காலத்திலேயே தேடிக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கட்டளையிடுகிறார் ஔவையார். பணம் பொருள் ஆகியவற்றைப் பெறுவதில் சிக்கனப் போக்கைத் **தேடு** என்று கூறியுள்ளார். ஆக, நம்மிடமுள்ள தானியங்களையும் தனத்தையும் தவறாகவோ அவசியமில்லாமலோ செலவழித்துவிடாமல் இறுக்கமாக இருந்து பாதுகாத்து, அவற்றின் வளத்தைப் பெருக்க வழிதேட வேண்டும் என்கிறார் நம் மூதாட்டி.

இப்பாடலில், ஔவையார் **தேடு** என்ற ஏவல் வினைமுற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இங்கு, **தேடு** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி ஒருவரை ஒரு வழியைத் தேடப் கட்டளையிடுகிறார். **தேடு** என்ற சொல் ஏவல் வினைமுற்றாக நின்று பாடலில் பொருள் தருகிறது.

கொன்றை வேந்தன் - 13	அகமும் காசும் சிக்கெனத் தேடு
ஏவல் வினைமுற்று 2	தேடு - தேட வேண்டும்

3. கொன்றை வேந்தன்

கிட்டாது ஆயின் வெட்டென மற - 16

பொருள்: ஒருவருக்கு ஒரு பொருள் அல்லது விடயம் கிடைக்காது என்ற நிலையில் அதனை உடனடியாக அப்படியே மறந்து விட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார் ஔவையார். கிடைக்காத ஒன்றை எண்ணி வருந்தி வீண் போகாமல் அங்ஙனமே **மற** என்று கூறியுள்ளார். ஒரு பொருள் கிடைக்கவில்லையே என்ற சிந்தனை ஏக்கமாகிப் பின் அதுவே நம் தன்னம்பிக்கையைச் சிதைத்துவிடும். வாழ்வின் அடுத்தக்கட்ட நகர்வுக்கு நம்மை நகரவிடாமல் நம்மைத் தடுக்கும். ஆகையால், கிடைக்காத ஒன்றை எண்ணி வருந்தி நேரத்தை வீணாக்கமல் ஒரேவெட்டாக வெட்டி வீழ்த்தியெறிந்து விட வேண்டும் என்றும் கிடைக்காத ஒன்றை வெடுக்கென மறந்துபோவதே மனத்துக்கு மாமருந்து என்றும் மொழிகிறார் நம் அவ்வை.

இப்பாடலில், ஔவையார் **மற** என்ற ஏவல் வினைமுற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இங்கு **மற** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி ஒருவரை ஒன்றை எளிதில் மறந்து விட ஏவுகிறார். **மற** என்ற சொல் ஏவல் வினைமுற்றாக நின்று பாடலில் பொருள் தருகிறது.

கொன்றை வேந்தன் - 16	கிட்டாது ஆயின் வெட்டென மற
ஏவல் வினைமுற்று 3	மற - மறந்து விட வேண்டும்

4. கொன்றை வேந்தன்

கீழோராயினும் தாழ உரை - 17

பொருள்: ஒருவர் ஏதேனும் ஒரு வகையில் நம்மைவிடக் கீழ்நிலையிலும் அல்லது ஒரு படி தாழ்ந்தும் இருப்பவர் என்ற போதிலும் அவர் போன்றோரிடமும் மென்மையாகப் பேச வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறார் அறநூல் புலவர் ஔவையார். கல்வி, செல்வம், பதவி, தகுதி போன்ற பல்வேறு நிலைகளில் ஒருவர் நம்மைவிடக் கீழ்நிலையில் இருந்த போதிலும் கூட அத்தகையோரிடமும் நாம் தன்மையாகவும் பணிவாகவும் **உரை** என்று வலியுறுத்தியுள்ளார். ஆகையால், நாம் உயர்ந்தோர்

என்ற ஆணவப்பேச்சின்றி, கர்வத்தைத் தலைக்கு ஏற்றிக் கொள்ளாமல் பேச்சில் கடுமையும் கசப்புமின்றி இனிமையும் பணிவும் எப்போதும் இருக்க வேண்டும் என்று கண்டித்துக் கூறியுள்ளார்.

இப்பாடலில், ஔவையார் **உரை** என்ற ஏவல் வினைமுற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இங்கு **உரை** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி ஒருவரைப் பணிவாக உரைக்க வேண்டுகிறார். **உரை** என்ற சொல் ஏவல் வினைமுற்றாக நின்று பாடலில் பொருள் தருகிறது.

கொன்றை வேந்தன் - 17	கீழோராயினும் தாழ உரை
ஏவல் வினைமுற்று 4	உரை - உரைக்க வேண்டும்

5. கொன்றை வேந்தன்

கூரம்பு ஆயினும் வீரியம் பேசேல் - 19

பொருள்: ஒருவர் ஆயுதபலம் கொண்ட போதிலும் அழிவைத் தேடித் தரும் ஆணவப் பேச்சுப் பேச வேண்டாம் என்று அறிவுறுத்துகிறார் அருந்தமிழ்ச்செல்வி. அம்பின் கூர்மை பற்றிய வீண்பேச்சும் ஆணவப்பேச்சும் தேவையில்லாத வீண்வம்பை வரவழைத்து அழிவுக்கு வழிவகுக்கும் என்கிறார். ஒருவரிடம் என்னதான் பலம், திறமை, அறிவு செல்வாக்கு ஆகிய ஆயுதங்கள் இருந்தாலும் அவற்றின் ஆற்றலும் சக்தியும் குறித்து வீண்ஜம்பப் பேச்சுப் **பேசேல்** என்று உத்தரவிட்டுள்ளார். ஆகையால், ஒருவர் எத்தகைய வலிமை கொண்டிருந்தாலும் கர்வம் கொள்ள வேண்டாம் என்கிறார் ஔவையார்.

இப்பாடலில், ஔவையார் **பேசேல்** என்ற ஏவல் வினைமுற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இங்குப் **பேசேல்** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி ஒருவரை ஆணவப் பேச்சுப் பேச வேண்டாமென்று எச்சரிக்கிறார். **பேசேல்** என்ற சொல் ஏவல் வினைமுற்றாக நின்று பாடலில் பொருள் தருகிறது.

கொன்றை வேந்தன் - 19	கூரம்பு ஆயினும் வீரியம் பேசேல்
ஏவல் வினைமுற்று 5	பேசேல் - பேச வேண்டாம்

6. கொன்றை வேந்தன்

சேமம் புகினும் யாமத் துறங்கு - 33

பொருள்: ஒருவர் காவல் காக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் நள்ளிரவு நேரத்தில் நிம்மதியான உறக்கம் தேவை என்று கட்டளையிடுகிறார் நம் தமிழ்க் கிழவி. சேமம் என்றால் பாதுகாவல், காவல், அரண் எனப் பலபொருள் உள்ளது. பணிநிமித்தம் இரவில் வேலைச்செய்யக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டபோதிலும் தூக்கத்துக்குரிய நள்ளிரவு நேரத்தில் கவலைகளை மறந்து நிம்மதியாக **உறங்கு** என்று வலியுறுத்துகிறார். நம் மனதுக்கும் உடலுக்கும் ஓய்வு வழங்கும் உறக்கம் என்பது ஊக்கம் தரும் மருந்து போன்றது. ஆகையால், நள்ளிரவு உறக்கம் தவிர்க்கக் கூடாத ஒன்று என்கிறார் ஔவையார்.

இப்பாடலில், ஔவையார் **உறங்கு** என்ற ஏவல் வினைமுற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இங்கு **உறங்கு** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி ஒருவரை நிம்மதியாக உறங்க வேண்டுகிறார். **உறங்கு** என்ற சொல் ஏவல் வினைமுற்றாக நின்று பாடலில் பொருள் தருகிறது.

கொன்றை வேந்தன் - 33	சேமம் புகினும் யாமத் துறங்கு
ஏவல் வினைமுற்று 6	உறங்கு - உறங்க வேண்டும்

7. கொன்றை வேந்தன்

நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித் துணி - 52

பொருள்: மிகச் சிறிய செயலாக இருந்தாலும் கூட ஒருவர் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகு தான் அச்செயலில் இறங்கி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறார் ஔவையார். நுண் என்பது அளவில் மிகச் சிறியது என்று பொருள்படும். சிறிய நூல்கண்டும் காலை இடறிவிடும் தன்மை கொண்டுள்ளது. பெரிய செயல்களில் காட்டும் அக்கறையைச் சிறிய செயல்கள் செய்யும் போதும் அலட்சியம் இல்லாமல் சிந்தித்துத் **துணி** என்று பொருள்படுகிறது. ஆகையால், சிறிய செயலாக இருந்தாலும் கூட அதுபற்றி முறையாக எண்ணிப் பார்த்து, உறுதி செய்து கொண்டு ஒருவர் காரியத்தில் இறங்குவது சிறப்பு என அறிவுறுத்துகிறார் நம் அவ்வை.

இப்பாடலில், ஔவையார் **துணி** என்ற ஏவல் வினைமுற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இங்குத் **துணி** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி ஒருவரைத் துணிந்து நடக்கப் பணிக்கிறார். **துணி** என்ற சொல் ஏவல் வினைமுற்றாக நின்று பாடலில் பொருள் தருகிறது.

கொன்றை வேந்தன் - 52	நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித் துணி
ஏவல் வினைமுற்று 7	துணி - துணிந்து செய்ய வேண்டும்

8. கொன்றை வேந்தன்

நைபவர் எனினும் நொய்ய உரையேல் - 56

பொருள்: சத்தியற்ற பலவீனமானவரைக் கூட இளக்காரமாகப் பேசக் கூடாது என்று உத்தரவிடுகிறார் ஔவையார். ஏதோ ஒரு காரணத்தால் தன் நிலையில் இருந்து பலமற்று போனவராக ஒருவர் இருப்பினும், அவர் மனம் நோகும்படி **உரையேல்** என்கிறார். பலமற்றவரை நோகடிப்பது நியாயம் இல்லாத ஒரு செயல். ஆகையால், ஒருவர் பலவீனத்தை அறிந்து அவரை மேலும் ஏளனம் செய்து புண்படுத்திப் பேசுவதைத் தவறு என்கிறார் ஔவையார்.

இப்பாடலில், ஔவையார் **உரையேல்** என்ற ஏவல் வினைமுற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இங்கு **உரையேல்** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி ஒருவரை மனம் நோகும்படி உரைக்கக் கூடாது என கட்டளையிடுகிறார். **உரையேல்** என்ற சொல் ஏவல் வினைமுற்றாக நின்று பாடலில் பொருள் தருகிறது.

கொன்றை வேந்தன் - 56	நைபவர் எனினும் நொய்ய உரையேல்
ஏவல் வினைமுற்று 8	உரையேல் - உரைக்கக் கூடாது

9. கொன்றை வேந்தன்

பாலோடாயினும் காலம் அறிந்து உண் - 60

பொருள்: பால் பாயச விருந்தாக இருந்தாலும் உண்பதற்குரிய காலம் அறிந்து ஒருவர் உணவருந்துவது சிறப்பு என்கிறார் ஔவையார். பசி என்ற ஒன்று வந்தால் மட்டுமே தேவைகேற்ப காலம் அறிந்து **உண்** என்பது இங்கு விளக்கப்படுகிறது. பால் கலந்த பதார்த்தங்கள் சுவையானதுதான். நாம் அதனைக் காலம் தவறி உண்டால், அது நமக்குப் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தித் தரும். ஆகையால், பால் கலந்த விருந்தாக இருந்தாலும் உரிய காலத்தில் முறையாக உண்ண வேண்டும் என்று எச்சரிக்கிறார் நம் மூதாட்டி.

இப்பாடலில், ஔவையார் **உண்** என்ற ஏவல் வினைமுற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இங்கு **உண்** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி ஒருவரைத் தகுந்த நேரத்தில் உண்ண வேண்டுகிறார். **உண்** என்ற சொல் ஏவல் வினைமுற்றாக நின்று பாடலில் பொருள் தருகிறது.

கொன்றை வேந்தன் - 60	பாலோடாயினும் காலம் அறிந்து உண்
ஏவல் வினைமுற்று 9	உண் - உண்ண வேண்டும்

10. கொன்றை வேந்தன்

புலையும் கொலையும் களவும் தவிர் - 63

பொருள்: புலால் உண்பதையும் பிற உயிர்களைக் கொல்வதையும் திருட்டுத் தொழிலைப் புரிவதையும் ஆகிய தீய செயல்களைச் செய்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என அருந்தமிழ்ச்செல்வி கூறியுள்ளார். இதுபோன்ற கொடிய செயல்களிலிருந்து ஒருவர் தம்மை ஈடுபடுத்துவதைத் **தவிர்** என்கிறார். ஆகையால், மனிதனின் சிறப்புக் கூறுகளைச் சீர்குலைக்கும் செயல்களான புலை, கொலை, களவு ஆகிய மும்மலங்களையும் தவிர்த்துவிட்டு மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்று உபதேசிக்கிறார் ஔவையார்.

இப்பாடலில், ஔவையார் **தவிர்** என்ற ஏவல் வினைமுற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இங்குத் **தவிர்** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி ஒருவரை ஒரு செயலைச் செய்வதிலிருந்து தவிர்க்க வேண்டுகிறார். **தவிர்** என்ற சொல் ஏவல் வினைமுற்றாக நின்று பாடலில் பொருள் தருகிறது.

கொன்றை வேந்தன் - 63	புலையும் கொலையும் களவும் தவிர்
ஏவல் வினைமுற்று 10	தவிர் - தவிர்க்க வேண்டும்

பின்னிணைப்பு 1:

கொன்றை வேந்தன் பாக்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஏவல் வினைமுற்றுகள்:

எண்	பா எண்	ஏவல் வினைமுற்று	வினைச்சொல்லின் பொருள்
1.	கொன்றை வேந்தன் - 9	செய்	செய்ய வேண்டும்
2.	கொன்றை வேந்தன் - 10	திரு	இருக்க வேண்டும்
3.	கொன்றை வேந்தன் - 13	தேடு	தேட வேண்டும்
4.	கொன்றை வேந்தன் - 16	மற	மறக்க வேண்டும்
5.	கொன்றை வேந்தன் - 17	உரை	உரைக்க வேண்டும்
6.	கொன்றை வேந்தன் - 19	பேசேல்	பேசக் கூடாது
7.	கொன்றை வேந்தன் - 29	தேடு	தேட வேண்டும்
8.	கொன்றை வேந்தன் - 33	உறங்கு	உறங்க வேண்டும்
9.	கொன்றை வேந்தன் - 34	உண்	உண்ண வேண்டும்
10.	கொன்றை வேந்தன் - 39	தேடு	தேட வேண்டும்

11.	கொன்றை வேந்தன் - 45	உறங்கு	உறங்க வேண்டும்
12.	கொன்றை வேந்தன் - 47	பேசேல்	பேச வேண்டாம்
13.	கொன்றை வேந்தன் - 51	திரு	இருக்க வேண்டும்
14.	கொன்றை வேந்தன் - 52	துணி	துணிந்து செய்ய வேண்டும்
15.	கொன்றை வேந்தன் - 53	ஒழுகு	நடக்க வேண்டும்
16.	கொன்றை வேந்தன் - 56	உரையேல்	உரைக்க கூடாது
17.	கொன்றை வேந்தன் - 60	உண்	உண்ண வேண்டும்
18.	கொன்றை வேந்தன் - 63	தவிர்	தவிர்க்க வேண்டும்
19.	கொன்றை வேந்தன் - 68	தவிர்	தவிர்க்க வேண்டும்
20.	கொன்றை வேந்தன் - 70	உண்	உண்ண வேண்டும்
21.	கொன்றை வேந்தன் - 81	உண்	உண்ண வேண்டும்
22.	கொன்றை வேந்தன் - 89	தொழு	வணங்க வேண்டும்
23.	கொன்றை வேந்தன் - 90	கொள்	கொள்ள வேண்டும்

ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய 10 பாக்கள்

முடிவுரை

இந்த ஆய்வின் வழி கொன்றை வேந்தனில் அமைந்துள்ள பாக்களில் ஏவல் வினைமுற்றுச் சொற்களின் பயன்பாடு சான்றுகளுடன் கண்டறியப்பட்டன. கொன்றை வேந்தனில் மொத்தம் 91 பாக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றில் 23 பாக்களில் ஏவல் வினைமுற்றின் பயன்பாடு அடையாளங்காணப்பட்டது. அவற்றில் 10 பாக்கள் இவ்வாய்வுக்கு மேலே குறிப்பிட்ட ஔவையார் ஏவல் வினைமுற்றுச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி மக்கள் கேட்கும்படியான கருத்துகளைத் தெளிவாகப் பகிர்ந்துள்ளார் என்பது திண்ணம். மக்களுக்குக் கூறவிருக்கும் கருத்துகளை உத்திரவிட்டும் கட்டளையிட்டும் 23 பாக்களில் அழகாக ஏவியுள்ளார். மக்கள் பின்பற்றுவதற்காக இந்த ஏவல் வினைமுற்றுகளைச் செம்மையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என ஆய்வு புலப்படுத்துகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

Burla, V. N., & M, R. (2024). THE ROLE OF INTERDISCIPLINARITY AS a FRAMEWORK IN HANDLING CULTURE SPECIFIC CONCEPTS WITH REFERENCE TO TAMIL EGAI. International Journal of Research -GRANTHAALAYAH, 12(2). https://doi.org/10.29121/granthaalayah.v12.i2.2024.5533

Chandrashekhar, M. (2024). Kondrai Vendhan by Tamil Saint Poet Avvaiyar: A Beacon of Ethical Living. The Cultural Heritage India.

Contributors to Wikimedia projects. (2022, October 14). கொன்றை வேந்தன். தமிழ் விக்கிப்பீடியா. https://ta.wikipedia.org/wiki

K.Shakthivel. (n.d.). கொன்றை வேந்தன் - அவ்வையார் நூல்கள் - கொன்றை, நூல்கள், வேந்தன், அவ்வையார், செய், எண்ணும், எழுத்தும், வேண்டும், | , கொள்வர், ஆதாரமான, தொழுவது, இலக்கிய, இலக்கியங்கள், என்றும், தெய்வம், மிகவும், நல்லது. www.tamilsurangam.in. https://www.tamilsurangam.in/literatures/avvaiyar/konraiventan.html#google_vignette

Morgan, L. (2023). Vetrumai Urupukal in Akananurru Literature. Malaysian Journal of Tamil.

Sandran, S., & M.A.R Annamalai, M. D. (2024). A Study on The Usage of "Um" Particles's Defining Functions in Tirukkural. Malaysian Journal of Tamil Vol 2.

Vamumurali. (2022, October 17). கொன்றைவேந்தன் (1-91). https://porulputhithu.com/2022/10/16/kondraiventhan

சு.ஜெனிப்பர். (2016). கொன்றை வேந்தன் காட்டும் அறநெறிகள். Tamil Journal.

தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் TAMIL VIRTUAL ACADEMY | தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும். (n.d.). https://www.tamilvu.org/

Hariharan, V. (n.d.). Avvaiyar: The Relevance of The Ancient Tamil Poet To Contemporary Indian Society. A Global Journal of Humanities.

Kalidasan, T. (2022). Naaladiyaaril Vettrumaithogai Ilakkanam. Malaysian Journal of Tamil.

திருச்சிராப்பள்ளசு. ம. ப. ஆ. த. த. ப. ப. (2021, February 11). ஆய்வு: கொன்றைவேந்தன் காட்டும் அறநெறிகள். https://geotamil.com/index.php/2021-02-11-18-03-56/3273-2016-04-09-01-50-47

சு.ஜெனிபர், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் தமிழியல் துறை, 2016, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் திருச்சிராப்பள்ளி

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Malaysian Journal of Tamil
eISSN: 2990-9694

சமூக யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி ஆடுஜீவிதம்

Aadujeevitham: A Mirror Reflecting Social Reality

முனைவர் ச. காமராஜ் / Dr. S. Kamaraj

இந்திய மொழிக்களுக்கான மொழியியல் தரவுக் குழுமம், இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம், மைசூர் - 570 006.

Date of Submission: 05-01-2025
Date of Acceptance: 30-05-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email: kamarajmunnar@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பென்யாமினின் 'ஆடுஜீவிதம்' நாவலில் சமூக யதார்த்தவாதத்தின் கருவை ஆராய இக்கட்டுரை முயல்கிறது. அரபு நாடுகளின் வெப்பமான பாலைவன மணலில் ஒரு பிரவாசி வாழும் தனது சொந்த மண்ணான கேரளத்தையும் சமூகத்தையும் நூலாசிரியர் விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ள நாவல் ஆகும். சமூக யதார்த்தவாதத்தின் கூறுகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஆசிரியரின் வார்த்தைகளுக்கு ஒரு நியாயத்தை அளிக்க முயற்சிக்கிறது. "இது நஜீப்பின் கதை மட்டுமல்ல, இது ஒரு நிஜ வாழ்க்கை. ஒரு ஆட்டின் வாழ்க்கை."

கருச்சொற்கள்: சமூக யதார்த்தவாதம் - பயன்பாட்டுவாதம் – தேவை – நம்பிக்கை - பிழைப்பு

Abstract

This article endeavors to examine the essence of social realism in Benyamin's novel 'Aadujeevitham'. The novel is structured to elucidate the author's native Kerala and its society through the perspective of an expatriate surviving in the harsh desert sands of Arab nations. Through rigorous analysis, this study identifies and examines the fundamental elements of social realism embedded within the narrative framework. The research attempts to provide scholarly justification for the author's literary approach and thematic choices. The novel transcends mere storytelling to present an authentic portrayal of human struggle and survival. As the author emphasizes, "This is not merely Najeeb's story, but a true life experience—the life of a goat." The work serves as a profound commentary on displacement, exploitation, and the human condition under extreme circumstances, making it a significant contribution to contemporary social realist literature.

Keywords: Social realism - Utilitarianism - Necessity - Faith - Survival

அறிமுகம்

“நான் ஆடுகளில் ஒருவன். என்னுடையது ஒரு ஆட்டின் வாழ்க்கை." (கோட் டேஸ், 253) இவ்வாறு ஆடுஜீவிதம் நாவல் முடிகிறது. நாவலைப் படித்த எந்த வாசகனும் நிச்சயம் அது புனைவா அல்லது நிஜ வாழ்க்கையா என்ற ஒரு குழப்பத்தில் இருப்பான். புத்தகத்தின் அட்டையில் "நாம் அனுபவிக்காத எல்லா உயிர்களும் நமக்கு கட்டுக்கதைகள்" என்கிறது. ஆகவே நாவலை மனதார வாசித்த வாசகன் எதையாவது எதிர்பார்த்து ஆசிரியரின் குறிப்பை ஆவலுடன் படிப்பான். அஸ்வேந்திரா, பென்யாமின் நம்மை ஏமாற்றவில்லை. இந்த வரிகளுடன் அவர் தனது குறிப்பை முடிக்கிறார், “இது நஜீப்பின் கதை மட்டுமல்ல, இது நிஜ வாழ்க்கை. ஒரு ஆட்டின் வாழ்க்கை."நம்முள் எழும் சில கேள்விகளுக்கு பென்யாமின் தீர்வு கண்டுள்ளார். ஆம்! அது உண்மையானது அல்லது அதில் ஒருவித யதார்த்தம் உள்ளது. நாவலில் சமூக யதார்த்தவாதத்தின் கூறுகளைத் தெரிந்துகொள்ள நஜீப்பின் வாழ்க்கை, ஒரு ஆட்டின் வாழ்க்கை என்ற நாவலை மறுவாசிப்பு செய்வதன் மூலம் நம் பயணத்தைத் தொடங்கலாம்.

சமூக யதார்த்தவாதத்தின் கூறுகள்

ஒருவரின் அதிர்ஷ்டம் இன்னொருவரின் துரதிர்ஷ்டம். ரியாத்தில் ஒரு காவல் நிலையத்தின் முன் நடக்கும் காட்சியுடன் நாவல் தொடங்குகிறது. கதாநாயகன் நஜீபந்தின் நண்பர் ஹமீத் கைது செய்யப்பட்டு சிறைக்குள் நுழைய முயல்வதை நாம் பார்க்கலாம். சிறைச்சாலை என்பது குற்றவாளிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடம், சுற்றுலா செல்ல வேண்டிய இடம் அல்ல. இது குற்றவாளிகளுக்கு நினைவாற்றலை ஏற்படுத்துகிறது. நாம் வழக்கமாக துன்பங்களுக்காக புகார் செய்கிறோம், நமக்கு இல்லாத சுதந்திரம். ஆனால், நாம் மேலும் துன்பங்களையும் வேதனைகளையும் அனுபவிக்கும்போது, மற்றவர்களால் தாங்க முடியாததை எதிர்கொள்ளும் வலிமையை நாம் பெறுவோம். இந்த யதார்த்தவாதத்தை நாவலின் பின்வரும் வரிகளில் நாம் காணலாம் "அன்றிரவு எங்களில் எவராலும் தூங்க முடியவில்லை, கூட்டம் நிரம்பிய இரயில் பெட்டியைப் போல நாங்கள் ஒன்றாக இருந்தோம். அரேபியர்கள் வசதியாக கால்களை விரித்துக் கொண்டிருக்க, மற்றவர்கள் இன்னும் அதிகமாகத் துன்பப்பட வேண்டியிருந்தது. ஆனாலும், நான் அனுபவித்த கஷ்டங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், அந்தக் குறுகிய அறை எனக்குச் சொர்க்கமாக இருந்தது."(8)

பயனுடைமைக் கோட்பாடு மனிதர்களின் அடிப்படை உள்ளுணர்வு என்பது துன்பத்தைக் குறைத்து அவர்களின் இன்பத்தை அதிகப்படுத்துவதாகும். மோசமான யதார்த்தங்கள் மற்றும் கடுமையான நேரத்தில்கூட மகிழ்ச்சியின் எந்த ஒரு சிறிய பகுதியையும் அனுபவிக்க நமக்கு நேரம் கிடைக்கும். நஜீபந்த் ஹமீது சிறைக்குள் நுழையும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்றார். நஜீப்பின் வாழ்க்கைத் துயரங்கள் நிறைந்தது. அரபு சிறைகளில் கைதிகளின் தலைமுடியை வெட்டுவது வழக்கம். நஜீபந்த் ஹமீதும் முடிவெட்டிக் கொண்டனர். அவர்களின் வழுக்கைத் தலையைப் பார்த்த நஜீபந்த் ஹமீத் வலிகளை மறந்து ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து சிரித்துக் கொள்கிறார்.

கதர்சிஸ் என்பது அந்த உணர்ச்சிகளுக்கு நம்மை உட்படுத்துவதன் மூலம் நம்மிடம் உள்ள அதிகப்படியான உணர்ச்சிகளிலிருந்து விடுபடும் செயல்முறைக்கு வழங்கப்படும் பெயர், குறிப்பாக ஒரு சோகத்தில். அதை யாரிடமாவது பகிர்ந்துகொள்ளும்போது நம் வலி, துக்கம் மற்றும் துக்கத்திலிருந்து நிவாரணம் பெற முடியும். ஏனென்றால் மனிதன் ஒரு சமூக உயிரி மற்றும் சக மனிதர்கள் இல்லாமல் அவனுக்கு இருப்பு இல்லை. அதேபோல், மற்றவர்களின் கதைகளைக் கேட்கும்போது, மற்றவர்களின் துன்பங்களுடன் ஒப்பிடும்போது நாம் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலிகள் என்பதை உணர முடிகிறது. இது நமது துயரத்தையும் துயரத்தையும் வெல்வதற்கான உந்துதலைத் தருகிறது. கதர்சிஸ் என்பதற்கு ஒரு புதிய விளக்கம் வருகிறது.

ஆடுஜீவிதம் நாவலில் சமூக யதார்த்தவாதத்தின் இன்னொரு கூறு தோழமையின் இழப்பு. உலகளாவிய சகோதரத்துவம் என்ற கருப்பொருளை நாவல் முழுவதும் காண முடிந்தது. நம் நண்பர்களுடன் இருப்பதே நமது மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சி. மற்றவர்கள் நம்மை விட்டு விலகும்போது நம்முடன் நிற்பவர்கள் நண்பர்கள். நண்பர்கள் இல்லாத உலகை நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது. எங்களுக்கு இடையிலான இந்த உறவை எங்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

அவர்களுடன் நாங்கள் கொண்டிருந்த நினைவுகளால் நாங்கள் அலைக்கழிக்கப்படுகிறோம். சிறையில் நஜீப் தனது தோழர்கள் பிரிந்தபோது இந்த சோகத்தை அனுபவிக்கிறார்

'பாலைவனம்' என்ற அத்தியாயம் நஜீபின் நினைவுகளினூடே – அவரது கனவுகள் என்ன, விதி அவருக்கு என்ன கொடுத்தது என்பது குறித்ததாக அமைகிறது. இங்குதான் சமூக யதார்த்தவாதம் உருவாகிறது. இந்தியத் தாய் தன் குழந்தைகளுக்கு உணவளிக்க முடியாதபோது, தனது அருமை மகன்களையும் மகள்களையும் வேலை தேடி வெளியே அனுப்பியது. வீட்டில் பசித்த வயிறு ஒரு சராசரி பிரவாசியின் வேதனையை அதிகரித்தது. விரைவான பண வரத்துடன், பாலைவனம் பலருக்கும் ஒரு கனவாக மாறியது. நஜீப் தனது வறுமையால் 'வளைகுடா' என்று அழைக்கப்படும் சொர்க்கத்தைப் பற்றியும் கனவு கண்டார். "ஒரு தடவை வெளிநாடு போனால் எப்படி? நான் அவ்வளவு பேராசைக்காரன் இல்லை. ஒரு சில கடன்களை அடைக்க மட்டுமேயாகும். ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதே பெரும்பாலான மலையாளிகளின் வழக்கமான ஏக்கங்கள் தான்." (35)

பெண் - இது அன்பு, கவனிப்பு மற்றும் தாய் ஆகியவற்றின் மறுபெயர். பெண்ணின் முதன்மையான இயல்பு அன்பும் அரவணைப்பும்தான். என்னதான் கஷ்டம் வந்தாலும், பெண்கள் எப்போதும் தன் உடல் நலத்தில் அக்கறை காட்டுவார்கள். பெண்களின் உளவியலின் இந்த அடிப்படை உண்மை – காதல் மற்றும் அக்கறையின் உளவியல் நாவலை கண்டுபிடிக்க முடியும்." கடைசியில் அந்த நாள் வந்தது. என்னிடம் நிறைய சாமான்கள் இல்லை. கொஞ்சம் எலுமிச்சை ஊறுகாய், என் மனைவி சைனு அன்புடன் பறிமாறிய உணவுகள். களைப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் உம்மா கொடுத்த சில எள்ளுப்பொடிகள்." (41)

இங்கே நாம் இரண்டு பெண்களைப் பார்க்கிறோம், ஒருவர் நஜீப்பின் தாய், மற்றொருவர் அவரது மனைவி. சைனு கர்ப்பிணியாக இருந்தாலும் அவளை ஊறுகாய் செய்ய வைத்த போது நினைவுகளால் அலைக்கழிக்கப்படுபவர்கள் அவர்கள்தான். நஜீப்பின் உம்மாவும் களைத்துப் போய் ஆரோக்கியமற்றவளாக இருந்தாலும் அவனுக்கு கொஞ்சம் எள்ளுப்பொடி கொடுக்கிறாள். அவருக்காக அவர்கள் செய்த விஷயங்கள் அவர்களின் அன்பு மற்றும் அரவணைப்புடன் பிணைந்துள்ளன. இது தாய் மற்றும் மனைவியின் அன்பையும் அக்கறையையும் காட்டுகிறது. நஜீப் சும்மஹறந்த் சைனு உலகத்தில் பெண்களுக்காக நிற்கிறார். நஜீப் கிளம்பும்போது அவர்கள் வீட்டில் தனியாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் இதயங்களில் அந்த வலிகளை தாங்கிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் அவரிடம் விடைபெற்றனர்.

பாலைவனத்தில் உண்மையான பயணம் அவர் கனவில் இல்லை. அடிமைக்கோ தொழிலாளிக்கோ எந்தச் சூழலிலும் சுதந்திரம் இல்லை. எஜமானனின் அதிகாரம் இறுதியில் அடிமையை அல்லது தொழிலாளியை வெல்லும். பெரும்பாலான எஜமானர்கள் தங்கள் அடிமைகள் அல்லது தொழிலாளர்களிடம் கொடூரமாகவும் கடுமையாகவும் இருப்பது உலகம் முழுவதிலும் உள்ள நிலை. இந்த நாவலில் ஆடுஜீவிதம்-அர்பாப்-தான் எஜமானர், அவர் மிகவும் கொடூரமான தந்திரசாலி, நஜீப். எஜமானன் தனது அடிமையின் மீது அதிகாரம் செலுத்தும் எஜமானனின் இந்த தந்திரம் நாவலில் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. முழு உலகமும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கசப்பான யதார்த்தம் இது. ஒவ்வொரு அடிமையும் தன் எஜமானனிடம் கேட்க முனையும் உள்மன எண்ணங்கள் அல்லது கேள்விகள் பின்வரும் வரிகளில் வெளிப்படுகின்றன மென்மையான நாவல். இந்த நவீன உலகிலும் கூட அதிகாரத்தை ஒடுக்கும் கடுமையான யதார்த்தங்கள் அல்லது மோசமான நிலைமைகளின் மீது உலகில் அடிமைத்தனமாக சாட்சியமளிக்கிறது.

பாலைவனத்தில் அந்த உயிர்த்துடிப்பு இல்லாதது போல, ஒரு வாழ்க்கைக்கு ஆதரவளிக்க மிகக் குறைந்த கூறுகள் அல்லது வளங்களைக் கொண்ட இடம் இது. கதாநாயகன் நஜீப், மற்ற பல மலையாளிகளைப் போலவே, 'செல்வந்தர் வளைகுடா', ஆனால் பாலைவனத்தின் யதார்த்தம் என்று கனவு கண்டார். பாலைவனத்தின் முடிவில்லாத வனாந்தரத்தில் தான் சிக்கிக் கொண்டதை நஜீப் உணர்ந்த நேரத்தில், அவரது வாழ்க்கை ஆடுகளிடம் பாய்ந்திருந்தது. அதனால் அவன் இனி விதிகளையும் சட்டங்களையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், மேலும் அவனது அர்பாப்களின் விதி என்று சொல்லப்படும் கொடூரமான விளையாட்டு எது? நஜீப் கனவுகளோடும், ஆசைகளோடும், நம்பிக்கைகளோடும் இருந்தார். வளைகுடா நாட்டிற்குப் பொருளாதாரத்திறகாகப் புலம் பெயர்ந்தார். அது சொர்க்கமாகக் கனவு கண்டார். விதி எப்போதும் அதிர்ஷ்டத்தையோ அல்லது துரதிர்ஷ்டத்தையோ கொண்டு வருகிறது. ஆனால் விதி ஏன் எப்போதும் துரதிர்ஷ்டத்தை

விரும்புகிறது.

தேவைதான் கண்டுபிடிப்புகளின் தாய். மனிதர்கள் கண்டுபிடித்த அல்லது கண்டுபிடித்த விஷயங்கள் அனைத்தும் அவர்களின் தேவைகளின் விளைவாகும். நமக்கு அதிகபட்சம் ஏதாவது தேவைப்பட்டால் அல்லது மிகவும் அவசியமான எதையும் உணரும்போது, அது ஒரு அற்பமான விஷயமாக இருந்தாலும் கூட, அது நம்மைக் கண்டுபிடிப்பாளர்களாக ஆக்கும். இந்த உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு உயிரினமும் ஏதாவது ஒன்றை கண்டுபிடிக்கிறது.

அது ஓய்வு நேரம் என்பதால் மதிய நேரம் சிறிது இருந்தது. சோனஜீப் இளைப்பாற நிழலைத் தேடினார், ஆனால் எங்கும் கிடைக்கவில்லை. கடைசியில் நஜீப் கட்டிலுக்கு அடியில் ஒரு சிறிய நிழலைத் தேர்வுசெய்தார். ஓய்வெடுக்க ஒரு நிழலைக் கண்டுபிடிப்பது அவசியம். மேலும் ஒரு குறுகிய மகிழ்ச்சியான தூக்கத்தை பரிசளித்தார். தட்டுபவர்களுக்கு மட்டுமே கதவு திறக்கும்.

ஏக்கம், இது இங்கே பொருத்தமான சொல், ஏக்கம் என்பது வீட்டு நோயைக் குறிக்கும் சொல். மனிதர்களாகிய நாம் ஏக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். நம் வீடு என்பது நம் மனம் வேரூன்றிய இடம். உலகின் கடைக்கோடியில் கூட, எங்கள் வீட்டிலிருந்து வெகு தொலைவில் எங்கள் வீட்டின் நினைவுகள் மற்றும் பாதுகாப்பால் நாங்கள் வேட்டையாடப்படுவோம். நாம் நமது வீட்டிலிருந்து உடல்ரீதியாக மட்டுமே பிரிக்கப்படுவோம், ஆனால் நமது மனதின் வேர்கள் நமது வீடு மற்றும் வீட்டிற்குள்ளேயே அன்புடன் இருப்பவர்கள் என்ற அடித்தளத்திற்குள் ஆழமாக உள்ளன. நால்வர் காதலித்தவர்கள் செய்த நினைவுகள் நமது தாய்நாட்டை விட்டு நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையிலேயே இருக்கும். வீடு, வீடு, வீடுனு நாலு பேருக்கு தெரிஞ்ச நாலு பேரோட பிம்பத்தோட பிச்சை எடுப்போம். இது ஒரு ‘பிரவாசி’ அவரது வாழ்க்கையில் அனுபவித்தது.

இங்கே இந்த நாவலில், நஜீப் இரவில் தூங்கப் போகிறார். அவரது பை அவரது தலையணை. அப்போதுதான் அவனுக்கு ஊறுகாய் வாசனை வந்தது. அவரது பையில் ஊறுகாய் மற்றும் அவரது உம்மாவும் அவரது மனைவி சைனுவும் அனுப்பிய பிற பொருட்கள் இருந்தன. அதனால் ஊறுகாய் வாசனை அவர்களையும் சைனுவுக்குள் வளர்ந்த தன் குழந்தையையும் பற்றிய நினைவுகளை அவனுக்குள் தூண்டியது. அந்த நினைவுகளால் இதயம் வெடித்துச் சிதறுவதை உணர்ந்தான். அது அவனால் உணர்ச்சிகளால் தாங்க முடியாததாக மாறியது. மனிதர்களின் மிகப்பெரிய வலி அல்லது குறைபாடு என்னவென்றால், நம்மால் சிந்திக்க முடிகிறது, அந்த எண்ணங்கள் கனவுகளைப் போல நம்மை வேட்டையாடுகின்றன.

நம்மைச் சுற்றி பல உயிரினங்கள் வாழ்கின்றன. என்னைக் கௌரியர் மாடுகளின் வரிசை நாய்கள் என்று அழைத்திருந்தால் நிலைமை வேறுவிதமாக இருந்திருக்காது. நமக்குத் தேவைப்படும்போது மட்டும்தான் நாம் அவற்றைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறோம். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது அவற்றைக் கவனிக்கவில்லை, கற்றுக் கொள்ளவில்லை, புரிந்து கொள்ளவில்லையே என்று வருந்துகிறோம். இந்த சூழ்நிலையில் தலைகீழாக விழுந்த பிறகுதான், நமது சுற்றுச்சூழலுக்கு நம் கண்களைத் திறந்து வைத்திருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை நான் உணர்ந்தேன். (89)

இந்த வரிகள் நாவலில் நம்மைச் சுற்றியுள்ள இயற்கையையும், அதன் உயிரினங்களையும் போற்றுவதற்கு உதவுகின்றன. இந்த உலகமும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள சூழலும் கடவுளால் படைக்கப்பட்டவை, நாம் அதை முழு இதயத்தோடு அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன். மேலும், வெளி உலகத்துடன் நம் கண்களைத் திறந்தால்தான் நாம் வாழ்வதற்கான உந்துதல் பெறுகிறோம், எல்லா மனிதர்களுக்கும் அது கிடைக்க வேண்டும். மனிதர்கள் அனைவரும் தங்களைச் சுற்றியுள்ள பலவீனமான உயிரினங்களிடமிருந்துகூட தங்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றிய பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

நஜீப் இப்போது விதியின் கடுமையான, குரூரமான விளையாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளக் கற்றுக் கொண்டார். அவர் இறக்கும் வரை அவரது இழப்பை நினைத்து எப்படிப் புலம்ப முடியும்? ஒருவர் உயிர் வாழ வேண்டுமென்றால் அவர் தன்னுடைய உணர்வுகளிலிருந்தும், பேய் பிடித்த ஏக்கம் நிறைந்த நினைவுகளிலிருந்தும் விடுபட வேண்டும். ஆடுஜீவிதம் ஒரு நம்பிக்கை பொதிந்த நாவல். நஜீப் தனது வளைகுடா வாழ்க்கையைப் பற்றி நிறைய நம்பிக்கைகள், கனவுகள் மற்றும் ஆசைகளைக் கொண்டிருந்தார். ஆனால், பாலைவனத்தில் கசப்பான துன்பங்களுக்கு அவர் ஆளானார். கனவுகள்,

ஆசைகள் போன்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள அவர் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்த மணல் மேடுகளிலிருந்து அவரால் தப்பிக்க முடியவில்லை. உயிர் பிழைப்பதற்கான முதல் சோதனை - உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு எப்படியாவது உயிர் பிழைப்பது. நஜீப் தனது மனைவி மற்றும் உம்மா ஹந்தில் உள்ள குழந்தையின் உலகம் தனக்கு அந்நியமாகிவிட்டது என்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டார். எனவே அவர் தனது கடந்த காலத்தின் கவலைகளையும் கவலைகளையும் மறந்துவிட்டார்.

நாவலின் யதார்த்தமான சாராம்சம் ஆடுஜீவித மிஸ்ஹோப் மனிதன் வாழ்வதற்கு ஒரு உந்துதலைத் தரும் காரணி. நம்பிக்கை இல்லாமலேயே உயிர் வீணானது. கடவுள் மனிதர்களுக்கு அளித்துள்ள மகத்தான பரிசு என்று கூறலாம். பாலைவனத்தின் கடுமையான யதார்த்தங்களில் நஜீப் சோர்வடைந்தார். அவர் தனது நம்பிக்கையையும் கனவையும் இழந்துவிட்டார், அவர் தனது கடந்த காலத்திற்கு திரும்ப முடியாது என்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டார், மேலும் அவரது வாழ்க்கை இந்த பாலைவனத்தின் காட்டுத்தனத்திற்கு ஆளானார். ஆனால், கடவுள் நமக்காக ஆயத்தம் செய்வதை அறியாமலேயே இருங்கள். கடவுள் நம்மை நேசிப்பவர், அன்பு செலுத்துபவர், சத்தியம் செய்கிறார். இயற்கை மற்றும் அதன் கூறுகள் மூலம் சில சமயங்களில் இருக்கும் அதே படிமங்கள் மூலம் கடவுள் நம் மனதில் வலியுறுத்துவார்.

பருவத்தின் மாற்றம் நஜீப்புக்கு நம்பிக்கையின் பாடங்களைக் கற்றுக் கொடுத்தது. சுட்டெரிக்கும் வெயிலில், தாங்க முடியாத கோடையில் அவர் பாலைவனத்திற்கு வந்தார். ஆனால் பருவம் மாறி குளிர்காலம் வந்தபோது நஜீப் பாலைவனத்தில் நம்பிக்கை மழைத் துளிகளைக் கண்டார். நஜீப் ஒரு நிபந்தனையுடன், எந்த நம்பிக்கையும் இல்லாமல், முற்றிலும் களைத்துப் போயிருந்தார். அந்த நேரத்தில் அவருக்குத் தேவைப்பட்டது அவர் உயிர் பிழைப்பதற்கான நம்பிக்கையின் சில நேர்மறையான குறிப்புகள். மிக மோசமான துன்பங்களைக்கூட நம் மனதை நிலையாக வைத்திருக்கும் சக்திதான் நம்பிக்கையின் உந்து சக்தி. அந்த எரியும் மணலில் உயிர் இருப்பதற்கான எந்த அறிகுறியும் தென்படவில்லை. ஆனால் குளிர்ந்த காற்று வீசியதால், கோடையின் வருகையை சமிக்ஞை செய்து, வறண்ட மணலில் ஒரு பச்சை கம்பள மேற்பரப்பு. நஜீப்கோதன் ஆற்றல் அல்லது உயிர்த்தெழுப்ப உந்துதல். நஜீப்பின் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வது இயற்கையின் அடையாளம். இது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு சிறந்த செய்தியை தெரிவிக்கிறது. நாம் வழக்கமாக நமது போராட்டத்தை தலைகீழாக விட்டுக்கொடுத்து விடுகிறோம். ஆனால் நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், நாம் எதிர்கொள்ளும் அனைத்து துன்பங்களுடனும் போராடுவதுதான். வாழ்க்கை ஒரு முடிவில்லாத போராட்டம். இந்த உலகில் எல்லாமே சரியான நேரத்தில் அதன் முறையைப் பெறுகின்றன. வாழ்க்கையின் துன்பங்களுக்கு அடிபணியாமல், இறுதி மகிழ்ச்சியான சுதந்திரத்தில் உயிர்த்தெழுவதற்கு சரியான தருணத்திற்காக நாம் பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டும்.

இதற்கிடையில், நஜீப் தனது சிறை நாட்களையும், தனது தாய்நாட்டைப் பற்றிய நினைவுகளையும், தனது அன்புக்குரியவர்களையும், தனது வளைகுடா வாழ்க்கையின் தொடக்கத்தையும், துயரமான முகத்தையும், பாலைவனத்தையும் கடந்து சென்றார். நாவலின் தலைப்பு மற்றும் நஜீப்பின் சாட்சியம் ஒரு ஆட்டின் உயிர், கதாநாயகன் நஜீப்புடன் ஆடுகள் நாவலின் முக்கிய கதாபாத்திரங்கள். அவனது உம்மாவுக்கும் மனைவி சைனுவுக்கும் அடுத்தபடியாக அவனது வாழ்க்கை மஸ்கராவில் உள்ள அந்த ஆடுகளிடமே அதிக பற்றுக் கொண்டிருந்தது. இந்த உலகத்தில் மற்ற உயிர்களைக் காட்டிலும் ஆடுகளிடம் அவனுக்கு அதிக பாசம் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆடுஜீவிதம் நாவல் மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்குமான உறவை பெரிதும் சித்தரிக்கிறது. விலங்குகள் பெரும்பாலான மனிதர்களை விட அதிக பாசமும் அன்பும் கொண்டவை. மிருகங்களுக்கு ஏமாற்றத் தெரியாது. அவர்களின் உலகம் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் நிறைந்தது. அவர்கள் சுற்றுச்சூழலுக்கு தீங்கு விளைவிக்கவில்லை. ஆடுகளுடனான தனது வாழ்க்கையின் மூலம் விலங்குகளின் உலகமே தனது சொர்க்கம் என்பதையும், அவற்றின் சகவாசம் மனிதர்களை விட மேலானது என்பதையும் நஜீப் உணர்ந்திருந்தார். அவனது துன்பங்களை, வேதனைகளை, துயரங்களைவிட அந்த ஆடுகள் அவனைப் புரிந்துகொண்டன என்று ஒரு சூழலில் குறிப்பிடுகிறார். மற்றொரு சூழலில், ஆடுகளில் ஒன்று தனது உயிரைத் தியாகம் செய்து நஜீப்பின் உயிரைக் காப்பாற்றியதையும் நாம் காண முடிந்தது. ஒரு நாள் நஜீப் வழக்கம்போல் ஆடுகளுடன் உலாவச் சென்றார். அப்போது, தப்பிக்க வேண்டும் என்ற அதீத ஆசை இருந்ததால், அங்கிருந்து துரத்தப்பட்டு, அர்பாப் மூலம் துரத்தப்பட்டு, துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டார். ஆனால் அந்த ஆடு அந்த

துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகி நஜீப்பின் உயிரைக் காப்பாற்றியது. அதன் பிறகு ஆடுகளுடன் சகோதரத்துவ உணர்வு ஏற்பட்டது, சிறையில் கூட அவர் ஆட்டிறைச்சி சாப்பிடவில்லை.

நாவலில் குறிப்பிடப்பட்ட ஆடுகள் முக்கியமான கதாபாத்திரங்கள். உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு உயிரினத்துக்கும் பொதுவான தொடர்பு அல்லது உறவு உள்ளது. பைபிளில் உள்ள ஆதியாகமம் புத்தகம், பிற புனித நூல்கள், பண்டைய காலத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு இலக்கியப் படைப்புகள் வரை இந்த மிருகம் - மனித உறவுக்கு வலுவான சான்றுகள் உள்ளன. இவ்வுலகில் ஒவ்வொருவரும் பிறரைச் சார்ந்தே வாழ்கின்றனர், மனிதர்கள் உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களுடனும் இடைத்தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். இறைவன் மனிதனை அனைத்து படைப்புகளின் கிரீடமாக படைத்துள்ளான். சுற்றுச்சூழலையும் அதன் உயிரினங்களையும் கவனிக்கும் கடமையை அவர் கொடுத்திருக்கிறார். ஒரு மனிதனின் உயிரை பல சூழ்நிலைகளில் மற்ற மிருகங்களுடன் ஒப்பிட முடியும்.

நினைவுபடுத்த நான் எவ்வளவோ முயன்றும் அந்த மரணங்கள் என்னை வாட்டி வதைத்துக் கொண்டே இருந்தன. குறிப்பாக, கர்ப்பிணியின் மரணம். ஆடு முதன்முதலாக பிரசவம் பார்க்கப் போகிறது! அதன் அசைவுகள் மற்றும் தோற்றங்கள் எல்லாவற்றிலும் அது இருந்தது என்றாலும் அதற்கும் கனவுகள் இருந்திருக்க வேண்டும். தாயாக வேண்டும், குழந்தைக்கு உணவூட்ட வேண்டும், அதனுடன் விளையாட வேண்டும் என்று எத்தனை முறை கனவு கண்டிருப்பது? பாவம், இவை அனைத்தும் ஒரே இரவில் முடிந்தன. அதுதான் வாழ்க்கை. (155)

இந்த உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் கனவுகளும் ஆசைகளும் உள்ளன, குறிப்பாக மனிதர்கள். ஆனால் வாழ்க்கையின் கசப்பான யதார்த்தம் என்னவென்றால், நமது கனவுகளும் ஆசையும் கொடூரமான கைகளால் சிதைக்கப்படுகின்றன. கர்ப்பிணியின் மரணத்தைப் பார்க்கும்போது, நஜீப் வாழ்க்கையின் கணிக்க முடியாத தன்மையைப் பற்றி சிந்திக்கிறார். அந்த ஆடு பாம்புக் கடியால் இறந்தது. அதுதான் முதல் முறையாக பிரசவிக்கப் போகிறது. நஜீப் அதன் அசைவுகளையும், தோற்றங்களையும் பார்த்து பெருமை அடைந்தார். அது ஆடாக இருந்தாலும் அதற்கும் கனவுகள் இருந்திருக்க வேண்டும். தாயாகி, குழந்தைக்கு உணவூட்டி, அதனுடன் விளையாடுவது பற்றி அது கனவு கண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், ஒரு இராத்திரியில். அதுதான் வாழ்க்கையின் கணிக்க முடியாத தன்மைகள். இதுதான் உண்மை. என்ன வரப்போகிறது அல்லது நாளை நாம் எங்கே இருப்போம் என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு இரவும் நாம் தூங்கும்போது, மறுநாள் காலையில் சூரியனைப் பார்ப்போம் என்று உறுதியாக இல்லை. கதாநாயகன் நஜீப் ஆட்டின் நிலையை ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கையுடனும் ஒப்பிட்டு இறுதியில் அவனது வாழ்க்கையுடன் ஒப்பிடுகிறார். இங்கே அவர் வாழ்க்கை என்ற கருப்பொருளைப் பற்றி சிந்திக்கிறார். இறைவன் ஒரு ஜீவனைப் படைத்த காலம் தொட்டு அனைத்தையும் திட்டமிட்டு வைத்துள்ளான். உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு உயிரினத்தின் வாழ்க்கையையும் இறைவன் திட்டமிட்டு அல்லது எழுதியிருக்கிறான். திரைக்கதையில் துன்பங்கள், இன்பம், துக்கம், துக்கம், இன்பங்கள் போன்றவை இருக்கும். சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனால் எழுதப்பட்ட இந்த ஸ்கிரிப்டில் நாம் சில நிபந்தனைகளை அனுபவிக்க விதிக்கப்பட்டிருந்தால், உலகில் உள்ள அனைத்து துன்பங்களையும் நாம் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும், வாழ்க்கையின் அந்த கடுமையான யதார்த்தங்களிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது. அந்த கர்ப்பிணியான ஆடு தாயாகும் ஆசை நிறைவேறாமல் கருவுற்றிருக்கும்போதே இறக்க விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அதேபோல நஜீப் இந்த நரகத்தின் ஊடாக செல்ல விதிக்கப்பட்டிருந்தார், பிசாசு பாலைவனத்தின் மோசமான நிலைமைகளைச் சுமந்தார். அவனும் தன் குழந்தையைக் கூட பார்த்திருக்கிறான்.

கருணையுள்ள அல்லா, நீ பலரின் வாழ்வில் பெரும் அற்புதங்களைச் செய்கிறாய்.(155) உலகில் உள்ள அனைத்திற்கும் பின்னால் ஒரு சக்தி உள்ளது. இந்த முழு பிரபஞ்சத்தையும் படைத்து, முழு உலகத்தையும் தனது அளவற்ற கருணையால் பாதுகாக்கும் அக்கறையுள்ள கரங்களான இறுதி படைப்பாளர் அல்லது சர்வவல்லமையுள்ள கடவுள். இந்த உலகில் இரண்டு வகையான மக்கள் உள்ளனர் - நம்பிக்கையாளர்கள் மற்றும் நம்பிக்கையற்றவர்கள். சிலர் கடவுளின் பரிசுகளையோ அல்லது பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் உள்ள அனைத்தையும் ஒழுங்காக இயக்கும் சக்தியையோ நம்பவில்லை. ஆனால், அறிவியலால்கூட விளக்க முடியாத எல்லாவற்றிற்கும் பின்னால் யார் இருக்கிறார்கள் என்ற கேள்விக்கு கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களால் பதில் சொல்ல முடியாது. மருத்துவமனைகளில், மருத்துவர்கள் அடிக்கடி எங்களால் முடிந்ததைச் செய்தோம்

என்று கூறுகிறார்கள், மனிதர்களால் கற்பனைகூட செய்ய முடியாத விஷயங்களைச் செய்யும் பரமசக்தியிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். இந்த நவீன தொழில்நுட்ப உலகில் அதிசயங்கள் விஞ்ஞான வலிமை. மக்களுடன் போட்டியிட முயற்சித்தல் தனது விஞ்ஞான அறிவால் கடவுளின் சக்தி. ஆனால் அற்புதங்கள் எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு மட்டுமே. இறைவன் பலருடைய வாழ்வில் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்துகிறான். அந்த அற்புதங்கள் பொதுவாக பொது அறிவுக்குச் சவால் விடுகின்றன, மனிதர்கள். இந்த அற்புதங்களின் பின்னணியில் உள்ள உண்மையை மக்களால் அறிவியல் பூர்வமாக நிரூபிக்க முடியவில்லை. பாலைவனத்தின் துயரங்களையும், வலிகளையும், வாழ்க்கையின் குரூரமான விதியையும் நஜீப் கடந்து வந்திருந்தார். நஜீப் தனது தற்போதைய நிலைமையின் உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு, பாலைவனத்தின் துன்பங்களின் கசப்பான உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டார். ஆனால் அவனது விதியில் ஒரு மாற்றமாக, இப்போது அவன் அனுபவிக்கும் துயரங்களையும் வேதனைகளையும் தாங்கிக் கொண்டு சுதந்திரத்தை நோக்கிப் பறந்து வாழ அவனது வாழ்வில் ஒரு புதிய நம்பிக்கையை அல்லா கொடுத்திருந்தான். அவன் தன் வாழ்வில் ஒரு அற்புதத்தை நிகழ்த்துவதற்காகக் கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய்கிறான். அது உலகத்தின் பொது அறிவுக்கு சவால் விடலாம். இறுதியில் தனது விடுதலைக்கு வழிவகுக்கும் நம்பிக்கையின் கதிர்களுக்காக அவர் காத்திருக்கிறார்.

நஜீப் தனது வாழ்க்கையின் பல்வேறு அனுபவங்களைக் கடந்து வந்தவர். ஒரு மனிதனால் தாங்க முடிந்த துன்பங்களை அவன் அனுபவித்திருக்கிறான். ஆனால், கடவுளின் பெயரால், தன் இரட்சகரின் பெயரால் எல்லாவற்றையும் அவன் துன்புறுத்துகிறான். இயற்கையின் பிம்பங்கள் மூலம் அவனுக்கு வாழ்வதற்கான புதிய நம்பிக்கையை இறைவன் அளித்திருக்கிறான். நஜீப் இப்போது தனது மோசமான நிலையிலிருந்து தப்பிக்க ஒரு வலுவான தூண்டுதலை உணர்கிறார். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அனுபவத்திற்கும் ஒரு உச்சக்கட்டம் இருக்கும். நமது நிகழ்கால நிலையை மேம்படுத்த நம் வாழ்வை பணயம் வைக்க வேண்டும். நமது விதியை நிர்ணயிக்கும் முடிவற்ற போராட்டத்தில் போராடுபவர்களுக்கு மட்டுமே வாழ்க்கை என்பது பொருள். நமது முடிவுதான் முக்கியம். நம் துன்ப நிலையிலிருந்து தப்பிக்க முயற்சி எடுக்க முடிவு செய்தால், மீதமுள்ள வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியுடன் கழிப்போம். ஆனால் இது உறுதியாக இல்லை, இந்த முயற்சியில் நாம் தோல்வியுற்றால், அது மிகவும் ஆபத்தானது. எனவே நஜீப் தனது துயரங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடிவு செய்திருந்தார், இது அவரது மோசமான வாழ்க்கைக்கு ஒரு உச்சக்கட்டம், இந்த முடிவு ஒரு இனிமையான ஒன்றாக இருக்கும் என்று அவர் நம்புகிறார்.

நஜீப் எதிர்பார்க்கும் கிளைமாக்ஸ் இனிமையானதாக மாறியிருக்கிறது. பாலைவனத்தில் பெரும் துன்பங்களை அனுபவித்து சுதந்திரம் மற்றும் மகிழ்ச்சியின் கரையை அடைந்தார். ஆனால் கடைசியில் நஜீப் வேறு யாரோ ஒருவரின் கதியை அனுபவித்திருக்கிறார் என்பதை அறியமுடிகிறது. நஜீபந்த் ஹக்கீம் அவர்களுக்குத் துரோகம் இழைத்துவிட்டார், சட்டவிரோதமாக அவர்களை அடிமைகளாக வைத்திருந்தார். விதியின் கூறுகளையும் நாவலில் நம்மால் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது. நஜீப் வேறு யாரோ ஒருவரின் கதியை அனுபவித்தார். ஆனால் அவர் அந்த கடுமையான யதார்த்தங்களைத் தாங்கிக்கொள்ள விதிக்கப்பட்டிருந்தார். அது அவரது கடவுளான 'அல்லா' எடுத்த முடிவு. இறைவன் தன் படைப்புகளின் வாழ்வில் என்னென்ன நடக்க வேண்டும் என்பதை தீர்மானித்தான். அதுதான் இறைவன் தன் பிள்ளைகளுக்கு அறிவிக்கும் விதி. நாவலில் நஜீப் வேறொருவரின் நம்பிக்கைக்குள் நுழைகிறார், ஆனால் அவர் துன்பப்படவும் அதை கடந்து செல்லவும் விதிக்கப்பட்டவர். ஆனால் அவர் ஒருபோதும் தனது கடவுளை சபிக்கவில்லை, அவர் சந்தித்த இந்த துன்பங்களுக்காக அவர் புகார் செய்யவில்லை. எல்லா துன்பங்களையும் சமாளித்த அவர், தான் பைத்தியமாகிவிடுவேன் என்பதால் அதைப் பற்றி ஆழமாக சிந்திக்க மாட்டேன் என்று கூறுகிறார்.

முடிவுரை

ஆடுஜீவிதம் ஒரு பிழைப்பு நாவல். கதாநாயகன் நஜீப் கடந்து வந்த துன்பங்களையும் வலிகளையும் இந்த நாவல் சித்தரிக்கிறது. சமூக யதார்த்தவாதத்தின் பல கூறுகளை இந்த நாவலில் நாம் அடையாளம் காணலாம். நஜீப் ஒரு ஏழை மனிதன், உண்மையின் யதார்த்தங்களான, துயரங்கள் மற்றும் வேதனைகளை அனுபவிக்கிறான்; கசப்பான வாழ்க்கை. மனிதாபிமானமும், மனித வாழ்க்கையின்

கசப்பான யதார்த்தங்களும் கதாநாயகன் நஜீப்பின் அனுபவத்தின் மூலம் சித்தரிக்கப்படுவதை நம்மால் காண முடிகிறது. வாழ்க்கையின் ஒட்டுமொத்தத் தன்மைகள் மிக முக்கியமானவை இயற்கையில் கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஒரு சக்தியின் இருப்பு. கடவுளின் உண்மை மனித எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் கணிப்புகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது. கண்ணுக்குத் தெரியாத சில கரங்கள் நம்மை வழிநடத்திப் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் பாதுகாக்கின்றன என்பது இறுதி உண்மை. நாவலின் கதாநாயகன் நஜீப் கடவுள் மீது அதீத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். நஜீப் உச்சரித்த 'அல்லா' என்ற வார்த்தையை நாவலில் பல இடங்களில் காண முடிந்தது. கடவுள்தான் அவருக்கு எல்லாத் துன்பங்களையும் கொடுத்தார். ஆனால் நஜீப் ஒரு நொடியில் கூட கடவுளை சபிப்பதில்லை. இந்த வாழ்க்கையை பரிசளித்த இறைவனின் விருப்பம் என்று அவர் மகிழ்கிறார். அவனது அளப்பரிய நம்பிக்கையின் பரிசாக அல்லா அவனை ஒவ்வொரு நொடியும் தனது அக்கறையுடனும் அன்புடனும் பாதுகாத்து, பாம்புகளின் விஷப் பற்களிலிருந்து காப்பாற்றி, அவன் தப்பிக்கும் போது அவனைப் பாதுகாத்து, அவன் நீரின்றி இறக்கும் தருவாயில் பாலைவனத்தில் அனானியை உருவாக்குகிறான். தனக்குத் தேவைப்படும்போது இறைவன் அவனுக்கு உதவுகிறான். இப்ராஹிம் கதிரி, குஞ்சிக்கா மற்றும் அராபியன் அவனை நகரத்தின் ஹிஸ்காரில் தேர்ந்தெடுத்தான். நஜீப் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் தன்னுடன் அல்லாவின் கொடைகளை உணர்கிறான், அவை அவருக்கு புதிய நம்பிக்கைகளையும் புதிய வாழ்க்கையையும் அளித்தன "நான் அழுதேன். அல்லாஹ் எப்போதாவது சொகுசு காரில் கூட பயணம் செய்கிறான் என்பதை நான் உணர்ந்தேன். (238)ஆம் உண்மை! கடவுள் வாழ்கிறார்!

மேற்கோள் நூல்கள்

Abrams, M.H., A Glossary of Literary Terms, New Delhi: Cengage, 2009.
Benyamin, Goat Days. Translated by Joseph Koyippally, India: Penguin, 2012.
Daniel, Benny, Aadujeevitham, Thrissur: Green Books, 2008.